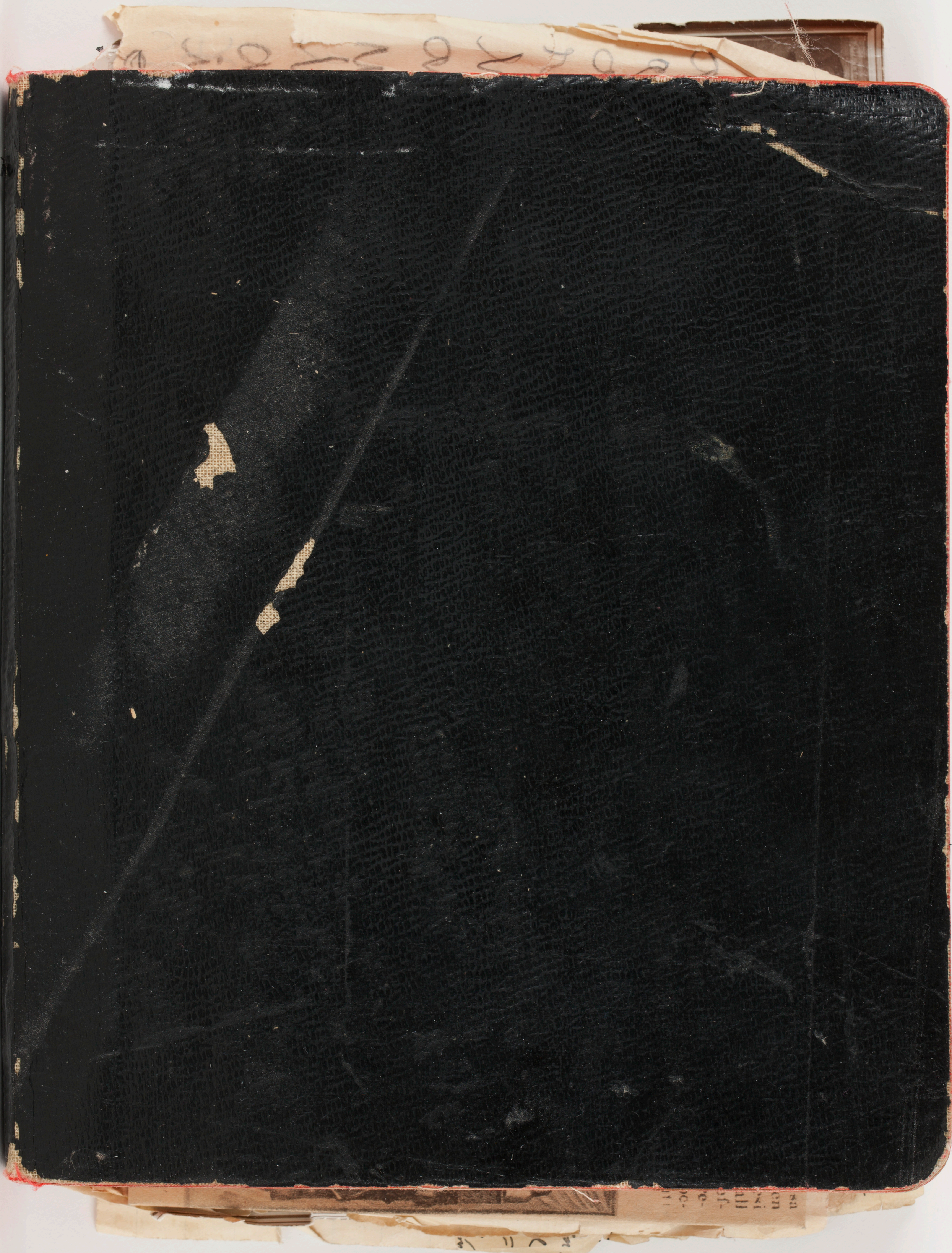

Bok V (1552 -   )

N:r 33.

Den tunna brädväggen.

"A[illegible] ... tt jag inte är kittlig
på [illegible] ... e kan tro mig ...
... [illegible] så där ja. Nej, hör du. Sitt
sti[illegible] ... bara kunde förstå
va[illegible] ... har du bråkat så
ba[illegible] ... här och var stilla.
Lå[illegible] ... Så börja inte nu igen.
Sn[illegible] ... inte vad det går
åt dig i kväll. Inte har du bråkat ... . vad
tänker du på? .... .. Jag går min väg om du bråkar, ...
Oh. ... ... Släpp mig genast. Jag förstår inte att
du inte ... Vad är det med dej. Seså ... ... Oh nej.,
vad menar du, släpp mig genast och låt mig gå.....
Aj du gör mig illa .. .. att du inte hör. Oh Magnus
vad tar du dig till ... Nej ... .. Oh jag skriker ...
Låt mig vara hör du ... ..Fy ... Hör du de kommer
någon ... Jag hörde alldeles säkert någon som rörde
sig ... ... Oh ... låt bli.. Tyst hör du ... Vad
skall det tjäna att bråka så där ... Nej du får
inte. Jag skall gå genast.... ... Släpp ... ... Det är

"Röka tobak är ett bruk,
som från Indien vi lärde
Mången sätter därpå värde
Mången bliver därav sjuk"
heter det i den gamla "hemsko=
lan".

Den tunna brädväggen.

"Jag har ju sagt dig att jag inte är kittlig på knäna... ....att du inte kan tro mig... ... Hör du.. .. låt vara. Så där ja. Nej, hör du. Sitt stilla så är du snäll. Om jag bara kunde förstå vad du fått för idéer. Inte har du bråkat så här förut... ...Seså sätt dig här och var stilla. Låt mig vara ... Nå du... Nå börja inte nu igen. Snälla du... ...Jag förstår inte vad det går åt dig i kväll. Inte har du bråkat... .... vad tänker du på?.... .. Jag går min väg om du bråkar,... Oh.... ...Släpp mig genast. Jag förstår inte att du inte ... Vad är det med dej. Seså... ... Oh nej,, vad menar du, släpp mig genast och låt mig gå..... Aj du gör mig illa.. .. att du inte hör. Oh Magnus vad tar du dig till... Nej... .. Oh jag skriker... Låt mig vara hör du... ..Fy... Hör du de kommer någon... Jag hörde alldeles säkert någon som rörde sig... ...Oh... låt bli.. Tyst hör du ... Vad skall det tjäna att bråka så där ... Nej du får inte. Jag skall gå genast.... ...Släpp .. ...Det är

en knapp till... Nej jag vill inte ... Gå din väg
Oh Magnus Oh, försök inte. Nej jag vill inte, nå du
Oh nej aldrig. Så hård han känns..... Nej Magnus
Oh låt bli... Lite längre ned. Du får inte... Oh
nej hör du inte... Du var rätt nyss. Aj.. Oh ... Hu..
Oh.. Magnus... Magnus..... Oh.. Magnus, Magnus ...Ohh
.... Oh ...... h .. h ... h .... h ...... h. ....
<u>Ä..L..S..K..L..I..N..G</u>......

(Meddelad Dec. 1931 af E. A-dr-n, som fått den af
en af Vaktmästarne å Operan i Sthlm)

H

Kom blicka in på en fäbodvall
där står en ko och en nyfödd kalf
Och invid kalfven en flicka står
En skitig kjol skyler hennes lår
(omger?)

Hon står så ensam, hon står allén
Med fittan vänd emot månens sken
Hon tänker förr på de forna dar
Då fittan full utaf kukar var

#

En mas och en kulla låg till sängs. Då
sa' masen: "Hör du, kan jag inte få? (repeterat) Då
så kullan: Tyst! Ta'na, du måtte la veta hvar
hon sitter!"

#

Flickstycket. En pojke i Stockholm tänkte att han skulle
förtjäna litet pengar. Då hitta' han på att klä
ut sej som tjej, x) gick ut en kväll å fick ihop det
med en kille. Så gick dom in i en portgång

x) å gick å köpte ett stycke amerikanskt fläsk, å så skar han hål i
det å satte det mellan bena, å så gick han ut etc.

å bråt dom hull på i portgången, så kom en polis. Då vardt hon rädd å kuta i väg, men då tydde den andre: Nej, hör du, vänta för fan! Du skall väl ta fittan med dig också."

(Enl. E. i J. n ; febr. 1922)

Alla som ~~drägla~~ ha anlag för att drägla, äro lätt=sinniga, säges det.

En kvinna med bred mun och tjocka läppar samt stor näsa, har stor (vid) fitta, säges det.

(Enl. Arg. Lundgren febr. 1922)

Ägg (hönsägg) kallas lite hvarstädes å svenska lands=bygden för "Kåtkulor" (eller Kåtknölar) af den man=liga befolkningen, då det bestämdt påstås att man blir kåt af att äta det.

Porter lär kallas för "knullmjölk" i Sthlm (enl. E. B. aug. 1922); "Ägg och porter" kallas på skoj för "Kåt=kulor och knullmjölk".

I Heby hade de byggt upp ett ritkontor af nya, pärlsponlade hyflade bräder, enligt vad Snickar Aug. Lundgren (i febr. 1955) berättade mig på 1800-talets slut. En Värmlandspojke, som arbetade där, och väl tyckte väggen följaktligen vara blank å ny å fin, så det skulle gå bra att rita på den, tog därför och ritade en sån här figur [figur] på väggen. En ingeniör fick emellertid se det, hvarför han kalla in pojken på kontoret och läxade där upp honom. När så pojken kom ut igen, blef han tillfrågad hvarför han skulle in på kontoret, och då svarade han på sin värmländska: "Å ja ret väl en fet (fitta) på kåntorsvägga, men de' skull' int' döga (duga) de'!"

#

Velociped-historia När velocipederna först visade sig på svenska landsbygden (1880-talet), berättade en gumma att hon sett en dylik med ungefär följande ord: "... å det gick så fort-jie, jag visste inte vad det hette, men jag tyckte di sa': Vill ni se pesen!'" (Obs! Pes = Tjurpenis).

#

"Jag skänker dig en krans
den vackraste i världen fans,
det af den mellan låren
fast bara prof på Håren"
(Diktadt "egenhändigt" af Vaktmästar C. A. ~~ner~~ i vårmånaden 1922, Sthlm.)

#

"Gamla gubbar" äro bra", säga ludren i Sthlm. De kunna 2-3 gånger, men äro obehagliga ändå, fr de vilja slicka och ~~kyssa~~ – hela kroppen.

#

"Allting har en ända
men korfven den har två
å pitten har ingen fitta
men ändå kan den stå"
#

(Jfr den vanliga gamla trallen:

"Å allting har en ända,
– men korfven den har 2.
Och skär man af den på midten
Så har den två ändå

Fruntimmen säga om männens tobaksbruk: "Den som röker, luktar som ett svin. – Den som snusar, ser ut som ett svin. Men den som tuggar, han är ett svin" (Gammal historia).

#

En dalmaspojke från Vikarbyn ("Vikarbin") i Rättvik skulle vittna i ett mål om systern som hade blifvit hafvande af en dalmas. Han talte i näsan och därtill talte han "baklänges", som det heter. Systern och han lågo i köket, och han hade legat under fällen, i hvilken det var ett hål, hvarigenom han nu sett händelsen, som han nu stod och vittnade och var viktig vid tinget:

– ... "å jag såg så innerliga väl me' håle' genom öga', hur han for me' Kari' våra. Han drog in'na och sköt ut'na, å arshåle' gick opp å ner – oupphörliga – oupphörliga!!." [Im mas Anders Olsaf-Olsson] har berättat det för snickar August Lundgren, som meddelat mig den mars 1922]

#

Brunögat kallas arshålet förr på gammalt Södersnack (= tal å Södermalm i Sthlm) – mycket fint för öfrigt.

Ballbräde kallas i Västmanland förstämmet, som karlar (iskörare och dylika) ha. [Inl. Aug. Lundgren h. Sala - 1932]

Frågor, som Sthlmsherrarna ofta ge hvarandra, när de äro nere i "underjorden" (pissoaren å Norrmalmstorg):

– Hvarför ha di ledstänger här vid Norrmalmstorg?

– ?.

– Jo, för att man skall hålla sig, tills man kommit ner.

Nå, hvarför har di staket runt ikring då?

– ?. –

– Jo, för att inga onödiga skall komma ner."

Semester-historia En fru frågade sin jungfru: "Hur lång semester har din fästman?" och fick af flickan, som ej visste hvad semester var, följande svar: "Så här lång (visar å handen upp till handloven) – men Trens man har bara så här! (visar lill-fingret) [Hört mars 1933]

Fruntimmer vill ha raska pojkar, fast de ofta säga motsatsen. Det är nog i stort sett som Lisan rentut sa: de om en dum dräng: "åsch den, han är så dum, så han vet inte hvar fittan sitter!"

Eller ock säga de: "Han törs inte snudda vid en kjortelkant en gång!"

#

Skalden Esaias Tegnér. Enl. Albert Engström's bok Ränningehus, Sthlm 1920, sid. 158 ff. (utdrag ur ett bref 25/11 1841 från C. Adlersparre till skalden Grafström:

– ... "Häromdagen hade jag bref från Parnassen i Vexiö. Tegnér är åter – – – galen. Evigt förlorad för oss – för det otacksamma brännvins-döpta fäderneslandet. Men i sin galenskap är han dubbelt qvickare än som klok. Så har han nyligen skrifvit ett bref till Brahe, och uppmanat honom skicka en kurir till Paris efter (Här nämner Adlersparre en del ting med phallisk betydelse, vilka endast läkare, förfallna femininer och de som med ödmjukt sinne genomvandrat det pompejanska museet i Neapel och det beryktade Musée de Cluny i Paris våga tänka sig) – – – med tillägg "att Eds. Excellence sällan skickat kurirer med vigtigare depescher. Äfven har han nu grubblat på en folkvandring, som skall företagas i vår, och indelas i 6 cohorter, den första bestående af Seniorer el. Snöpingar – med honom sjelf och Brinckman i spetsen! Stackars man! – – –

John Ericsson

1890-talet?

När hans stoft återfördes till fäderneslandet och Stockholm från Amerika på Baltimore, väckte ör=logsfartygets namn visst en del idéassociationer hos en del folk här i det goda landet att dömma af följande historia, som berättats mig af Snickaren August Lundgren (50-årig – nyåret 1922):

"Ute vid Stockholmstidningens pappersfabrik Nykvarn var då en stor tjock piga, som blef döpt till det namnet, när vi läste det i tidningarna, för di tyckte hon såg ut som den som hade sånt fult namn, som gamle John kom tillbaks till Sverige med. Arbe=tarna sa: "Nu gå vi upp till Balti-Mor ett slag!" Och hon fick se'n aldrig heta annat!"

Grabben sa' till Svågern, när de va' osams. "Syster min har du knullat, men mej knullar du inte!" (Hr. Lundgren 6/4 1922)

‡

Majorens dagbok. – En major förde dagbok. Hvar gång han reste till staden, införde han sedan i sin dagbok en utgiftspost på 8 kronor "Slipning af en sabel". Hans fru fick se det och undrade, men majoren var ej sen att omtala att den posten betydde att han i staden haft lite roligt med en flicka.

‡

Fröken Nordström hos Konst- och Antikvitetsfirman Bukowski i Stockholm – hon var en syster till författarinnan Blenda N–m., författarinnan af "En piga bland pigor" m. m. – slarfvade rätt så mycket sista tiden i sitt arbete i firman, var ofta borta från affären, och när hon var där, hade hon nästan alltid ondt i hufvudet, så vaktmästaren fick springa på apoteket och köpa hufvudpulver åt henne, hvilket allt ansågs komma af att hon festade ute långt nattetid med

herrar, spelte kort o.s.v. (Inom parentes är hon rödhårig, hvilket ju anses som tecken på lättsinne). Slutligen fick hon under 1920 sluta i affären. Men innan dess tilldrog sig följande lilla historia.

En dag var hon som vanligt dålig i hufvudet, så ena vaktmästaren tillsades skaffa hufvudpulver. När denne så sa' till vaktmästaren Ross: "Du skall gå på apoteket efter hufvudpulver åt fröken Nordström!", replikerade denne tvärt: "Jag tror det vore bäst köpa henne en kork!", hvilket uttryck hördes af städerskan Anna, som omtalade det för en af vaktmästarnes fruar, som i sin tur o.s.v. Slutligen nådde det själfva verkställande direktörens öron, och lär denna då skrattande sagt: "Ja det kanske vore bästa sättet!"

#

Se äfven Bok IV sid. 145.

Phallos.

Enl. Nord. Familjbok: Fallos, grek. (lat. phallus) kallades hos grekerna en afbildning af manslemmen, hvilken såsom symbol af naturens alstringskraft hos många af forntidens folk (egyptier, syrier, fenicier m. fl.) var föremål för gudomlig dyrkan, motsvarande det indiska lingam. Hos grekerna var falloskulten hufvudsakligen förbunden med Dionysos' (Bakchos') dyrkan, hvartill hörde s. k. fallosprocessioner (grek. fallofória), i hvilka en kolossal fallosbild bars omkring under lofsånger af mer eller mindre lasciv innehåll. Äfven Dionysos' följeslagare, satyrerna, och den ur Dionysoskulten uppkomna attiska komediens gestalter brukade ofta vara utrustade med detta obscena attribut. Man tillskref fallosbilderna förmågan att afvända onda makters inflytande, hvarför de i egenskap af amuletter dels buros om halsen, dels anbragtes öfver husportar. Detta bruk återfinnes äfven hos romarna. ||

Litteratur: Rosenbaum, J: Geschichte der Lustseuche im Altertume, nebst ausführlichen Untersuchungen über den Venus- und Phalluskultus, Bordelle, Paederastie und andere geschlechtliche Ausschweifungen der Alten 7. A. 1904. – 446 s. (Kr. 12).

Enl. sid. 23. i Oskar Münsterberg:
Chinesische Kunstgeschichte, Band II,
Esslingen a. N. 1912.

Eine uralte Sitte, die in verschiedenen Ländern Asiens vorkommt, ist die Errichtung von Säulen. In China kommen sie meist paarweise bei den Gräbern vor. In der Hanzeit (206 v. Chr. – 221 n. Chr.) begann die Sitte, an den Grabdenkmälern ein Paar viereckige Pfeiler gleichsam als Portikus zum Denkmal zu erbauen. In der späteren Zeit scheint dann die Steinsäule bevorzugt zu sein. — In der Mingzeit ist die Form reicher entwickelt.

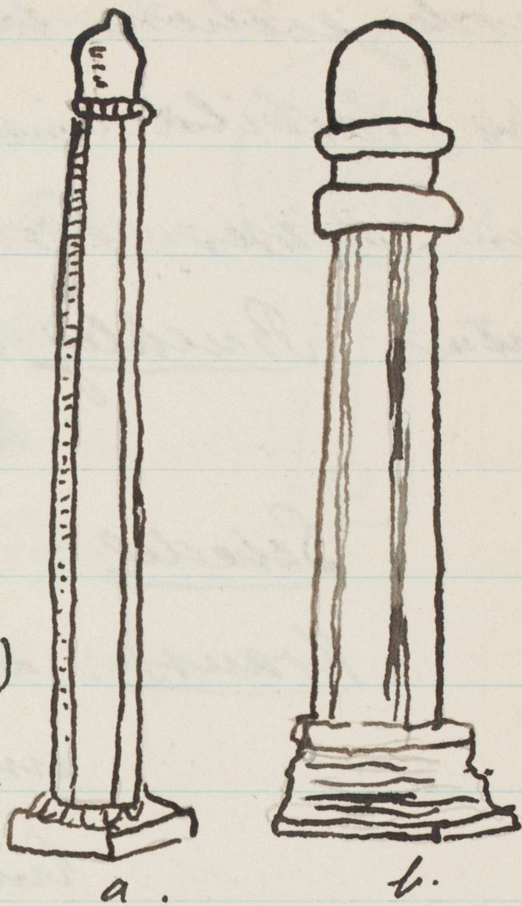

Pelare vid början af Statyalléen vid Kejsargrafvarna i Changping vid Peking. a. Sung (960–1368). b. Ming (1368–1644)

Ich vermute, dass hier ein unbewusster Ausklang uralter Phallussymbolik vorliegt, wie sie auf den Ainosgräbern in verkümmerter Gestalt noch heute üblich ist und in vielen Ländern Asiens sich findet.

D:o Band I, sid. 12 (om stenåldern och Ainos): .. Für den Zusammenhang mit Westasien besonders charakteristisch ..... Desgleichen hört die Phallusdarstellung, die noch heute bei den

Ainos auf Gräbern vorkommt, und in dem Holzstab als Würdezeichen des Dorfältesten zu erkennen ist, ihr Vorbild im Westen, da sie im späteren China in dieser Form nicht bekannt ist. –

Litteratur: Buckley: Phallicism in Japan. Chicago. The University Chicago press, 1895 –

Schedel: Phalluskultus in Japan. Yokohama 1896

Krauss: Das Geschlechtsleben in Glauben, Sitte und Brauch der Japaner, Leipzig 1907. Ein Kapitel über Phalluskultus.

v. Bälz: Menschenrassen Ostasiens mit spezieller Rücksicht auf Japan. Berlin, Ges. f. Anthropologie 1901, mit 5 Tafeln und 6 Abbild., S. 160. Ainosfriedhof.

Jmfr Bok IV sid. 145: Minnen af en nordisk fallos-form!

<u>Münsterberg</u>: Chinesische Kunstgeschichte 1910, Band I, S. 38.

"In China kommen <u>Rasselinstrumente</u>¹) vor, die merkwürdige Ähnlichkeiten mit skythischen Stangenbekrönungen aus Bronze in Form eines durchgebrochenen Hohlkörpers mit klappernder Kugel haben. Sie kommen in grosser Anzahl in Sibirien, Südrussland, auch aus späterer Zeit in Rumänien und Ungarn vor.

¹) Diese Rasselstäbe entstammen wahrscheinlich dem gleichen Ideenkreise des Befruchtungsglaubens, wie ähnliche Instrumente (chicauaztli) bei den Mexikanern und den Indiern (vgl. Abb. 3, 4b bei <u>Reitzenstein</u>, Kausalzusammenhang zwischen Geschlechtsverkehr und Empfängnis, Zeitschr. für Ethnologie, 1909, Heft V, ~~Seite~~ 655 u. 657.)

[illegible] Indien!!

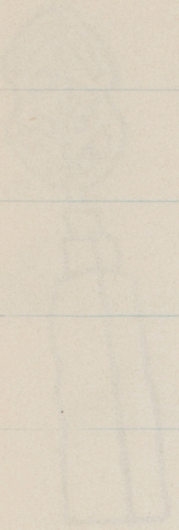

Skämt med Fallos

Det är naturligtvis att en dylik kult (öfver en dylik sak) skall ha i sitt följe en del skämt. Se här några bevis därpå:

1. Enligt B. von Schinkel: Minnen ur Sveriges Nyare Historia, utg. af C. W. Bergman, Första Delen, Andra Uppl. Sthlm 1855. – Femte Kapitlet, sid. 365

Tonen inom hofvet (Gustaf den III:s) – – – Yrahet, sjelfsvåld, liderlighet.

"Under hofvets vistelse på Drottningholm, om sommaren 1783, såg man konungen med sina "jeunes et chères roués", såsom han skall hafva kallat sina unga glädjevänner, alla utklädda i sjömans-drägter, om nätterna vanka omkring i slottsparken, utanför de fina hofdamernas fönster med full hals uppstämma de mest frivola franska visor, – – – Man hörde i komedier, som spelles på hofvet, unga fröknar uppläsa de slipprigaste strofer om guden Priapus, under det allernådigaste skratt. (Anekdot ordagrann meddelad efter Wieselgren, Historik öfver Svenska Bränvins-lagstiftningen, s. 90). – – – der uppfördes öfvena tablåer, hvari skådespelarne visade sig i naturens ohöljda drägt, fullt värdiga ett Augusti hedniska Tidehvarf – – – o.s.v.

2.

<u>Enda gången grabben var rädd.</u> En grabb sade: "Jag har aldrig varit riktigt rädd mer än en gång i mitt lif, å' det var när jag fick se att det börja växa hår kring Petrus (= penis), för då trodde jag att jag skulle bli luden öfver hela kroppen". — [Enl. uppg. 2/5 maj 1925]

<u>När flickan var rädd.</u> En flicka fick förebråelser af sin moder för att hon hade varit ute för länge på kvällen. "Du får inte vara ute om kvällarna, för än du fått hår på filidorra'n!" sade då modern. — Nå, flickan gick och titta och titta, men som hon tyckte det dröjde för länge, gick hon efter 14 dar till modern och sa: "Mamma! Jag tvivlar, fan i mej, på ~~att~~ om det nånsin blir nåe hår på den här fittan". — Jojo, hon ville ej gå å vänta!!! [d:o]

#

<u>Skoj med febersjuka.</u> När någon efter tillfrisknandet omtalar hur sjuk han (eller hon) var och hade feber ända af 39° exempelvis, så infaller man liksom deltagande: "Oj, 39°!! Och det var ändå i skuggan!!" (Temperaturen tages som bekant genom att sticka febertermometern i stolgången). #

AB. 29/4 1922.

Moderna katederblommor.

Stormklockan återger under rubriken "Ordblomster" följande inpass och felsägningar från diskussionsmöten och föredrag inom arbetarrörelsen:

"Jag beklagar att jag var ute när den föregående talaren hade ordet, ty jag skulle gärna velat bemöta honom."

"Jag måste tillstå, att den föregående talarinnan är en kvinna med ovanlig temperatur."

"Det är med beklagande jag måste erkänna, att jag inte längre kan ha förtroende för min organism."

"Ur den nuvarande ekonomiska anarkien ges ingen annan utväg än att arbetarna övertaga konsumtionen."

"Vårt medlemsantal skulle säkert kunna ökas betydligt om vi arbetade mera energiskt med kvinnorna."

"Kapitalisterna, som förtrampa oss med sina järnnävar..."

"En gång faller dock det heliga Jerikos murar..."

"Låtom oss ta de korslagda armarnas kamp med uppräckta händer."

"Jag skall hålla mig till sak och avstå från all personlighet."

"Styrelsen såsom sådan har intet förslag i frågan såsom sådan, och därför föreslår jag såsom sådan, att..."

"Om talarinnan lägger handen på hjärtat, så måste hon erkänna att hon rör sig på gungande grund." (Replik till Kata Dahlström.)

"Monarkien, denna föråldrade blindtarm..."

Oj oj!

Hur det känns då man första gången blir uppmärksamgjord på att man börjar få isterhaka.

Fädernesland maj 1922.

EN DJURVÄN. Fröken Serafina Mopsenvän, ordförande i Grönköpings djurskyddsförening, lägger sig — enligt föreningens årsbok — två timmar på dagen, för att lopporna ej skola svälta.

Fäderneslandet 1922

Godaste maträtten säga pojkarne är "stufvade jungfrupattar med mödomssås" (fås ej offra.) Meddeladt af Aug. Lundgren maj 1922.

"Fullmogad" säges det en flicka vara, när hon är så där 20 eller ett par och tjugu år. (Enl. d:o)

Sjukhistoria. En jungfru ringde i telefon till läkaren för att rådföra med denne om Herrn och Frun, som voro sjuka. Doktorn frågade då: "Ligger dom?" – hvarpå pigan svarade: "Ja, frun ligger riktigt, men herrn ligger ofvanpå!" (= Frun ligger till sängs, men herrn är oppe eller så).

En stor Drulis, alldeles obygglight lång en, hade en kakelugns-arbetare Kastman från Stockholm, hvilket hade till följd att när han en gång arbetade uppe i Luleå hos en garfvare, hade han så när aldrig kommit därifrån för frun, som ville ha honom kvar (Enl. Aug. Lundgren, sommaren 1922)

Jfr. sid. 128 + 150 + 227

"Lång och obyggd". Samme Lundgren (egentligen snickare

från Västmanland, Norrby socken, omkr. 50 år, arbetade å samma plats som jag i Stolen) utbrast, när han fick titta i den af mig samma dag — 16 Juni 1922 — nämligen boken "Utdrag af Gotlands-Lagen ... Desjemke Beskr samningar om det så kallade täcka köret af C. J. Schlyter, tryckt 1920 i 179 numrerade exemplar ~~hos~~ å Iduns kungl. Hofboktryckeri". sid 21 om: "Om tagande på qvinnor (i gamla Guta-lagen): "Flyga de (= kläderna) så högt, att (man) kan se både länd och blygd etc. ... Länd och blygd — det är arshål och fitta det!!"

Tatuering (Jmfr ex. Bok II sid. 119) En sjöman hade tatuerat ordet Hurra! på själfva pitten. Så en dag, när det bara såg ut som en prick, så någon frågade hvad det skulle vara, och fick då till svar: "Jo, när den står, så står det Hurra!" (Ant. E. B. aug. 1922)

Maskeradhistoria. En flicka var maskerad som en jordglob. En herre kom och tittade därneråt och tog därneråt, då hon frågade honom: "Vad tar ni därnere

för?" – "Ja, jag söker bara födelseorten!"
(D:o)

x

Dito: En annan var maskerad till en väderkvarn. En herre kom och undrade, om han kunde få mala sin säd hos henne? – "Åh, Ni har väl så litet, så det går väl att mala på er handkvarn!" blef svaret. (D:o)

(*)

Pojklisteria En liten grabb kom in och frågade sin Mor: "Mamma, kan små flickor få barn?"
– Åh!
– Nej, men kan små flickor få barn?
– Javisst kan di det!
– "Jäklar anamma!" sa grabben och ref sig i håret
(D:o)

x

(*) Dito 2 damer voro på en journalist~~bal~~ maskerad maskerade som Svenska Dagbladet och Socialdemokraten. En herre kom till den förra och bad att få sätta in en artikel, men fick svaret: Ja, Ni kan gärna ta och sätta in den i

Social-Demokraten, får där bruka all skit stå!" Histo-
rien lär vara sann. (d:o)

⊗

+

Pellerins Margarin. Det var ett "städ" (städerska) på ett hotell, som var mycket villigt mot resande herrar, men hon ville alltid att de skulle ha kondong. En resande för Pellerins Margarin hade emellertid ingen dylik, men sade till henne att han hade smör=papper, som höll bra, så -- nog af, han fick sin vilja fram och reste sin kos följande morgon. Och på kvällen kom en annan resande, som hade kondong, men när han efter nöjet drog ut sin lem, följde ett papper med, hvarå stod: Pellerins Margarinfabrik, hvarvid han utbrast: Ja, nog vet jag att Pellerins annonserar öfver=allt, men att de annonserade i fittan också hade jag aldrig tänkt!" (d:o)

#

⊗ Dito om Plåtslagarens dotter: En plåtslagares dotter skulle på Mathis. Men då fadern var mycket rädd om sin dotter, tog han och gjorde henne en brällt af plåt, som han lödde igen m.m., på det att icke

herrarne skulle - - -. När så flickan sent omsider kom hem, skulle fadern hjälpa henne af med kostymen, men utbrast då vid det arbetet för= färadt: "Å di jäklarna ha haft konservöpp= nare!" (Dc)

Blåbär gör exkrementerna gröna som grönsåpa (Fysio= logiskt: blått och gul, eller gulbrunt, blir ju grönt)

En officersfru i Visby, fru Edith, f. H-st, svarade en person, som frågade om herrskapet hade några barn: "Hjalmar vill inga barn ha!" (Meddeladt i Visby sommaren 1922)

"Jag skall gå för mig själf" hör man ibland någon säga, då han menar han skall gå och pissa eller så

"Maria med rumpan". Man säger till en person: "Kan du säga Mariamedrumpan 5 gånger? – Visst kan han det och rabblar ramsan fortjust 5 gånger, hvarefter man bräder ho= nom genom att lugnt säga: "Ja med munnen ja!"

(Meddeladt Burgsvik som= maren 1922)

Likhet mellan en automobilring och en flicka?
— Båda äro rädda att "gummiet" skall ~~gå sönder~~ spricka!
(Ds)

Nattkärlet kallades å en viss lustjakt i Stockholms-skärgård för "Markus" — Hvarför? — Jo, för å ~~[illegible]~~ denne apostel blef ena örat afhugget, så han var "en-öring". —
(Ds)

Pojkskämt. Med en hastig gest ned med handen mot den andres skref säger en pojke till den andre: "Du har din --- framme!", därmed ofta lurande denne att tro att byxorna äro oknäppta.
(Ds)

Drag. Å en restaurangveranda gick en äldre herre med uppknäppta byxor ~~utan~~ af och an utan att låta sig genera. En herre i damsällskap fann sig då föranlåten gå fram till honom och omtala förhållandet, men fick till svar blott: "Det är ett experiment!" hvarpå herrn fortsatte sitt gående af och an. Emellertid tillsade honom den andre herrn återigen

i tron att den andre ej riktigt uppfattat välmeningen, men blef åter afsnäst med samma svar. För 3dje gången tilltalade han då den gamle herrn med en fråga: "Ett experiment?" — "Jo, jag satt för några år sedan i drag — då blef nacken styf!"

(Ds)

"Gud hjälp oss på den yttersta ~~dagen~~ domen, när päjkar (= pigorna eller töserna) ska få se oss ~~nak~~ nakna!" sade drängarna i N.N. socken på Gotland

(enl. Prof. Nils Lithberg Gotland, sommaren 1922)

Fru Wilhelmina Skogh †1926 [om henne se IV:84;] som varit dref på Grand Hotell i Sthlm och sedan bygg- de Villa Foresta på Lidingö, hade ju därjämte flera järnvägshotell i Dalarna såsom Storvik och Bollnäs. En professor skämtade å det senare hotellet med henne, i det han tog henne å bröstet och sade: "Det här är Bollnäs?" — "Ja", sade fru Skogh, som aldrig var svarslös, "Storvik ligger längre ner!"

(Ds)

Obs! Storviks hotell är längre ~~ner~~ eller sydligare.

<u>"Inorker"</u> (gotl. uttryck, betyder arbeten eller "orker", som göras inomhus till skillnad från åker- skogs- o. d. <u>utomhus</u>)

"Det var helgmillom (= tiden mellan helgerna, d. v. s. mellan julen och nyåret). Då möttes Astuen (= grannfolk) på gården, och så frågade den ene: "Va gör ni då"? — Vör! Vör haller på mä <u>inorker</u> — gärä barn u sånt! (= vi göra inarbeten – göra barn och sånt!)

(Meddeladt af fru Agnes Alfvegren i Hafthem – April 1922)

+

<u>En bil</u> körde öfver en höna, som gick på landsvägen, men då steg hönan upp, ruskade på sig och sade: Sabla tupp!!

(Claes Hansen på Dune i Dalhem – juli 1922)

+

<u>Roliga uttryck</u>! 1/ Om någon säger (t. ex. vid att dela en bjudning): "Det är bara damer", infaller man: "Det skall bli roligt att se <u>bara</u> (vitz: nakna) damer!"

+

2/ En dam bad en herre vid ett kaffebord, där många damer voro församlade: "Var så god å stig fram å"

visa att ni är karl! (= ej rädd).

Hr: Ja stiga fram å ta en kaka kan jag nog, men att visa att jag är kar, tror jag inte jag kan just nu! (Dr)

Uttryck för att frysa på gotländska: "Jag fryser så ballar skramlar som strömmingshallar!" (Hallar = stenar å strömmingsnäten, hvilka, då de äro upphängda till torkning, af vinden klappas emot hvarandra)

Att gapa i åskväder (gotl. historia)

– Du skall inte sittä å gapä så, far!
– ? –
– Du skall inte sittä å gapä så, far!
– ? –
– Åskan kan fara i dig!
– Ja, vad skulle det göra?
– Jo, N. N:s dräng ~~slog~~ åskan ner i dig.
– Då blef han väl stendöd då?
– Nej, men hvar gång han se'n druntede, då blixtrade det.

(Anl. Prof. N. Lithberg, Visby, juli 1913)

(Hörsne = socken å Gotland)

~~Hörs~~ Hörsneklockarn lär vara fader till följande dräpliga filosofiska och fysiologiska iakttagelse.

"Dä ä för märkvärdut! När man jär ungär, dä jär allä lajder mjauke – uten ain. Men när man bli gammel, dä jär allä lajder (= leder å märmitlokroppen) styffä – uten ain!!"

Dä sade han vid 86 års ålder. ~~Men~~ Kärringen hans klagade, att han aldrig kunde låta bli henne – ... "å dä kommer han me' junkaren i näfven!" – – –

Det var visst samme klockare, som var full på sin dotters bröllop. När han af prästen fick en skrapa därför att han visat sig så ut på de ungas hedersdag, svarade han: "Fruntimmer jär så dummä!! Läsä in brännväjinä! Läjkä gärnä kunde di ~~sättä~~ läs (= lås) för rövi!" – (Kvinnfolken hade nämligen på morgonen låst in brännvinet för honom, och just det förargade honom så att han ~~söp sig~~ full)

(Dr)

det är lättare
"~~Hellre~~ valltar ~~jag~~ en lauso (lösa) luppar (loppor) på Gurphejden, än valltä tösar för pick!" –

Rebus En öfverste frågade sin kalfakter, om han förstod tyda rebusar, hvilket han sade sig ej förstå, men ville lära sig. Då visade öfversten honom en rebus med en sten, hvarå var en röf och sade att det blef: "Röfva posten!" (= röfva på sten).

"Jaså", sade kalfaktorn, "jo då kan jag det, men då blir Öfversten (blir väl) arg, om jag säger min tydning på samma sak.

– Nej då, visst inte – inte på en sån här sak.

– Ja då så vill jag säga att det betyder: Öfver=sten är ett arshål!" (= öfver sten är ett arshål).

[K. A–n aug. 1926. Sthlm]

Skjuta kuk säges kvinnor göra, som under samlaget "ge motjack". En del män tycka ej om det, däremot se , medan åter andra gilla det, se Bok I sid. 132,

Sjömanshistoria

4

<u>Dyngkuk</u> kallas en penis, som växer i erektion vid afföringen (genom tryckningen) ("när man skiter"). Detta måtte vara något sjukligt, som dock påstås ej vara så sällsynt (Ahlm 1935).
Den skall dras <u>andra</u> vägen, så hon får känna lukten från <u>andra</u> hålet, då ....

<u>Ljumkuk</u> = en som inte står (Enl. A. L-n 1935);

<u>Snutpitt</u> (? Strutpitt) säges om en penis, som ej har skinnet (l. förhuden) öfverdraget eller <u>flådd</u>. Det säges komma af att man ej knullar mycket.

Wrid. 220.

Motsatsen kallas för "tomat-kuk", ty ollonet skall likna en tomat (Enl. H. Ahlm, Tumba 1935).

"Det var så svart (= mörkt), så det var som att spotta en sotare i arshålet!" säges när det var beckmörkt eller så. (Lundgren, Sthlm sept. 1922)

Redingote (= s.k. lifrock eller som den och fick heta "bonjour" eller på skoj "bonjis" = "bönschiss") lär kallas "Spring-in-i-helvete-rock" (Enl. D:o)

Lustiga torparenamn När min sagesman (ofvannämnde snickare Aug. Lundgren i Sthlm) som ung pojke så där 16-årig år 1880. Talets midt var med sin far (som det året tagit anställning 1 år på grund af den dåliga tiden som gårds = snickare å Ryda kungsgård, i närheten af Enköping i Uppland) å denna gård, fick han en dag höra några lustiga namn på torp. Kungsgården arrenderades af en Hr Abrahamsson, som emellertid var gammal och sjuklig, så han hade till hjälp hos sig sin hustrus brorson, en 22 några och 20 år gammal Friherre Axel Rosendorff (f. 1858, numera stationsinspektor i Ramvik). Denne brukade kuska omkring än hit och än dit och hade då alltid som kusk den unge August Lundgren, som han fäst sig vid, ty pojken

Jmfr roligt torparenamn i en af Gödde i Göderyds bondhistorier från Skansen: --- "och var det första gången jag såg Johanna i Nafvelsgrecka (= torpets namn)

hen var pigg och hittade bra. Så en dag kom unge baron, som dock redan hade helskägg, och gaf honom ett papper som tillsade honom rida med det till "Arshålet" och säga till att torparen där skulle underrätta dem i "Fittan" och "Nafveln" att de skulle komma och arbeta en viss dag och tid. Då befanns det att dessa 3 underliga namn voro tre till gården ~~hörande~~ aflägset liggande, torp — Hålsjön ("Arshålet"), Groddammen ("Fittan") och Piret ("Nafveln") — som af de alltid skojfriska torpardrängarna sålunda omdöpts, och dessa namn voro så vanliga, så man sade just ej de riktiga.

Samme baron R-ff var en glad herre, som "duade" alla på gården, både gamla och unga. Men han var svår på kvinns (har nu tills dato - 1955 - varit gift 3 gånger) och låg efter alla, som sågo något så när ut. Lagårdspigan Stafva fick dock visst det mesta i kärleksväg, ty hon sade en dag uppriktigt om honom: "Den jäveln rider väl ihjäl mig till slut!" — Naturligtvis kunde alla dessa kärleksäfventyr ej gå för sig utan strider med torparepojkarna, som ju hade sina käresta. Så en natt blef baron i ett torp öfverraskad af en dräng, som de kallade Axel Gálata, och där blef slagsmål. När drängen följande morgon kom till

arbetet, blef han af sin antagonist ålagd att sopa loggolfvet, som skulle vara för att klämma efter honom. Men då blef där ny strid. Och de slogos, tills de blefvo vänner och gingo in på kontoret och hjälptes åt att plåstra om sina skråmor. – Ja, nå där slogs baron med mest alla torpardrängarna om pigorna. Men annars var han omtyckt, ty ej snål eller så.

Farbroderns arrende af Kungsgården var för=månligt. Det var på den tiden då de betalte 2 kr. per tunnlandet i arrende, och då gården hade 200 kor, hade någon räknat ut att hvad de togo in för mjölken på 1 år räckte till arrende under 10 år för gården.

Farbrodern, Hr Abraham~~sson~~, var som sagdt gammal och sjuklig, ~~men emfång, när~~ hvarför han just aldrig gick ut till folket, som unge baron skötte. Men en dag under skördetiden kom han ut – gamla personer vilja ju gärna öfvervaka allt, misstänksamma som de äro – men då, som han gick, sket han i byxor, hvaråt unge baron högt storskrattade och sade: "Va fan, gubbe, hade du ukatt göra! Du kunde väl hålla dig inne!"

#

"Gud nåde den, som vettet felar!" sa gumman, när hon fick se en ko kesa (= skena; de göra så t. ex. när de ha en broms efter sig). [Anl. Lundgren]

\+

"Det väser hasselskog i arshålet på dem" säges om gamla käringar (Ex. lär vara vanligt i Norrland, åtminstone i Östersund i Jämtland, därifrån min sagesman var.) "Och så ha de sura fitter – usch!"
Obs! I Norrland växer som bekant ej hasseln!

\+

Hvad är kärlek? — Jo, 4 skinkor på 1 spett!
Jmfr sid. 73. [Meddeladt af Ang. Lundgren Sthlm sept. 1955]

\+

Skytteanum i Uppsala. Med anledning af Skytteanska professorens 300-åriga tillvaro och festligheten i anledning däraf skrifver Dagens Nyheter för 1 Okt. 1955 (se nästa sida). Dessa af tidningen omnämnda "kabbalistiska bokstäver" tolkades ~~för~~ mig vid mitt inträde i Uppsala studentkår en dag af en nyblifven vice-kandidat Jerkrück, Upl. nation, hvars

mer hade en [illegible] vill jag minnas. Han var ny student (examen tagen i Uppsala) – och när vi gingo genom det bekanta Skytteanska hvalfvet, tolkade han för mig de mystiska bokstäferna (ankarjärn) så som skolgrabbs-kamraten i Uppsala tolkat dem (bekräftadt äfven sedermera) på följande vis:

H(är) I(nne) S(itter) F(röken) R(egina) F(ingrar) M(ensen) N(ittan) T(ueen) G(ånger) D(agligen) .....

Obs! Jag minnes ej absolut säkert om just bokstäferna äro de riktiga, men något ditåt var det. Den rätta tydningen är: H(err) I(ohan) S(kytte)

"Upp nu å slå arslet i taket!" är ett uttryck man kan få höra, när flera män ligga i samma rum af den, som vaknat först och vill ha lif i de andra. (Sthlm 1922)

+

Under det stora världskriget (1914–1918) slogo ju undervattensbåtarna först riktigt igenom tack vare tyskarnes undervattensbåtskrig mot England. Man får erinra sig detta för att förstå följande lilla pojkhistoria från den tiden.

Några små-pojkar badade invid en strand, medan en liten flicka stod på stranden och grät. Så kom där en snäll tant gående och frågade pojkarna hvad de gjorde. "Jo, de lekte undervattensbåtar. – "Nå, varför kan inte flickan få vara med på det då?" – "Nej, hon har inget ... periskop!"

(N. Lundberg, Visby. Juli 1922)

+

Frökens deltagande. En herre hade blifvit sjuk i sin mans-lem och doktorn hade sagt att där var inget annat att göra för att rädda lifvet än att operera bort den, hvilket (hade skett och [illegible]) berättades för en ung fröken, som då ytterst deltagande utbrast: "Det gjorde nog ondt, när de sågade af ... benet!!"

+

D. B. W. dagen i Visby firas varje år den 9 Juli. (jfr Bergmans Gotländska Skildringar)
Jfr Bok IV sid. 170. Då var åtminstone före kriget stor glädje i staden (numera är det en massa "konserter" o.d., som drar folkhopen till sig), butikerna stängdes kl. 1 på dagen, det var gudstjänst i kyrkan och på kvällen dans och glädje å D.B.W:s paviljongsplan vid Studentallén, och mer det att den kvällen låg hela Infanteriet med "färdiga gevär" (= [illegible]) i kasernerna (Norderkasernen o.s.v.). Det var med anspelning på allt detta, som Rudolf Wiman en gång svarade en person, som frågade hvilken dag han var gift: "Jag gifte mig den 9:de Juli --- för att upprätthålla gamla traditioner!"

Wennersten. † 1931 i Visby.

Den oförlikneliga föreståndaren för Gotlands Arkivdepå i Visby, fil. lic. ("Doktor" kallad) Oskar Villehm W-n. är ett mycket stort original och sina märkvärdiga historier.

1. Följande berättas om honom. Hans penis är ovanligt stor. "Den täckte hela vänstra låret. I Hafdhems präst= gård finns sedan prosten Brandes tid ett bord med 2 märken i på skifvan. Dessa märken härskrifva sig från Wennersten och Arvid Jacobsson, som å bordet en dag utmätt storleken af sina respektive don, när de voro hjälppräster åt prosten. Wennersten lär ha vunnit.

2. Wennersten gick en dag till fots från Alfva till präst= gården i Hafdhem, hvarvid en bonde körde förbi honom, då han bad denne att få åka. Bonden frågade så: "Hvart skall han hän?" — "Till Hafdhem!" — "Vart hän där då?" — "Till prästgården!" — "Jaså, skall prästen ha ny dräng nu då?", blef bondens ~~[illegible]~~ naturliga fråga, när han såg på W.-n, som alltid är ytterst slarfvigt klädd. (Meddelat af W.-n själf).

3. Wstm gifte sig i Uppsala (eller dess närhet) och bosatte sig sedan i Visby. Fick med tiden en dotter (enda barnet), som nu år 1922 är "stora damen". När hon skulle födas, telefo= nerade Wstm (som hela tiden förut stolt berättat om den gläd= jande tilldragelsen för alla och var öfvertygad om att det skulle bli en gosse, hvarför han alltid talte om "han")

till sin vän, dåvarande bataljonsläkaren Dr. Karl Bolin ("Kalle Doktor", också en glad skämtare, nu död; han blef den förste, som begrofs å den af honom i lifstiden genomdrifna Nya Kyrkogården norr om Visby) samt sade: "Kom och hjälp, nu kommer han!" – "Är det så säkert det?" — "Ja, jag har redan sett näsan!"

4. Om samma sin dotter berättar Wn att för hvar gång han kommer full hem (= nästan dagligen), rycker hon ett hår af hans skägg "och har hon nu snart en hel tindle full". –

5. En gång var Wsten en blifvit bet på att svara, och det var när han och en bonde (   ) slogo vad om en flaska vin (obs! det var under kristiden under världskriget) om hvem som skulle få den andra att tiga, då båda voro ytterst grofva i munnen och kvicka. Wsten började: "Är det inte bra eget att djur ha sina tider, men inte fruntimmer. Katter och kor och hyndor, alla ha de sina tider, när de löpa, men fruntimmren de är höka jämnt!?" — Härpå svarade nu bonden (ungefär sålunda): "Det skall jag säga dig, att du

skall inte liggâ å krapâ å kärnâ. Om vi nu hade ett bo, å jag tog å kärnde henne – då fick hon nog sin tid. Så det skall jag sägâ dig, bror Wennersten, att du skall inte liggâ u krapâ u kärnâ!'"

6. I Öja var år 1922 ett zigenarfölje, för hvilket befolkningen vore rädda. En dag (e.m.) blef där skrik i prästgården af jungfrun, som sprang och låste dörren och skrek: "Frun, Höfdingen kommer!" Strax efteråt knackade det på dörren – upprepade gånger, så fru Österberg fick ändtligen gå dit och fråga hvem det var. Då var det Wennersten, som ju blef insläppt, men som pigan, då hon (genom fönstret) såg honom komma, tog för "zigenarhöfdingen" på grund af hans utseende och klädsel. Så sade fru Österberg till jungfrun att det var Doktor Wennersten, och fick då af den bestörta flickan till svar: "Doktor! Doktor! Väl inte en som botar folk?" –

7. Han tyckte ej om att vara med på begrafningar, "ty då" – som han själf berättade – "kan jag se'n (den dagen) aldrig äta!"

Sluppo undan med böter för misshandeln. Svartlösa häradsrätt har dömt plåtslagaren Edvin Trygg och arbetaren Albert Karlsson till vardera 300 kr. böter för det de misshandlat en yngling genom att inblåsa komprimerad luft i stolgången på honom. De skola dessutom ersätta ynglingen för mistad arbetsförtjänst med 100 kronor och för sveda och verk med 200 kronor.

Slutet af December 1925

S. D. och D. N.

Kvinnor i samlag äro som bekant olika. Om en del säges det därför att de "ligga som lik" (= likgiltiga), en del äro som sprattelgubbar. En bekant klagade en gång för mig öfver att hans tillfälliga älskarinna legat och ätit ett äpple under själfva akten – så likgiltig var hon. – En del äro så kåta, att det går för dem med samma, så de bli "våta" – En del vill bitas som djur – En del lägga en kudde under ändan –

Grabbar brukar skoja med varandra att de "drömma". Så säger en: "Jag drömde att jag var kung och hade spiran i hand – men så vaknade jag & fann att jag höll om veken!"
(Allmänt känt).

Dröm och verklighet. En grabb drömde att han var gift och knullade sin fru, men då vaknade han och fann att han låg med ena fingret i falan (= röv-hålet). Han hade drömt att han hade ring på fingret se!

(Sml. K. K:n Sthlm. okt. 1955).

"När mörkret faller på
å när veken börjar stå
då ... (gest med handen = runkning)

(Sml. D:s)

Hört å ett kafé i Sthlm 5/11 1955 (Smålandsgatan – kafé Sven)

En ung man satt med en äldre, mycket fet dam, som de vid andra bord sittande männen påstodo vara "hans". Så kom "källarmästaren"[1] och sade att de fingo ej mer "bira" (öl). När han lutade sig fram över deras bord för att så diskret som möjligt säga dem detta, sade en ung man högt: "Jaså, vill ni också han gå till sängs med henne, då blir det inte "kött i kött", utan "fläsk i fläsk"."

[1], som även var ganska välmående.

"Smaskens". "Det är smaskens!" (= gott, skönt, roligt, härligt) var ett uttryck mycket vanligt i Stockholm omkring år 1922. Upphofs det sägs lär konstskriftställaren Carl Laurin en gång i ett sällskap berättad följande historia (enl. J. Ald-ry).

I en folkskola ~~frågade~~ bad lärarinnan under katekesläsningen en gosse läsa upp 6:te budet, hvilket han gjorde: "Du skall icke göra hor." – Så frågade hon "Hvad är det?" (som det står i Luthers katekes), men fick af grabben till svar ett ärligt: Det är smaskens!

#

En teaterpjes (väl inom något privat sällskap) lär ha följande titel:

Den förlorade manslemmen

eller

Kuken i hackelsekistan

eller

Vad [fan] hade han med (där att göra?) fingrarna i hackelsekistan, när knifvarna gick?

(Enl. J. Ald-ry 5/11 1922)

<u>Gammalstafning</u> Ecklesiastikminister (Fridtjuv Berg) genomdrefs ju den s.k. nystafningen ("dt" togs bort, likaså "fv" o.s.v.)
Apropos denna stafning har tryckeriexperten Johan Oldenburg (nov. 1923 – Äppelviken) meddelad mig följande roliga historia om Professorn, Friherre Gustaf Cederström (den bekante historiemålaren af Karl XII:s likfärd m.m.)
O–g skulle hjälpa artisten vid tryckandet af en bok och frågade då om det skulle vara <u>gammal</u> eller <u>ny</u> stafning, hvarpå Cederström genmälte: "<u>Gammal</u>!" "Ja", sade Oldenburg, "men väl inte så gammal som "qvinna" med "q."? — "Nej", sade C–n "kvinna och kuk stafvar jag alltid med <u>k</u>"!!

<u>Historiskt skämt med påfven</u> Lutheranerne voro då ännu icke förklarade för kättare. Tvärtom, det var just vid denna tid, som påfven inbjöd Tysklands protestantiska prinsar till konsiliet i Trient, der schismen skulle biläggas och alla vilsegångna får åter samlas i kyrkans fårahus. Inbjudningsbrefven från påfven tillställdes prinsarne genom en legat, och hvarje bref började med orden: "Till min kära son", men blefvo de i oöppnadt samtliga föraktligt återsända till hans helighet, försedda med det grofva skämtet till svar: "Vi tro att våra mödrar voro hederliga kvinnor och hoppas att vi haft bättre fäder" (sid. 586, del I af Motley: Nederländernas frihetsstrid, Stockholm 1884) +

Historiskt skämt med påfven [above: ++] · Lutheranerne [above: =1561.]

[illegible]

[illegible]

Unga fäder och mödrar

1. Konung Filip II af Spanien (och Nederländerna)

Han var född i Maj 1527. Vid 16 års ålder ingick han äktenskaplig förening med sin kusin Maria af Portugal och följande året, 1544, blef han fader till den olycklige Don Carlos, och på samma gång enkling.

Filip II var ytterligt liderlig. Det var hans största nöje att nattetid gå ut under förklädnad för att kunna besöka lastens gemenaste nästen.

Vigselceremonien "brudledningen", som till senare tid har fortlevt bland allmogen i Sverige (tror jag) har synligen gamla anor. Läs ex. Motley: Nederländernas frihetsstrid, Stockholm 1884, Band I, sid. 301-305, som handlar om Prins Wilhelms af Oranien giftermål (söndagen 24 Augusti år 1561 i Leipzig) med prinsessan Anna af Sachsen, dotter af kurfurst Moritz.

"Vigselakten förrättades (i stadshusets stora festvåningen) af superintendenten Pfeffinger. Efter dess slut och på samma rum leddes brud och brudgum, den förra af kurfursten och hans gemål, offentligen till en praktfull, förgyld säng med guldbroderade förhängen. Derefter serverades dem och de öfriga gästerna konfekt och kryddadt vin. Efter denna ceremoni fördes brud och brudgum till sina enskilda rum för att kläda om sig till middagen". - - -

"Jus primae noctis" (= "rätten till första natten") kallades med latinskt uttryck den rätt som feodalherrarne i forna tider egde öfver sina lifegne (t.ex. i Nederländerna, Frankrike).
Den innebar att "herren", som egde sina lifegnes såväl själar som kroppar, egde rätt att vara första natten af ett äktenskap hos bruden, som gifte sig med en af hans lifegne ~~bönder~~, som behandlades mera som djur än såsom männi= skor.

Denna "jus" afskaffades i Frankrike först med revolutionen år 1789!

Enl. Fäderneslandet, 30 Aug. 1924: Den farliga kärleken: (medeltiden)
Ju strängare den officiella könsmoralen varit, desto mer tygellöst synes man ha levt privatim. Under medeltiden, då fullständig avhållsamhet räknades till kardinaldygderna, hade godsherrarna rätt att inträda i den äkta mannens ställe bröllopsnatten, vid äktenskaps mellan hans livegna underhavande.

"Glädjeflickor" hörde i forna tider till nu snart sagt alla arméer för soldaternas trefnad.

Exempel: Enligt Motley: Nederländernas frihetsstrid, Stockholm 1884, Del 2, sid. 180:

När Hertigen af Alba (år 1567) tågade från Spanien till Nederländerna för att kufva dessa provinser med sin väl utrustade armé (tio tusen utvalda veteraner), hade han i denna armé äfven en trupp af två tusen glädjeflickor, lika regulierdt indelade och disciplinerade som kavalleriet och artilleriet (Brantôme, en entusiastisk skildrare, är utom sig af förtjusning öfver organisationen af detta nya specialvapen: "De plus il y avoit quatre cens courtezanes à cheval, belles et braves comme princesses, et huit cent à pied, bien à point aussi").

D:o 3, sid. 118: De spanska trupperna, som voro så långt ifrån sitt fädernesland, förde till en del med sig sina qvinnor äfvensom en alltjemnt tillväxande barnskara, så att det spanska lägret bildade ett slags rörlig stad midt i ett främmande land — en stad, hvars trygghet berodde på soldaternas lansar......

"Kyskhetsbälte" kallades den apparat, som i forna tider påsattes de hemmablifvande fruarna, när deras män (riddare) drogo ut i kriget, och som skulle skydda den äktenskapliga troheten åt männen, så att deras fruar ej kunde begå några snedsprång. De voro af järn och bestodo af ett band runt lifvet, från hvilket nedgick ett annat framför blygden, hvilket senare lär ha varit perforeradt (för urinen etc.) Dylika bälten fans i min ungdom förevisas å åtskilliga s.k. vax=kabinett o.d.

Om dylika "kyskhetsbälten" handlar följande vits. I ett sällskap kom man att på skämt tala om dylika tingestar, hvarpå en af damerna infföll: "Jaså, det var på den tiden, då männen dyrkade sina ~~fruar~~ kvinnor!" (Dyrka = tillbe, men äfven "öppna med dyrk")

Enligt Nordisk Familjebok: Kyskhetsbälte, ett medel, hvarmed man under medeltiden stundom sökte försäkra sig om, att det skulle vara omöjligt för en hustru eller älskarinna att materiellt bryta sitt trohetslöfte. Ett dylikt bälte från omkring 1700, hvilket finnes i Köpenhamn, består af en gördel, från hvars främre midtpunkt en

låsbar metallbygel går nedåt, rundad efter un=
derlifvet och afsedd att fästas baktill på bältet.
Kyskhetsbältet, som omnämnes från 1200-talet, har
måhända uppkommit i Florens. Äfven Amerikas
indianer använde sådana. Flera exemplar af kysk=
hetsbälten finnas i museerna, t. ex. i Venezias
-arsenal, i Musée de Cluny i Paris, i Breslau,
i Rosenborgs samlingar (Köpenhamn), Erbach på
Odenwald m. fl. ställen. Om alla dessa äro äkta,
kan ej afgöras. Litteratur: Ploss: Das Weib in der
natur- und völkerkunde (2:a uppl. 1887); de La=
borde: Notice des émaux II och Coufeynon: La
ceinture de chasteté, 1904.

Dylika bälten funnos utställda i "Deutsches Museum" i Mün=
chen vid mitt besök där 12 juli 1923 och voro af följ. uts. [sketch],
alltså med 2 (taggiga) hål (1 för anus och 1 för vulva).

Misericordia (enl. Nordisk Familjebok), lat., det lilla stöd på undersidan af korstolarnas rörliga säten, hvilket någon from munk uppfunnit, för att hans kolleger skulle ha något att hvila mot under de delar af gudstjänsten, som de måste förrätta stående. Det var en vida utbredd sed att på dessa misericordier utskära mycket profana bilder, som det ej skulle ha passat att framställa på en mera synlig plats.—

Ett stort varumagasin (i Stockholm går naturligtvis historien om Nordiska Kompaniet vid Hamngatan) lät utbasuna att de förde på lager absolut allt hvad kunderna kunde tänka ut, t. o. m. hvita elefanter o. d. Detta föranledde en spjufver att göra sig kvick, gå dit till chefen och fråga om de verkligen hade allt? — "Jadå, absolut allt!" — "Ja men, ni har väl ändå inte en flicka, som har fittan ofvanför nafveln?" — "Jodå", sade chefen, ringde och sade till att en flicka med fittan ofvanför nafveln skulle tas in. Strax efteråt öppnades åter dörren och till spjufvens stora förvåning kom där in en flicka — naken — och gående på händerna!!

(Sthlm 1/12 1922)

+

Pojk-gester för samlag:

1. Man sticker tummen mellan pek- och långfingret.
- Obs! Denna gest användes ofta å gamla holländska taflor från 1600-talet, då man ofta afbildade "Läkarbesök hos kärlekssjuka" o.d., hvarvid artisten ofta låter – för att åskådaren skall begripa sjukdomen – i bakgrunden en pojke stå med denna gest (eller ett par hundar, som fortplanta sig o.s.v.) Därom se Eugen Holländer: Die Medizin in der klassischen Malerei, Stuttgart 1913, sid. 297-298. ... "im Hintergrunde ein Kind mit ausgesprochen früher sexueller Aufklärung ~~die~~ ein Fingerzeichen, das schon in der antiken Welt jedermann verstanden hat." (se närligg. foto ~~från~~ af Gottfried Schalkens tafla "Le médecin empirique" i Mauritshuis i Haag).

2. Man knyter ena näfven lätt och ~~sticker~~ stöter med andra handens långfinger i hålet.

3. Man knyter ena näfven hårdt och håller handen styf (= penis), fattar med andra handen om handleden af den knutna handen, som drages fram och åter.

4. Man låter tungspetsen åka ut och in mellan läpparna. (Kan man rulla hop den, så så mycket bättre).

5. Man sticker ett finger från flatsidan af den andra ~~and~~ handen mellan 2 dess fingrar (t. ex. pek- och långfingrar*), så endast fingerblomman blir synlig ~~från~~ på handens ~~ryggsida~~ ryggsida.

*) som skola föreställa kvinnans lår.

6. Man griper med händerna i luften framför sig liksom toge man om höfterna på en kvinna, drar henne till sig och gör juckrörelser.

"Lång och smal (Se sid. 150 – 151)
gör flickan skral.
Kort och tjock
gör flickan gott"
säges det apropos manslemmens olika storlekar, hvarvid man äfven får erinra sig det gamla ut=trycket "Måttliga korpar äro bäst", sa' slaktar . . .

+

Definition på kärlek (jmfr sid. 41)
"Kärlek – det är en veke och ett hål
eller ett par trasiga skor på en stång"
(Säges vara gammalt uttryck. – Stockholm 9/12 1922)

+

Parodi på studentsången "Vintern rasat ut bland våra fjällar":=
Schankern rasat ut bland våra fjällor
Kindens rosor vissna ner och dö
Kåthet ler i deras matta ögon
Fittan liknar mest en öppen sjö.

Blodbestänkta äro kuttehåren
Kuken har fått rätt för sitt besvär
När som flickan lägges nyss på båren
Och hon då sönderknullad är."

["Vintern rasat ut bland våra fjällar
Drifvans blomster smälta ner och då
Himlen ler i vårens ljusa kvällar
Solen ~~vattnar~~ tänder lif i skog och sjö.
Snart är sommarn här med
Guldbelagda, azurskiftande
~~Ligga~~ ängarne i
Och i lunden dansa älfvorna.]

Kullhistoria (skall berättas med s.k. "masspråk" daldialekt, så låter det skojigt.)

En kulla sade till masen: "Ska vi ja inte gå i Djurgårds-skogen å jumpa? (= coire)."

Masen: "Nej, jag hörker't jumpa" (= jag orkar ej.)

Kullan: "Men om du sätter in din, så jumpar ja!"

Dito Kullan: Om du kan hålla kringlindlingen styf, så "tjorkar" jag själf!" (A.L.a mars 1933) (K.H. Sthlm Dec. 1932)

"Runka kallö" kallas det för i grabbspråket att runka utan att låta det "gå" = "kallrunka" i analogi med att "kallröka" d.v.s. att ha cigarrett i munnen, som ej är eld ("fyr") på.

"Midt i hafvet på den kala klippan
satt en dalmas å runka' kall
Midt emot satt en Leksandskulla
å gnodde kuttan mot en kådetall."

"Dansa torrt" kallas på s.k. "söderamris" (söderamerikanska) när grabbarna dansa med hvarandra. (K.H. Sthlm. Dec. 1932)

Kullhistoria (berättad af Edvard Blachet +1924 under vinaspel hos Harald Nordén, Dalagatan 7, annandag jul 1932)

Min sagesman, som är anställd vid Liljehol-

mens stearinljusfabrik, men bor på Östermalm, for fröhjälltligen på spårvagn över Söder från och till sitt arbete. En dag då spårvagnen var nästan fullsatt, kom där en ganska treflig kulla in i vagnen, men såg ingen plats, hvarvid en herre, som satt bredvid min sagesman, lagade så att de två klämde ihop sig så att kullan fick plats bredvid dem. Och nu kommer det roliga! Knappt hade kullan satt sig ner, förrän den hjälpsamme herren, som genom sin dialekt röjde att han var dalmas, började fråga henne, som följer:

– Är du gift?

– Nej.

– Har du barn?

– Nej.

– Du har tur, du!

Allmänt skratt i vagnen. – Till saken hör att det visst ej anses fin skam i Dalarne att ha barn före äktenskapet, men det är i de flesta fall alltid med fästmannen, og man har ju velat "känna sig för" om man skall passa. Ganska förståndigt förresten!

K/= Måndagen 3 juli f. m.

"Butreifsvarn" kallas en skojig bonde från Butreifs i Norrlanda på Gotland. – När jag sommaren 1922 under min semester som vanligt var på Gotland, uppsökte jag min vän professor Nils Lithberg och gingo vi[*] Strandgatan fram, där vi utanför Tornsalen påträffade Arkivdepo-ters fäderbroder, doktor O. W. Wennersten (ett kändt original). Medan vi så stodo och skämtade ~~med~~ ~~de~~ (både Lithberg och Wsten äro stora skämtare), kom en liten bondgubbe gående och började prata med Wennersten, då de voro bekanta. Plötsligen säger Wennersten: "Men känner ~~han~~ inte till den här herren (= Lithberg), så han skall hälsa?"

Bonden: Nej, då gör jag inte.

Lithberg (som af samtalet förstått hvem han har framför sig): Kän-ver inte Butreifsvarn till mig – jag som också är född i Norrlanda ~~socken~~?

Bonden (som ej anar hvem han har framför sig, eftersom Wenner-stens bekanta ofta äro både si och så): Jaså, då må det vara utom äktenskapet (vi skratta, Wennersten hoppar rundt) ... men det vill jag bara säga, att då är banimål inte jag orsaken till!"

Sedan när han fick höra hvem det var, kom hatten artigt af, och Lithberg och han blefvo goda vänner.

#

Gotlandsuttryck (enl. prof. Nils Lithberg)

"Puttar" = bröstet å kvinnan.

"Beställa" (i uttrycket "vad man skall beställa") = pinka

"Hon skulle just "smälla" = föda barnet. o.s.v.

"Lärfoder (=lårfoder) = kalsonger // (så stinn var hon)

"Köss mej in i blankaste arshület!" =

Pisspunk^m) kallas det att man blir, om man i det gotländska varpspelet, när motspelaren vunnit spelet med sina 12 poäng, ej kommit längre än till 6 eller därunder, d.v.s. ej har öfver hälften.

//

En gumma i Visby hyrde ut ett rum 1 tr. upp till en ungherre, själf bodde hon å nedra botten. Så berättade hon efter en tid att han tagitemot nattbesök med ungefär följande ord: "Jag hörde tydligt att det var en, som gick upp – å så gick han ner om en stund, å så hörde jag att det var två, som gick upp, men då tänkte jag "ve-mig-seså-i-Jessu-namn!"

//

Kristidshistoria från Gotland. En bonde ("Ljungärningen") Tunde reste till Visby för att köpa ett par kalsonger ("lår-foder"), hvarför han gick in i närmaste affär innanför stadsporten och frågade om priset, sedan Fröken tagit ned ett par från hyllan, men då han fick höra priset – 5 kr. – bad henne lägga upp dem igen på hyllan, då det var för dyrt (och han ej fick pruta till 3 kr., som han ville.). Så var han ute i staden och fick nåfven litet till bästa, så han blef ej så snål, utan tyckte att eftersom han rest till staden att köpa kalsonger, var det galet sett, om han kom hem utan. Men som tåget skulle gå strax, hade han brådtom, rusar in i affären med 5 kr. i näfven och skriker till Fröken: "Här är 5 kronor – å ner nå(=nu) med underbåtorna!!"

Torfströet till skolan i Burs socken, Gotland. Å en kommunal-stämma i socken väcktes motion om inköp af torfströ till afträdena i skolan, som de läst om skulle vara bra. Men en bonde föreslog att de ej skulle inköpa det med samma, utan först utse någon att profva, om det verkligen var så bra, hvarpå just han valdes därtill. Å nästa stämma begärde han därför ordet för att aflägga vittnesbörd: "Ja, nå får jag för stämman meddela, att nå har jag därhemma pröfvat det där torfströet - - - men det får jag likväl säga, att jag tycker papper går bättre!"

Öfversten grefve Piper vid Skånska regementet satt en dag och åt middag med en förnäm dansk dame å ett strandhotell just medan regementet på något afstånd badade, hvarför han räckte henne kikaren, så att hon skulle se, och sedan frågade han, hvad hon tyckte.

– "Jo, jeg synes di er' så små!

– Ja, det är så kallt!" sa' öfversten.

Så frågade han henne hvad hon, som för första gången var i Sverige, tycke om Skåne t. ex. "Jo", sade damen, "godt – men jeg synes det er skrækkeligt att hörsene gå tydrede." (hönsen gå tjudrade i Skåne) – Hvarpå öfversten inföll: "Gör nigenting – för Tuppen går lös!"

#

En tysk tog in å en skånsk bondgård och bad att få ligga där öfver natten, hvilket han fick, men då ingen annan sängplats fanns, fick han ligga i samma säng som mor (och far?) i huset. Under natten blef han af sänggrannen emellertid ofördärmd mot henne och började synda mot 6te budet, hvarför bonden, som vaknat, sakta sade till sin hustru: "Jag tror tysken gör nå't med dig, mor?" – "Ja", sa hon, "jag förnimmer det!" –

"Det skall du väl inte låta han göra, utan säg till!" — "Ja", sa mor i huset, "men nu förnimmer ja' att nu han sak=tar af!"

En profryttare i Norrland bad på ett ställe för nattlogis och fick till svar i så fall fick han välja, antingen att ligga hos Lillan eller i köket, ty ingen annan plats fanns, hvarför han (som ej önskade barnskrik) valde att ligga i köket. Dagen därefter fick han på gården se en väldigt grann 18-20 års flicka, som han förvånad genast tilltalade och undrade hvem hon ~~är~~ var. "Jag är Lillan", svarades, "men hvem är herrn?" — "En idiot!" var profryttarens uppriktiga svar.

"Elefantäggen". En bonde blef i en stad på torget be=vad att köpa ovanligt stora ägg (till ovanligt pris), hvilket man sade honom var "elefantägg" (därmed menades jättestora höns an=tagligen). Hemkommen berättade han för mor att han köpt "elefantägg", men nu skulle de vara rädda om kläckningen, hvarför det beslöts att bonden skulle ligga ut dem, hvarför han fick intaga sängen. Emellertid gick kärringen och un=drade och slutligen ville hon känna efter och utbrast då: "Ja tänk, jag känner redan snabeln!" —

"Lasse Kolmodin" (fil. d:r Lars K-n vid Visby läroverk) var ett geni, men ful i munnen, äfven ibland under skolkimmarna (han var mycket het af sig till humöret) En gång skulle det göras bön i själfva klassrummet en morgon och ej i stora högtidssalen, som vanligt, eftersom det var studentskrifning där. Nu fanns det en jude ~~vid~~ med tillnamnet Malkan i klassen, hvarför "Lasse" vid inträdet i klassen om morgonen röt till denne: "Ut med dig, judedjävel, vi skall hålla bön!" Och Malkan ut - och där stod han - så här i korridoren - och lyssnade efter när det var slut, för då skulle han in igen! (meddeladt juli 1922 af stationsinspektör i Burgsvik)

H

En af "Kalle Doktors" historier (= Doktor Karl Bolin i Visby)

En bondgumma sökte honom för ondt i magen, men hon hade ett fel på uttalet, ty hon kunde ej säga bokstafven "S". - Så frågade doktorn:

"Va' äter hon?

- Jag tycker (så) mycke om "till" (= sill), inlagd till å tekt (stekt) till å picken (spicken) till.....

"Ja", afbröt henne den repliksnare Kalle Doktor: "Ja, om hon äter inlagd sill å salt sill å stekt sill, å så får <u>picken</u> sill, så kan det ju inte vara bra för magen!"

[Dito]

—

En <u>Dito</u> om Amanda Gadd, f.d. kyrkoherde W. P. Gadd's i Öja gemål, som var född bonddotter från en socken längre oppå ön.

En gång blef Kalle Doktor kallad ut på landet till en bondgård. När han kom in i stugan, var hela rummet fullsatt af kvinnfolk, som sågo mystiska ut och suckade och tittade beklagande på hvarandra. Så fick han veta – afsides – af mor i huset att det var nu galet så, för "fars hemligheten" var alldeles för stor. Nu gick Kalle Doktor raskt in till den sjuke, som låg i ett rum innanför, ~~och~~ gjorde sin undersökning och fann att visserligen var den något svullen eller så, men ej så farligt, hvarför han gaf sina order. När han åter kommit ut ur rummet, gick Mor fram till honom och undrade: "Hur ska' det nu bli?", hvarpå Kalle Doktor sade att det nog ej var så farligt, för värre hade han sett, hvarpå Mor in= föll: "Ja, Amanda, tyckte inte heller att det var någe!"

Till historien hör att Amanda då ännu var ogift (? dotter i [illegible])

Om Gadden jämför sid. 132. —

Arkitekt (Ture) Stenberg i Uppsala (om honom se Bok I sid. 68) var en ovanligt stor och grann karl, men mycket ful i munnen, i synnerhet när han fått sprit, då var han "omöjlig". En gång hade min sagesman (konsulterande typografiske experten John Oldenburg, bosatt å Äppelviken nu år 1932, men förut chef för boktryckerifirman Almqvist & Wiksell i Uppsala) rest hem till Uppsala från ~~Upp~~ Stockholm med det s.k. nattåget kl. 11 5 12 samt suttit i en II klass kupé, då Stenberg kom "omöjlig" och gick längs korridoren i vagnen och drog upp alla dörrar och skrek in: "Finns här någon fitta eller (fet) hora?" – Obs! Detta var samma kväll, som Old-g bjudit Stockholmspressen till Uppsala att se det för Sveriges Almanacker nybyggda Almqvists och Wiksells fabrikshus, då de äfven visade dem det nyss färdigrestaurerade Uppsala slott, där landshöfding Bråkenhielm och arkitekten T. S-g (2 ståtliga karlar) voro värdar. Sedan var middag på Gillestugan och hemfärd till Sthlm i egen boggievagn med kortspel och punsch (Emil Norlander var med, Bayron Carlsson, som då var i Dag. Nyheter m. fl. – Oldenburg och Stenberg följde med till Sthlm, men återvände med nattåget till Uppsala.) –

Stenberg brukade – som prof på sin egen skönhet – berätta att, då han en gång som lärling stod och murade på en ställning i Chicago, höll ett ståtligt ekipage nedanför, och den finfina missen hördes säga: "Mamma, köp den där bussen åt mig!" – Detta var hans stolta ögonblick. Men han var verkligen en ovanligt ståtlig karl, i synnerhet när han var klädd i frack och – – – litet så där glad!

Vad rymmer mest, en flygmaskin eller en fruntimmersväska?

Svar: En fruntimmersväska, ty den rymmer 2 mjölkmagasin och 1 nöjesfält.

(Sthlm 13/1 1953)

#

"Pissmärr" kallas i folkspråket ett sto, som slår (d.v.s. sparkar bakut efter folk) och samtidigt pissar, så det rinner om henne. Alltså ej blott slår, som en del göra, utan även samtidigt pissar.

Pisshäst är en dylik häst, ty även dylika finnas, "och då kom skaffaren gå på'n en så här (hastig sving med armen) å så pissa å slå de!"

(Aug. L:n, Sthlm 31/1 1953)

#

86.

Sthlms slang (? Vormani)

1. Facka dille på tjabacken (l. schabacken) = jag tar (taga) på kuken.

Lifvet på landet (sång) 18/1 1925 ant. B.L. 21, Sthlm.

Lifvet på landet, oh hvad det är skönt!
Lifvet på landet, oh hvad det är skönt!
Kossorna kom!
Flickan hon låg i bäcken och samm
Hon samm som en ängladuva
Arshålet var vändt åt Köpenhamn
Och fittan åt Falu grufva.

+

När som jag kör te skogen med min märr
När som jag knulla', stod det som ett kårr
I fittan.
Hej hopp! så lustig å glad!
Hej hopp! så lustig å glad!
För baggar har jag på taskan!

+

För vi ska ställa till en lustiger svång
Arslå mot en gärdsgård och fittan mot en dräng
Hej hopp! så lustig och glad!
Hej hopp! så lustig och glad!
För baggar har jag på taskan!

+ + +

Sång. Jmfr s. 175. Joels klagan

Esther och Alfred

13/1 1922. Enl. B. L:e

Esther låg vid stranden — och Alfred låg där me'
Alfred lade handen — uti Esthers knä.
Alfred blickade — och Esther blickade
och arslåt vickade och taskan slår.
Snart nu Alfred Esthers mödom taga får
(Här följa en del vers om deras "knulleriskåpå")

— — — — — — sin (sejn?) mödom brast.

Såsen börjar rinna ikring Alfreds task
~~Fittan brinner~~
Såsen rinner och fittan brinner
Och knappt han hinner dra den ut (? ur)
Förrän båda sedan taga sig en lur.

⁂

Esther vaknar — nyss Alfred såg
Kuken den har slaknat — den ej mera står.
Ute hängde den — å slängde den
Esther dängde till med hand
Alfred vaknar, saknar(?), hviskar Esthers namn

⁂ ⁂ ⁂

Också en häktning:

En yngling berättade för sina kamrater, att när han en gång gick in i en pissoar, kom där en äldre herre in) och sade till honom "Knäpp ner byxorna!", och det gjorde jag, men då tog han och stack in k—x i arslåt på mig." — "Men va' fan gjorde du ~~då~~ då ~~för~~?" sade nu med rätta en af kamraterna. — "Jo", sa' ynglingen, "jag knäppete åt arslåt å' gick te snuten (= polisen) me 'n!" (Meddeladt af flyttnings=karlen Andersson från Göteborg, anställd vid Ved- och Expressaffären, St. Eriksgatan 17, Sthlm, ~~under~~ vid flyttning fr. Nr 12 fredagen 19 Januari 1923, hvarvid under hans berättelse "biträdet" och "chauffören" hjärtligt skrattade.

Hvarför få aldrig brandsoldater så mycket barn? —

Svar: Jo, därför att de ha så "hastiga utryckningar". (= vits, ty de måste (i sin tjänst) vid alarmklockans ljud hastigt rycka ut till eldstället, men här underförstås att de vid samlaget skulle dra ut lemmen just innan ejakulationen, hvilket lär vara vanligt i äktenskap för att undvika hafvandeskap eller i stället för att använda dyra ~~prevent~~ preventivmedel).

Enligt K. Asm, 26/1 1923, Sthlm.

Forna tiders olika straff.

Tidelag (=otukt med djur) straffades under medel=tiden med att brännas å bål (dito för den, som förgjorde folk eller brände by och bonde)

Sedlighetsstraff bestod i att bära stadens stenar. och att af bödeln förvisas ur staden, hvilket ganska allmänt tillämpades, framför allt på kvinnor under den senare medeltiden.

Lösaktiga kvinnor fingo bära stadens stenar kring gatorna eller fingo de ett annat skamstraff, "spanska fiolen" ("kvinnogigan"), som äfven användes för trät=giriga kvinnor, som då kunde inspännas mot hvar=andra i en "dubbelfiol" med hufvud och händerna.

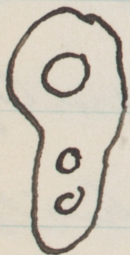

Pojken (till lärarinnan): Säg, har fröken några barn?
Lärarinnan: Nej, jag är inte gift.
Pojken (nonchalant): Asch, det kan man väl an ha ändå. (Ur Populär Tidskrift N:o 1 – år 1923)

#

Uttryck

1) "Tack så mycket för maten", sa' flickan till soldaten.
2) "Gå hem till din far och mor och se till att du blir omknullad så fort som möjligt, för som du nu är duger du inte".
3) "Ibland var det så ont mellan dem, så de skulle kunde krypa in i arshålet på hvarandra".
4) "Det är pigkväll i kväll – dom är lediga från disken"
5) "Ska vi giftas oss i kväll?"

Fisbränna ("fesbränna") kallas när man blir (af svett, marscher o.d.) liksom hudflådd mellan klinkorna och i skrefvet. En del som lida däraf, bruka sätta en kork mellan klinkorna, så dessa ej gnida mot hvarandra. – Af beväringen lär denna åkomma benämnas "munskålla" och anses det man får den af att släppa en skit. Kapten Silfverstolpe vid Svea Lifgarde sade till pojkarna därom: "Ta ut stegen bara å klåm sönder den!"

I "Fäderneslandet" N:o 54 år 1915 förekom i ett Gotlandsbref uttrycket "skinnlöshet i den s.k. gryngångstrakten" [obs! Gryngången = anus]

6.d. Hattmakar Ad. Olsson (numera jämte sin hustru innehafvare af Carolina Bergmans hattinrättning, Luntmakaregatan 90, Sthlm) var en mycket "rolig" man att berätta, t. ex. " Flickan såg ut som en trollslända – å det är inte min delikatess. Då tar jag hellre en saftig piggfitta. Jag har alltid hållit min pitt i helgelse; den har aldrig varit krönt med några blommor eller kronor, inte ens snorig, – annat än på naturligt sätt!" ($\frac{8}{7}$ 1915)

Roliga namn på klädesplagg

Öfverrock = Söndags-gåbortseftermiddagsöfvermattan

Bonjour (lifrock) = Evangelierocken; "bonschis";

Jaquette = "Arshålrock" eller "Svalstjärt"; "Ljuddämpare"; (hör till engelsmännens "morningdress" å kungl. garden-party: jaquette, hög hatt ("cylinder", eng. "tophat"), vita handskar, damasker och blankläderskor).

Rundkullig hatt = Plommonstop;

Roliga namn på hår.

Hår = skår(et; spelmansslang).

En liten utstående tofs eller enstaka hår = kallas (åtminstone 1800-talets senare hälft) af perukmakarna på en "ryttare".
En i nacken bakåt utstående tofs kallades "en västmanlänning". —

Beväringshistoria

Beväringen: Jag skall be om permission att fara hem å köra in säden?

Kaptenen: Jaså, han är landtbrukare?

Beväringen: Nej, jag är nygift [Sthlm 1914]

Allmänna Barnhuset i Stockholm låg ännu år 1915 åtminstone å Norrtullsgatan å högra sidan vid gående ut till Haga. Det kallades skämtsamt "Ungkarlarnas Sparbank", som en herre upplyste mig om vid förbipasserandet. "Inte min", sade jag. – "Nej, du har kanske "tagit ut" det du skulle sätta in!".

Definition på "besiktningsbyrå" (medan ännu prostitutionen fanns kvar) = "det ställe, där flickorna först få visa upp sin fitta för att få knulla".

"Ljussläckningslekar" Enligt Alb. Engström (sid. 168 i "Åt Häckle-fjäll") "kaptenen berättade att han hört underliga saker om obygderna nord- och nordvästisland – om ljussläckningslekar och hustrubyten, sådana som förekomma hos eskimåerna --

"Pungens namnsdag" kallas i Sthlm af arbetarna aflöningsdagen (vanligen fredagen, men äfven lördagen) fr. "I dag är det pungens (= penningpungens) namnsdag" (som då får penningpresent) (Sthlm i december 1917).

"Hon har bra juck-led" säga herrarna om en kvinna, som kan ungdomligt och kvickt vicka på rumpan (därvid de tänka på kaniner och råttor m.fl., som vid kopulation stadigt och fort röra på bakdelen).

Bonden, Klockarn och Prästen skulle tillsammans resa till staden i ett kommunalt uppdrag. När det väl var uträttadt, så mente Prästen: "Ja, ha vi kommit hit, ska vi väl ha litet roligt också?" – "Ja", sa Bonden gladt, "det ska vi, å träffa vi några flickor så ....". Nog af, det beslöts att de skulle roa sig, hvar och en på sin hand, men sedan vid hemkomsten berätta det för hvarandra.

Påföljande morgon träffades de så, och då sade Prästen gladt: "Gomorron – gomorron – gomorron!"
Klockarn sade så: "Gomorron – gomorron!"
Men Bonden sade: "Gomorron – å knappt det!", ty han hade knappt

kommit "dit" en gång, då bröder just ej äro så efterrökta af flickor.

[Muntligt E. Axen, Sthlm, febr. 1923]

"Luktfria klosetter" annonserades af en firma, och det ville ju litet hvar ha förstås. Så köpte en herre af firman en dylik, men — den luktade lika förbannadt efter proberandet, hvarför han ringde upp firman och sa att den luktade. "Omöjligt!" blef svaret, och slutligen gjordes det upp att de skulle sända en karl att titta på den. Denne kom, tittade i klosetten och sade så: "Ja, tacka fan att den luktar, när ni skitit i den!"

[Anl. Jåg febr. 1923, Sthlm]

Kafésamtal, hördt af mig lördagen 17 Febr. 1923 kl. 7 e. m. å kafé Sven å Smålandsgatan vid Nord. Kungsmiet. Där satt vid ett ~~soffa~~ bord 5–6 trefliga ungdomar — inga busar. Så kom en lång ståtlig pojke in, "Nisse" kallad, hvilkens ankomst anmäldes af den, som först fick se honom, för de andra med: "Nej — idel språngkungstår!", hvilket föranledde en annan, när Nisse kommit fram och

"slå i hand", att kritiskt syna henom under ögonen och säga: "Hur ser du ut? Hur sliter du dig?", hvarpå Nisse lugnt svarade: "Åh – jag har inte legat på hålet på länge. – – – men i kväll skall jag".
"Jaså, det är ju lördag – – då skall det väl vänta till fökkat bryjar om måndag. Hör du, Nisse, är det den gamla magra?" – "Nej, det är den nya" – o.s.v.. När Nisse sedan gick efter ½ timme, vardt det allmän handskakning och skratt och "lycka till".

Tvillingar. En fru fick tvillingar 3 gånger i rad. En släkting gick dit att gratulera och mottogs i tamburen af en af de äldsta, en 6-årig pys, till hvilken Farbrodern sade: "Så lustigt att det ~~alltid~~ hos er blir tvillingar hvar gång", men fick af grabben till svar: "Nej, inte alltid, farbror! Det är flera tusen gånger, som det inte blir något alls!"

(Cecil. Jog 24/5 1953 i bilen till Riksmuseet)

Hvart säckarna toge vägen. En flicka fick anställning hos en firma med att sitta och sy säckar, men så märkte chefen att en del säckar försvunno, hvarför han måste

fråga flickan, som erkände att hon tagit dem. "Hvad gör ni af dem då?" – "Jag syr ~~kalv~~ underkläder – kalsonger åt mig!" – "Det är inte möjligt – det skulle jag vilja se!" – Ja, det fick han. Flickan drog upp kjolarna och visade riktigheten genom att tillika säga: "Se här! Här (rappt slog på ryggen) här ser han Kronan (märke å säcken) och här fabriken (rappt slog å motsatta stället)". — (K. A:n, [illegible] febr. 1953)

Gräl mellan Horan och hennes Hallick. En hora skällde ner sin vän med orden: "Buse – knöl – hallick – buse – knöl – hallick" – ideligen, men denne svarade med ett likaså ideligen upprepadt: "Förbannade luder – hora – djäfla luder – hora o.s.v.

Oskuld. I en skola hade lärarinnan utfärdat absolut förbud för pojkar och flickor att bada tillsammans. Icke förty rapporterades efter en tid att 3 pojkar badat, där flickorna badade, hvarpå lärarinnan förgrymmad tog dem i förhör och frågade om de ej hade reda på att det var absolut förbjudet, men då sade en gradt oskyldigt: "Ja, men fröken, när vi kom, hade de redan klädt af sig, så vi såg ej att det var flickor".

J. O:g 26/5 1953.

<u>När pubertetshåren</u> komma fram, hälsas de ej med
glädje af hvarken flickor eller pojkar, utan bli de i
allmänhet "rädda" därför eller så. En ~~liten~~ flicka kla=
gade sålunda för sin manlige lekkamrat, att det började
växa "borst" på henne. "Det gör det på mig med", sade
pojken, hvilket flickan genom syn ville öfvertyga sig
om, hvilket grabben också lät henne göra, men när
hon fick se "hans", skrek hon förfärad: "Jesses, ~~bla~~
växer det ~~hand~~ <u>skaft</u> med!" (K. An. febr. 1953)

K

Fruntimmer och loppor. Det är ett kändt faktum att loppor förekomma oftare hos kvinnor än hos män, hvilket är lätt förklarligt ~~genom~~ om man tänker på de föras alla kjolar med veck o. d. (kjolarna voro i våra föräldrars etc. tid ännu flera än nu hos de moderna damerna). Det var därför ej så galet svaradt när en herre (min tokroliga kusin Hugo H-n) sade till ~~min~~ en dam: "Vet, fröken, hvarför Gud egentligen skapade kvinnan?" — "Nej", det visste hon inte. — "Jo", för att loppan skulle ha en säker tillflyktsort"! —

*

"Rigsbanktegn
FOR
(N.N.) SKILLING"

Så lyder inskriften å frånsidan af en del danska (-norska) mynt från 1800-talets början, men på grund af deras dåliga värde, gaf allmänheten bokstäfverna en annan tydning, som ses af följande (enligt sid. 14-15 i C. J. Jørgensen: Beskrivelse over Danske Mønter 1448–1888, Kjøbenhavn 1888): "Til Exempel paa Stemningen ovenfor den slette Mønt m.m. kan tjene, at man af Bogstaverne paa de omtalte Tegns Bagside læste følgende: Riget I Gjæld Satan Banken Annamme Naar Kongen Til Esler Giver Norge. Fribo Oppen Romling[x]). (Tallet) Slige Kjeltringer I Landet Love Ikke Noget Godt.

[x]) Disse 3 paa den Tid bekjendte Personligheder vides ikke at have øvet nogen Indflydelse paa Pengeforholdene, men formeentligt man de have tilbragt i sin nogen Mindsie, saaledes at deres Navne ere medtagne for at have noget ud af Bogstaverne F. O. R.

Grefvinnan och fjölen (= sittbrädet med hål å afträden)

En snickare höll på att göra ett fjöl åt en gref=
vinna, som emellertid grälade på honom att hon ville ha
~~det~~ hålen gjorda på ett annat sätt och slutligen arg ut=
brast: "Jag vill ha det gjordt efter mitt hufvud!!", hvarpå
snickaren sade: "Ja, det är väl mycket bättre att göra det
efter grevinnans arshål!" (J. Bj. 1/3 1923)

+

Den gamle professorn som barnafader. En gammal professor
gifte sig med en ung vacker kvinna, och så – efter normal
tid – blef han "far" till en unge, men han tviflade starkt på
att han var fadern, hvarför han gick till doktorn och
undrade om det verkligen kunde vara möjligt att han
vid sin ålder kunde bli barnafader. "Tja", sa doktorn,
"det är svårt att säga. Men jag skall omtala en historia
om en annan gammal professor, som en gång var ute
och gick i öknen för vetenskapligt ändamål, då plöts=
ligen ett lejon kom rusande mot honom. Då blef han
så rädd, så han spände upp sitt paraply framför
sig och samtidigt hörde han en smäll. När han sedt=

ligen vågade titta upp igen låg lejonet dödt framför ho=
och han trodde att han skrämt det till döds, men
nom — och när han vände sig om, stod där en ung vacker
man med ett riktigt gevär i händerna och smålog
åt honom!" (J. Oj 1/3 1923)

&

Vid middagsbordet frågade en herre sin dam: "Tyc=
ker fröken om pickles?" — "Det tror jag det — jag har 8
barn" vardt svaret.

&

Hördt (pojkskämt). ~~Vid~~ pissoiren ~~vid~~ å Brunkebergstorg
lördagen 3/3 1923 gingo ett par ynglingar ut, medan den
tredje stannade kvar en stund, hvaradan en af de utkomn=
de skämtsamt tillropade honom: "Får du inte in den — eller
står den på dig?" (Obs! Det är nämligen omöjligt att kasta
sitt vatten, när penis är i erektion, hvilket tydligen grab=
barna kände till)

&

"Hon har knackat sig nöjd på göken", säga Stockholms (antagligen äfven annor=
städes) ungherrar menande till hvarandra, när de på gatan se en hafvande
kvinna ("på trissen", eller "på bullen" heter det m.m.). Uttrycket är hämtadt
från kortspelet Kille, där den som har göken (högsta kortet) vid öppning
knackar i bordet till tecken på att han är nöjd ("Kuku står — ingen byta
får", heter det äfven) — Enl. C. Andersson / mars 1923.
Obs! Knacka = coire.

Brud-kimning. Sådant förekom förr vid bröllop-
er å Gotland – (förekommer ibland ännu t. ex. i Sthlm i en
del kyrkor, men blott nyårsnatten kl. 12) när bröllopsskaran
nalkades kyrkan. Kimning (obs! uttalas med hårdt k-ljud,
som i kunna) tillgick på det viset att några karlar togo
plats i kyrktornet och när de sågo bröllopsföljet på
vägen, hamrade de å kyrkklockan med stenar – i
stället för att ringa som vanligt – hvarigenom uppstod
ett eget vibrerande ljud i luften rätt vida omkring.
Men härvid var äfven skämt (sådant förekommer ju
alltid – och i synnerhet vid bröllop). Enl. prof. N.
Lithberg sjöngo sålunda drängarna (= ungkarlar å Gotland)
som i Gothems socken förrättade kimningen följande
bit för sig själfva uppe i tornet:

"Brände-mänsen
Brände-mänsen
jär smäiver u trang!
Blir väl väjdare
u säjdare
u lang!"

(Brud-mosen
Brud-mosen
är snäf och trång!
Blir väl vidare
och sidare
och lång!")

[Sthlm mars 1923]

Näfver-(snus)-dosor användas ännu mycket af befolkningen. De äro alltid ovala och ha ett "råttsvansen" trycklocka af trä med en skinnlapp i som handtag, hvilket kallas "råttsvansen". Dosorna själfva kallas "näfverkuttan" (obs! Den ovala formen ()) och äro som sagdt mycket populära. Gamla gubbar göra dem vanligtvis öfver allt i riket (t.ex. å "Grubbens" i Stockholm) och skola de göras, när björken "löper" eller "safvar" som det heter (alltså på våren i safttiden).

Nu kan man få höra en arbetare säga till en annan, när han vill att den skall bjuda på en pris snus eller till en mullbänk ("mutsnus" = att lägga i munnen): "Opp med kuttan och dra i råttsvansen ett tag!" —

Det är ganska lustigt att samma namn — råttsvans — heta äfven dylika dosor i Frankrike, där de populärt kallas "queu de rat" och vanligen äro från Elsass och Strass=burg (se Grand dictionnaire de XIX:e siècle, artikeln Ta=batière). — I Sverige kallas de äfven "råttsvansen", fast detta egentligen är namnet på skinnlappen (som är rak, ej i ögla) å locket.

"Ouvrir sa tabatière", franskt uttryck = Lâcher un vent puant =

Skillnaden på hö och halm. "Vet du skillnaden på hö och halm?" frågar man någon. Vanligen säger denne nej, då man genast inpaller: "Det vet annars hvilken oxe som hälst!"

H

Skämt med tändstickor

1) Ex. se Bok IV ~~Koha~~ sid. 185 "Kohagen". och V: sid. 234.

2) (vanlig) Man ~~bryter~~ knäcker en vanlig tändsticka mitt= på, dock så att den ~~hålla~~ hänger ihop, hvarefter man ett knäc= ker igen ett stycke ovanpå hvardera ändan, hvarefter man för ihop de långa benen och lägger stickan på ett bord med knäna uppåt. Det liknar nu ett par kvinnoben. Tar man nu en och droppar eller flera droppar vatten uppe i skrevet, skall man få se stickan ~~sakta~~ ut breda ut benen, hvilket ser ganska skojigt ut.

Jag har sett ynglingar ha roligt däråt å bierstuber och kaféer, när de ej sticken säga de: "Hon är oskuld, förstår du — ge'na litet pilsner, så går det! —" eller ha de låtit litet kallt vatten droppa ner midt i skrevet, hvarvid de skrattat väldigt, när stic= kan börjat grena ut sig: "Det tycker du om — se nakna ben!"

<u>Pojkskämt</u> (hördt å Bierstube i Sthlm lördagen 14/3 1953). Bredvid mig satte vid ett bord 4 unga män, af hvilka den ena tydligen af de andra ansågs för <u>oskuld</u> eller så, ty de trefsar med honom, som såg mycket trefslig ut men ej skojade eller drack så mycket som de andra. Så sade slutligen I till honom: "Jag skall spå dig. Hit med handen! Först skall jag säga hur gammal du är! – Ja, det kan vi förresten ge fan i – Hit med handen – närmare! – så där! – (tittar) – öppna handen! (tittar länge) slut den! – salута! inte så fort – så där ja! – slut den nu ett tag salута – så där – håll tummen sträckt! – skaka handen! – så där ja! – nej, skaka! (Oskulden: Hur skall jag skaka?) – så där sluten! – Känner du någe? (Nej!) – skaka då! – Känner du nu någe? (Nej) – Du måtte ha runkat mycket, när du inte nu känner någe – eller har du din svendom kvar? (Ja, det har jag!) – Ja, fortsätt då att runka, så känner du nog snart någe! (Skratt).

#

jfr sid. 141

Vara "petter" säges i betydelsen vara kåt (eller pilsk, som det också heter; om hundar m. m. = löpsk, brunstig m. fl.) En 67-årig gubbe i Eneby socken utanför Norr=köping tillfrågades hur gammal han var, men svarade då: "Ja, fråga om hur gammal man är – det [illegible] jag inte – för jag blir pettrare och pettrare!"

(Stud. [illegible] Andersson, mars 1913 f. i Eneby)

Marie Bebådelsedag-skämt. Marie Bel. är den 25 April (d.v.s. 9 månader före jul). – Därför brukade alltid den för några år sedan (1915–1920) döde skämtaren, kaptenen Nalle Fresadius i Sthlm alltid den dagen till alla bekanta damer säga "God Jul" i st. för "Goddag". –

Marie Bel. (1923) å e.m. å Drottninggatan i Sthlm gingo några grabbar framför mig, då den ene undrade hvad det var för en helgdag i dag, och när han fick veta det, sade han glatt: "Ja visst – Den helige Ande! – Ja han har varit öfver mig många gånger, men aldrig har jag födt någon Jesus!"

<u>Baronen, friherrinnan, kammarjungfrun och — chauffeuren.</u>

En kammarjungfru stod en dag och kammade sin husmor, som var friherrinna, varvid hon talade och sade:

— "Tänk di säger att jag har nättare fötter än friherrinnan".

— "Vem säger det?"

— "Det säger baronen".

— "Jaså".

Följande dag, när hon kammade, sade hon:

— "Tänk di säger att jag har vackrare vador än friherrinnan!"

— "Vem säger det?"

— "Det säger baronen."

— "Jaså".

Tredje dagen vid samma syssla sade hon så:

— "Tänk di säger att jag ~~har~~ <u>ligger</u> bättre än friherrinnan".

<u>Friherrinnan</u> (uppbrusande) "Säger min man det?"

— "Nej, det säger — chauffeuren!!!"

(Ant. K.A:n, Sthlm, april 1923)

#

<u>När käringen skulle gå i kyrkan</u>. Det var en gång en käring, som hade klätt sig för att gå i kyrkan på söndagen. Hon skulle just till att gå, då hon kom att kasta blicken å sängen, som annu

intogs af gubben, och då fick hon se hur under täcket (gjordt med pekfingret, visande huru erektionen ryckvis skedde till ett fint stånd), hvarvid hon genast åter började kläda af sig. Gubben sade då: "Skall du inte gå i kyrkan?", men då svarade kärringen: "Kyrkan står nog kvar, men din, han står inte kvar!" (Carl D.. april 1933)

Ryssens kärlek. I Stockholm bodde vid världskrigets utbrott 1914 en ryss, som hade rymt från flottan, slagit sig ner i Stkhlm, där han började en frukt-affär, som gick bra, så han etablerade vissa flera. Han var godmodig och mycket omtyckt af sina bekanta, till hvilka min sagesman hörde. Men när revolutionen i Ryssland kom, kunde han ej hålla sig, utan ville hem — trots alla afrådde honom — och hem kom han, blef af bolsjevikerna sänd till Archangelsk, och sedan har ingen hört något af honom.

I Stockholm hade han skaffat sig en "hustru", och däran skojade kamraterna med honom. De brukade så knuffa honom på armen och säga: "Nå, har det varit trevligt i natt?", men fingo ofta till svar ett buttert: "Fan, jag kan väl inte göra det hvar natt!", men lika ofta kunde det hända att de

fingo följande glada svar: "I morse skulle du se! Hon låg där röd å grann, så jag var tvungen ge'na ett ...."

(Cand. K.A:n, april 1923

"Rumpnicka" lär vara ett uttryck för coire. Så kan man få höra: "Hon kanske har rumpnickat (= nickat med rumpan) henne. Ja, det må de nog inte illa af, bara di är försikti=ga!"

Engelsmannen och Whiskyn. En engelsman, stel som de äro, kom in i en järnvägsvagn i (förbuds-) landet N. och lade en stor ask försiktigt uppe å en hylla, hvarpå han satte sig midt emot. Efter en stund började det droppa från paketet ner på den inunder sittande resanden, som då han misstänkte att det var sprit i paketet, höll några fingrar under och smakade samt leende frågade engelsmannen: "Whisky?", men då han intet svar fick, höll han åter fingrarna under, (smakade) samt sade: "Brandy?", men då svarade engelsmannen stelt: "No — fox-terrier". (Hundar äro följandes medtagna, hvarför de ofta smugglas med af de resande)

(J. Ud-n, april 1923)

"Nu är det slut i musa", sa' Ågrenskan, när Ågren dog, är ett ordspråk i Kvillinge socken vid Norrköping efter en gumma Å., som lär ha sagt så vid sin mans död.

(Anl. K. An april 1913, som var född i socknen)

"Hagbergskan" i samma socken var en duktig, rejäl gumma, stor och starke som en karl. Hon brukade gå omkring och kastrera ("kasturera") djur, t. ex. kattor, hvilka hon körde på hufvudet ner i en stöfvel, och sedan skar fort saken bort.

Emellertid hade hon 2 män, som hon kallade sina stutar, af hvilka den var gift med henne, den andre hade hon bredvid. Båda voro små. Nu skojade folk med henne rätt mycket därom, bland annat undrades en gång hur det gick, "om båda ville på en gång då?", hvarpå Hagbergskan svarade: "Mina stutar! Då lägger jag dem en på hvart lår – å så får jag väl söka hålla den ene i styr, mens den andre arbetar!"

(Anl. d:o)

"Prålet". En karl visade fö en flicka både lemmen och pungen, och när hon undrade hvad det var, sade han: "Det är

prålet!" – "Då", menade denna, "är det bäst slopa i mig både stora och lilla prålet!"

(Ant. Eskil Agrell, april 1953, men denna historia har han visst fått något om bakfoten).

#

Hört.

"Flickan går åt
när pojken (sjömannen) är kåt!"

v

Svår ersättning. På en del fruntimmer sägs det ej bita (att bli befruktad) nattetid, utan de bli det lättare på dagen. Om en dylik handlar denna historia. – Ett äkta par ville gärna ha barn, men omöjligt. Slutligen fick mannen af en vän råd att försöka med henne på dagen och ute i det fria. Alltså gingo de en vacker dag ut i en hage och lade sig å en tufva, men när gumsen, som gick lös i hagen, fick (se) arshålet vicka, var han ej sen att stånga till, och det just som det gick för herra ändå. Nå, tiden gick – och frun blef med barn, hvarpå hon en dag sade till sin man: "Hur ska vi nu kunna ersätta torparn?" (i hvars hage de varit). – "Ja," sade mannen, "torparn går väl an, men gumsen!"

(Ant. K. A–n, Sthlm maj 1953)

<u>Folkhögskolepoesi</u> (Enl. Wessman, Strands i Öja, som själf var med)

Pojkarna (de unga männen) å Vargbiza(?) folkhögskola satte omkr. 1900 i gång med att påpeka fula rim om en del folk i trakten.

Ex. "Knulla å fisa", sa' Lisa

+

"Min kall är stor", sa'

+

"Gumås är visst", sa' Kalle. "det har vi alle".

+

o. s. v.

"<u>Blå randen</u>". Borgmästarns piga i Mariefred, sade pojkarna, hade ingen fitta, "utan det är ju bara en blå rand". Hon kallades därför "Blårand" af bonddrängarna, som ju alltid hitta på så mycket. Men Sandahl sa annat, och så en kväll vid dansen tog han henne i och för undersökning upp i skogen. Da'n därpå, när pojkarna frågade: "Nå, hade hon nå'n fitta?", sade han: "Visst i helvete! En härlig fitta! Men hon är bara ~~ju~~ bakmusig — det har vi inte förstått oss på — så man kan inte knulla henne framifrån!"

[Enl. snickar A. L-n; 1880-talet]

<u>En teologie studerande</u> lade bibeln under flickan, som han skulle förlusta sig med (det brukas visst vara vanligt att lägga en kudde under, om hon är bakmusig eller så). Emellertid förslog den ej, varför han utbrast: "Djäfla profeter, som inte kunnat skrifva mera!" (J. Org maj/1933)

<u>Olika fittor</u>, 3 slags.

Kvinnor äro antingen <u>fram</u>- eller <u>bakmusade</u> (= Stum från röfven.) (litet frammusade äro bäst) eller ha de <u>hängfittor</u> (sägas då äfven vara "<u>utfittade</u>" (den sitter högt uppe på magen, de äro då äfven gärna trånga).

De <u>bakmusade</u> kunna knullas bakifrån, eller ock kan man sätta lägga en kudde under.

De <u>utfittade</u> sitta på en stol med vidt utspärrade knän och liksom vida på fittan. Det känner man igen dem på!

— Ny, det finns <u>4</u> slags fittor: 1) <u>Häng</u>-fittor, 2) <u>In</u>-fittor, 3) <u>Bak</u>musar och 4) <u>Fram</u>-musar. — N:o 1) och 3) äro mest svårknullna. Med en N:o 3 måste man opp me' arslet! Och sådana kan vara alldeles utan hår – och flickorna vilja ofta ej, tills de fått lära sig att det går att ta bakifrån [Inf. Aug. L:n maj 1934, Sthlm] De "<u>bakmusiga</u>" gå inåt med tårna och med krokiga knän.

De e

Vindögdhet sägs uppkomma af att föräldrarna i afvelsögonblicket legat och tittat på hvarandra, ty just då snurra ögonen vindt. – "Usch, det var så otäckt ut," sa' en flicka till min sagesman (mickar A. L:n i Stöllen) när han i sin ungdom låg med en flicka utanför sädesbölje, hvarpå en kamrat (volitom. C. A:n) kvickt inföll: "Ja, då låg ni allt där i backen och tittade hur vackert det var, och dina ögon gingo vindt som en vårfisknare!"

Vilka namn. Ett äkta par ville ej ha barn, hvarför mannen använde ~~kondom~~ "utdrag", som han blifvit rekommenderad. Emellertid fick fram ändå en pojke, som fadern då kallade "Utdrags-August". – Som de nu ej längre litade på "utdrag", användes kondom. Följden vardt en ny pojke, som fick heta: "Kondom-Kalle". – Nu gjordes försök med spruta (på fram efter hvarje samlag). Resultatet vardt "Sprut-Johan".

Hvarför få ni inga barn? – "Nej", sa' hon, "jag vill inte ligga min far till last!"

Bröllopsrim (Hr vid. 161.) Är bruden i hafvande tillstånd kan det hända på landet (ex. Gotland enl. prof. N. Lithberg) att drängarna rimma på brudgröten (?)

"Brudgummens ål – kan jag undra
har kommit för nära brudens flundra".

Ålen x+) har nämligen sedan gammalt skojats med som om=skrifning för manslemmen (utseendet? = x/)
Å en fransk berlock från 1700-talet var i porslin en fisk=försäljare med en korg ål, hvarpå stod: "Une anguille suffira" (= en ål är tillräckligt!"). – o.s.v.

Men det är blott ej med ålen man skojar om med flickorna, i forna dar voro de s.k. Nürnberger-uren mycket treffliga, ty det påstods att flickorna i smyg ~~körde~~ stoppade in de=ras lod "litet varstans" (enl. Aug. L:n). Enligt en annan sages=man (Dr Johansson vid Sveriges Geolog. Unders.) var en bondgumma inne i en affär för att köpa tyg att sy en nattskjorta åt sin man,

x/ En bondflicka, som fick se sin fästmans lem första gången, utbrast=de: "Jaså, han är kluffen i ändan!". (Enl. Dr Johansson vid Sveriges Geolog. Undersökningar)

x+) Jmfr svenska uttrycket: "Försöka fånga ål med klibbiga händer!" Samma ordstäf gå=gen i flamskan Typhen, se t.ex. taflan "Vlaamsche Spreekwoorden" i Frans Hals-museet i Haarlem af Peter Brueghel 1548/1637

och då biträdet undrade hur mycket de skulle mäta av, sade gumman: "1/2 meter", men då mente biträdet: "Jesses, er man skall väl inte se ut som en Nürnberger-klocka med pendel och lod!" —

Ada och "Kålle" i Göteborg skulle gå och köpa damkalsonger, då butiksfröken undrade om de skulle vara "öppna" fram eller hela, men då sa' Ada: "Bäst ta öppna fram, för Kålle har sån kort middagsrast!"

(Enl. K. H:m 15/5 23)

En flottist varnade sin kamrat å Kungsgatan i Stockholm vid mött förbigående för ett par ståtliga flickor, som just därvid gingo förbi: "Akta're – di ä' farliga odjur!"

(maj 1923)

En bondgubbe stod vid graven, i vilken hans gumma just sänkts ned. Plötsligen började han skratta, varför den närmast stående undrade: "Varför skrattar du?" — "Jag kan väl inte annat, när jag tänker på hur många gånger jag knullat den käringen! (vid berättandet för damer kan

man säga: – "tar allt ordligt vi kraft välkommen oss!" – Enl. K. H-m 15/5 23)

#

Öfverdrifvet könsbegär. Min sagesman (K. H-m) har berättigat mig om en färgare i Norrköping som måste ha samlag med sin fru åpen å middagen. Han var mager och såg underlig ut, men frun var stor och ståtlig och ville ej alltid, så han fick slåss med henne.

#

Pollution hos gubbar. Två gubbar råkades, och den ene var så innerligt glad, så den andre undrade om orsaken. – "Jo, kan du tänka dig, jag fick pollution i natt – å jag behöfde bara hjälpa till litet, lite grann".

(Enl. J. O-g maj 1923)

#

"Kört klyfvarbommen genom ett lusthus i Trave" skref en skeppare i sin utgiftsbok, när han ej ville skrifva att pengarna gått åt till läkarbehandling af en skamlig sjukdom, som han där ådragit sig.

#

"Är du gift? eller går det ändå?" kan man skämtsamt fråga en när man ej sett på flera år.

#

"En historia om kärlek, baksmälla och boxning" (ur sporttidningen "Svensk Boxning"; N:r 32 Tisdagen 21 Aug. 1923)

"Men nere i salongen på grosshandlarens båt gick en annan match av stapeln --- utan domare och utan tidtagare.

Så fort grosshandlaren fick tösen ner i salongen, gick han i clinch med henne ... och sedan dröjde det ej länge, förrän han lyckades bryta igenom hennes garde!"

+

"Grabbarna ha "tältat"" sade grabbarna - beväringarna å Grenadjärkåren ute å Oskar-Fredriksborg vid Waxholm sommaren 1923, när de vaknade om morgnarna och funno att tack vare vederbörandes "morgonstånd" filten, de lågo under, å respektive ställe för penis bildade en upphöjning, ej olik ett tält. Men "det är bara bra, visar friskhet", säga de. Däremot ansågs det farligt att från öfre "schlafen" hoppa ner på golfvet i dylikt tillstånd, ty man kunde ju bryta av den! // Det myche, som beväringsmannen skall kunna utantill och som börjar: "Krigsman skall frukta Gud och vara konungen huld och trogen" läste de så här: "Krigsman skall frukta Gud och vara konungens Hulda trogen". — .

Båt-likhet. Fittan liknas af sjömän i deras fula visor m. m. ofta vid en båt, hvilken likhet verkligen är ganska slående. Så ritas hon ju alltid af pojkar på alla möjliga ställen. Nere vid Brestenberg vid Hallwiler-sjön i kanton Aargau i Schweiz såg jag å en bänk nere vid sjön en något olika (flera gånger) inskuren, som såg ut så här: [20 juli 1923]

124. 4 Småklipp ur ett nummer (15/9 1923) af Tidningen FÄDERNESLANDET

Karlskrona-krigarna få fördriva tiden med promenader å de makalösa, kullerstensbelagda, mörka gatorna. Dessutom ha de ju som sagt pannkaks-kaféerna samt världen vidrigaste men icke förthy dyraste tobakssurrogat — »cigarretterna» smattra som veritabla gevärssalvor — att tillgå.

Så visst är det angenämt att ligga i garnison i Karlskrona. I synnerhet för flottisterna som känna till förhållandena i utlandets städer.

Härliga stad! ! Härliga land!

Flottist.

P. S. Att döma av de hemska rykten som gå i staden hade tyskarna det särdeles — hm! — flott i ett visst hänseende under sitt senaste besök i Karlskrona. Det påstås sålunda, att de söta tyskarna kvarlämnat ganska obehagliga minnen hos en hel del damer ur såväl »över»- som »underklass».

Jojo, det kan hämna sig att icke följa det bekanta rådet: »Gynna svenskt arbete!»

D. S.

HUR VISSTE HON DET?. — På tal om damer som se mera än de behöva berättar en kollega följande lustiga historia:

En grevinna bodde på Drottningholms slott under Gustaf III:s tid och klagade för majestätet över att officerarne från dragonerna brukade komma springande spritt nakna och hoppa i sjön. Hon kunde inte tåla det längre. Då bad en greve — vi tro att det var Schröderheim — att få göra grevinnan en fråga. Han fick det.

— Var dom alldeles nakna, när dom kom ner till stranden?

— Ja! Alldeles!

— Men hur visste grevinnan då att det var dragoner?

— ? ?

Sen var det inget mer om den saken.

BRA FÖR HOSTAN. — Till doktor N. inkom häromdagen en gammal sjöbuss, som var förkyld och krasslig.

— Herr doktor, sade han, ja har en sån enveten hosta, så ja vet mej ingen rå.

Doktorn undersökte honom och sade därpå leende:

—Ni har festat litet för mycket till vårens ära och tagit för många kaffehalvor. Nu ska ni dricka en flaska bittervatten morgon och kväll, så få vi se, om det inte går över.

Ett par dagar senare kom sjöbussen igen.

— Nå, hur är det med hostan? frågade doktorn.

— Hostan, svarade sjöbussen med ett halvt förläget leende. De vågar inte hunsingen hosta.

Bättre sent än aldrig.

(Teckn. av Justus Orre.)

Kyparen: — Va' de' herrskapet som knacka?
— Nä — men vi satt just å tala om det.

Pissoir-skoj. Söndagen 9/9 1923 måste jag gå in i en kur å Skeppsbron i Stockholm. Den var alldeles full af piss och spy, så 2 sjömän, som stodo där före mig, skojade.

I: Hvarken vicken attan tusan jävel skall spy i sig deihär?

II: Fy fan!

I: (skrattar) Nu vet jag hvar du kan få käka billig mat.

II: Håll käften!

+

"Göra ett efterjuck" kallas det, när man har samlag två gånger i följd.

+

En fader sade om sin dumme son: "Vet inte vad som är med min son! Han skulle stoppas in igen i fittan och knullas om ett par hundra!"

+

I gamla staden i Stockholm sades hororna förr i världen stå "med kronan i näfven", d.v.s. i ena handen höllo de 1 krona (som betalning), i den andra handen höllo de penis, som kunde vara i erektion, då det kunde hända de lade kronan på dess huvud — dymedels antastande hudren, som dä alltid varit godt om i den stadsdelen

+

<u>Historia från Seffle</u> (berättad af redaktör Ernst Malm=roth därifrån sept. 1923): En gårdsägare i Seffle gick hem en kväll i mörkret, hvarvid han undrade öfver att hans plank gnikade så underligt, hvarför han tog fram sin elektriska ficklampa, och då fick han se en karl som spände på hans piga mot planket, som jämrade sig för hvar knuff han fick, så han måste säga till dem, att han visserligen ej brydde sig om hvad de gjorde, men att de kunde akta hans plank.

<u>Stora manslemmar</u> (jfr. sid. 26 + 150

Alla små hjulbenta karlar ha stora manslemmar, påstås det. Åtminstone stämde det på Gottfried Möllen=svärd vid tidningen Upsala, som hade en lång en, som hängde ned å vänstra låret. Med anledning däraf fick han en dag telefonpåringning från Tekla på 59:an (Om henne se   ) att "nu har jag fått ett bra num=mer, som jag tror skall passa dig!", hvarpå G.M. genmälte "Jaså, jag kommer väl då!" och kilade strax ner till Tek=las krypa å Dragarbrunnsgatan 59.

"Onanism" kallas det som bekant, när pojkar (och äldre manliga individer) "vanhedra sig" på sig själfva. Samma last på damer kallas på skoj på stock=holmska för bananism (detta sedan bananer började säljas i Sthlm några år före världs=krigets början 1914). [Om "bananer" är mycket skämt, just för utseendets skuld. Jmfr:

Då hörde man förr hur "bananpojksförsäljarna" alltid utbjöda sin vara så här: "Titta dej på bananer! Stora [illegible] kraftiga — kärliga bananer — fläs på amerikanskt sätt — goda och saftiga --- smälta i mun!" —

Tyskt skämt (ordlek?) på ordet "Vögeln":

Man skriver på en remsa eller blad följan=de, och så ber man t. ex. en dam läsa det, som läser ena sidan ("Knulla måste man 2 gån=ger dagligen", ty damerna känna nog till uttryc=ket "vögeln") och utbrister: "Fy!" eller så, varpå man säger: "Ni skall naturligtvis vända och läsa bak=sidan med (= "Fåglar måste man 2 gånger dagligen gifva mat")

Vö²geln muss man 2 Mahl täglich

[Erh. J. O-rg 9/10 1923, Sthlm]

"Onanism" kallas det som bekant, när pojkar (och äldre manliga individer) "vanhedra sig" på sig själva. Samma last på damer kallas på skoj på stockholmska för bananism (detta sedan bananer började säljas i Sthlm några år före världskrigets början 1914). [Om "bananer" är mycket skämt, just för utseendets skull. Jmfr:

Då kunde man förr höra "bananpojksförsäljarna" [illegible] ropa så här: "Akta dej för bananer! Stora [illegible] kraftiga — kärvliga bananer — flås på amerikanskt [illegible] sätt — goda och saftiga — - - smälta i mun!" —

Tyskt skämt (ordlek?) på ordet "Vögeln":

Man skriver å en remsa eller blad följande, och så ber man t. ex. en dam läsa det, som läser ena sidan ("Knutte måste man 2 gånger dagligen", ty damerna känna nog till uttrycket "vögeln") och utbrister: "Fy!" eller så, varpå man säger: "Ni skall naturligtvis vända och läsa baksidan med (= "Fåglar måste man 2 gånger dagligen giva mat")

Essen geben!

[Enl. J. O-g 2/10 1923, Sthlm]

Annat tyskt skämt. Tyska ungherrar påstås bli mycket glada, om de till present få en svensk FICK-KALENDER (ty "ficken" betyder på tyska "knulla").

#

Ett annat tyskt uttryck på samma sak är "Kinder=machen" (ordagrannt = "göra barn"). Det ordet hörde jag 16-årige piccolon å Grand Hotel Nordischer Hof i Berlin, herr Georg Schüssler använda som uppmuntringsord till äldre vaktmästare (Berlin 28/6 1923)

Söndagen 1 Juli var jag på kvällen på Varieté Admiralspalats, där en väldigt skojig komiker för publiken / u.a / berättade att "han ju förut varit anställd vid teatern, där han spelat allt möjligt t. ex.: "Ich habe viele Männer gemacht – ich habe viele Frauen gemacht – ich habe auch viele Kinder ge= = spielt!!

S.H.T. är en mystisk förening i Uppsala, Stockholm och Göteborg (lär betyda "Sine honoris titulo" = d. v. s. "utan hederstitel", d. v. s. att medlemmarna skola vara du-bröder). Den kallas även Tratten, då en tratt är dess vapenbild. Medlemmarna ha vitsiga (mer eller mindre) namn och vapen med deviser o. s. v. En rolig devis har t. ex. könsläkaren (på stockholms-slang "kukläkaren") Doktor Marcus, som i sin devis har gamle kung Karl Johans valspråk "Folkets kärlek min belöning" (Obs! "Karl-Johan" på stockholmska = penis).

En annan har i sitt vapen en ko, som slicker sig själf i ändan, och devisen lyder: "När slutet är godt, är allting godt!" –

Kyrkoherde N. P. (Nils Petter) Gadd på Gotland (förut i Öja, numera i Sanda) går många historier om (om hans fru se t. ex. sid. 83 i den här boken). Här är en om honom och hans äldste son (Josef, kyrkoherde i Kråkinglbo år 1923): Gadden skulle ut och gå och då hörde han (fast han är ganska döf) att det pysslade så underligt uppe på vinden, hvarför han gick upp för att se efter vad det var, men fick då se en oväntad syn! Där låg jungfrun och på henne var hans egen förstfödde son i full ~~färd~~ fart, hvaröfver Gadden både häpen och ilsken på sin bredaste skånska dialekt skriker ur sig: "Rider dåj jävu-len, pi-ga?!" Men den tillfrågade fann sig, ty hon svarade sanningsenligt: "Naj – det är – det – är – Herr Josef!" – ["Herr Josef" säges vara "svag på kvinnor" och en gång fått varning eller så af Domkapitlet]

"Någe godt hade de ändå fått". En bonde å Norra Got=land skulle betala sina utgifter för skiftet, som visst gått honom emot, trots att det kostat mycket pengar. När han ~~så~~ för häradshöfdingen på domarbordet räknade upp pengarna, kunde han ej låta bli att säga: "Det ~~vär~~ är mikä pengar, det här, nådig domare - å då har vör ändå inte fåt någe gutt av alt=sammans. Ja, det vill sägå, någe gutt har vör ju haft - för våran Karin, ha har fåt smakt lant=måtarns pill!" -

Pojkskämt i Östergarn på Gotland. Några "sorkar" roade sig med en gång (nu många år sedan, men de lefva ännu) att - när de sågo en märr, som just kastat sitt vatten och nu på märrars vanliga sätt stod och vände ut och in på f-n eller röven - vilket det nu var, - ta och stoppa in en lefvande höna med halsen däri - men det vart lif - hönan flaxade och märren skenade - och det hela vardt stor uppståndelse i socknen.

Vid fotografering af en (Trupp militärer eller dylikt) [herrar (t. ex.)] som ej se pigga och glada ut, behöfs det blott att någon strax innan afknäppandet ropar: "Titta i hålet, grabbar!", så skiner hela högen ~~och~~ lyser af glädje!

~~Pigmarknad i S~~

Pigmönstring i Skåne lär det förr ha varit hvart år vid Mårtens-tid (i november) i hvar by. Då skulle alla pigor i byn samlas å ett ställe för att undersökas för eventuellt hafvandeskap efter sommarens strapatser af barnmorskan, som klämde dem på brösten ("mjölkade" dem) o.s.v. i och för utrönandet. De som då gåfvo mjölk, blefvo fast. Men nu lär det kunna hända att brösten i en del fall ge mjölk ändå, hvarför naturligtvis oskyldiga äfven blefvo lidande.

Ett sätt att känna om folket arbetat strängt.

Förr i världen när prästerna fingo "tionden" skulle bönderna äfven tröska ~~den~~ så erhållna säden, hvilket ju då skedde medelst slagor (slagtröskning).

En präst i Västmanland var därvid mycket mån att erfara om de under detta arbete åt honom verkligen arbetade träget, hvilket han undersökte på ~~ett~~ sitt eget sätt, när han kom ner till den något afligset liggande s.k. Tionde-logen. Han stod nämligen vid framkörnsten i dörren och hängde öfver en afbalkning och vädrade med näsan, om där luktade s–t inne, ty det måste ju arbetsfolket under det stränga arbetet ha häft ur sig åtskilligt. Nå, folket kom ju snart under fund därmed, hvarför en knipslug bonde fann på råd. Han borrade ett hål i afbalkningen just på den plats, där prästen brukade stå, fyllde det med s–t och lagt strå o.d. öfver. Nå, prästen kom – vädrade – och utbrast strax glad: "Jo, nu känns det att ni arbetat bra. Kom in nu ska ni få en sup!" –

(Meddeladt af Aug. Lundgren 17/10 1923. från Norrby vid Sala).

"Kalle Kula" – så kallades en arbetare i Åråla därför att han alltid om skojiga och trevliga saker sade: "Det var kulen's!"). Samme Kalle Kula hade en fästmö, som han lefde som gift med, men så dog hon och då frågade kamraterna honom hur han nu skulle göra, varvid de fingo till svar: "Jag får hänga sorgband om Petrus (= penis) och intilla honom att fittan är död!" (Berl. A. Lundgren okt. 1953)

ɫ

Grabbskämt. Lördagen 10 nov. 1953 var jag inne i en pissoir å Adolf Fredriks kyrkogård i Sthlm, där stod 3 grabbar före mig, vätt som det är tittar en fjärde in och säger: "Är det nedsänkt på alla grabbarna?" – Skratt och svar från en: "Han trodde vi runka, men vi pinka!"

ɫ

Ordspråk "Nöden" är uppfinningarnas moder – och fräckheten dess fader.

ɫ

Förargliga Tryck-fel

1. <u>Stor hor-bal på kungliga slottet.</u>

i stället för hof-bal. Denna rubrik lär en gång ha förargat konung Karl XV oerhördt, så tidningen fick visa att det verkligen var en olyckshändelse, i det att stapeln å bokstafven "f" bortlötts af, så att det blifvit ett "r".

2. <u>Carl XV landsteg med sin uthorade brud</u>

Läs: utkorade.

3. <u>Dräll-kukar</u> (i en annons: Läs: Dräll-Dukar, denna lär dock vara "fel" af någon humoristisk sättare.

4. <u>Trolofvade</u>

N.... N....

och

Kukskötterskan N.... N....

[Läs Sjukskötterskan ....] [lär ha stått i Nya Dagligt Allehanda]

Pojkskämt vid badning.

Vid en mycket besökt badort i närheten af Motala, dit det sommartiden går bilomnibussar från staden, roade sig några lefnadsfriska pojkar ("vi va' alla äfventyrs-grabbar") sommaren 1923 med följande "skämt".

De hade en tid förut låtit en grabb, som hade stor penis, runka upp den i stående ställning, så den blef så kraftig som möjlig och så fotograferade de den på nära håll och kopierade ett par dussin däraf. När så det var en riktigt varm dag, foro de ut – de voro flera i komplotten – till badorten i tid och strödde korten på stranden, där flickorna badade. Därefter lade de sig på utkik i skogsbrynet för att iakttaga verkan däraf. Nå, flickorna kommo efterhand, funno naturligtvis korten och sågo på dem, hvarvid en del med afsky slängde dem ifrån sig, men andra åter – stoppade dem i smyg innanför badtrikåten eller så – dock ej utan att grabbarnes falkögon upptäckte det – och vid flickornas hemgång från badet, blefvo nu dessa senare flickor attackerade af pojkarna, som nu visste hvilka af dem som tyckte om sånt, och så fingo alla grabbar knulla dem –

(And. - Ernst)-n, Sthlm, febr. 1924)

<u>Herr-skämt i snuftider</u>

Om man möter en bekant, när det är snuftigt, säger man: — Goddag, Gustaf (= hans förnamn), hur står det till?

— Jo tack, bra?

— Nå, "lill-Gusten" (=penis) då? Har <u>han</u> snuftan? (= dröppel)

†

<u>Domarspråket</u> En Stockholmsgrabb — "Söder-Anris" — skulle vittna i ett barnuppfostringsmål, och det gjorde han på följande vis: "Han tog <u>tjänan</u> (flickan), å "så" <u>jalte</u> han in i en portgång — å sen körde han kuken ...

Domaren: Sch, det heter inte så — det heter <u>manslemmen</u>!

— Jaså, -- ja, då körde han han manslemmen i ... förlåt, herr Domare, vad heter fittan på domarespråket?"

†

<u>"Pitt-pall"</u>. Eleverna (agronomerna) vid Ultuna landtbruksskola utanför Uppsala hade — åtminstone 1890–1900 eller däromkring — vid mjölkning en enfotad mjölk-pall att sitta på och som de hade fastbunden vid

sidan och körde ner under sätet, när de satte sig att mjölka en ko. Denna pall kallade de <u>"pitt-pallen"</u> (namnet ursprungligen af den rakt utstående foten eller skämt att "mjölka" kon, när de använde sig af den) eller rätt och slätt <u>"Pitten"</u>. Så man kunde få höra dem säga: "Hvar har jag min <u>pitt</u> nån'stans?" eller "Jag skall väl ha <u>pitten</u> med mig!" o.s.v. (Inl. Aug. Lundgren, mars 1934 —

<u>Linné och träpinnarna</u>. Vår store botanist Carl von Linné undrade en gång vad det var för pinnar, som lågo överallt utanför en bondgård.

"Jo", svarades det, "när när det är sådan svår tid, äta bönderna barkbröd, å däraf bli de så hårdmagade att när de dassa, skita de sådana pinnar!"

(Enl. gårdsherden W. Hellberg i Stockh. fr. Roslagen 13/3 1924)

<u>Stångkorf</u>. Söndagen 16 Mars 1924 åt jag middag å S.A.R.A's restaurang Pilen i Stockholm, då det vid bordet intill mitt kom att sitta två unga män, som dit-kommit för att få ett par supar på så liten mat som möjligt, hvarför de beställde hvar sin "Stekt blodpudding med lingon – à 55 öre (men endast <u>en</u> sup per man ges där på söndagarna, då det är öppet ~~[illegible]~~ kl. 1–4). Så kom uppasserskan om en stund tillbaka och sade att blodpuddingen var slutsåld och rådde dem att i stället taga <u>Stångkorf</u> (à 50 öre), hvarpå den ene grabben – en strålande vacker pojke! – med en obeskriflig hundsfottisk min sade: "Äh, stångkorf, det får man väl – <u>när man vill!</u>" – Och så tog de en soppa och mer och bröd i stället! –

Hwid. 110.

"Vara petter" (= kåt) Söndagen 30/3 1924 på e. m. halfragla de ett par halfvuxna ynglingar förbi mig på Malmskillnadsgatan, hvarvid den ene sade till den andre: "Pissa, när jag är petter!" – "Det tror jag," sade den andre, "men min har ramlat ner!"

++

"Känner du någe, Lena?", sade en gubbe, som var så gammal så han kände inte om han hade lemmen inne på gumman eller ej.

– "Nej!"

– "Ja, då går han väl i ladden å junar då!" mente gubben upplysande, fast han var så ifrig att gumman skulle känna den.

Obs! Juna = å västmanländska, = lura, vänta.

Enl. Aug. Lundgren från Sala 1/4 1924.

En annan gubbe – västmanlänning – sade en gång på gamla dar: "Nog har jag väl kunnat taga fittan många gånger i unga dar, men aldrig har jag kännt att fingrarna ha vurti krokuga förr, inte".

Enl. D:o.

Kvinnor känna när de bli hafvande under ett samlag så påstå de åtminstone – en del fruar t. ex., som haft flera barn och nu åter få ett, säga att de kände att det var då och då vid ett visst tillfälle. Men frågar man ut dem, får man till slut veta att hemligheten med detta "kännande" ligger däruti att de haft särskild könsnjutning just vid det tillfälle, och då tro de att det betyder befrukt=ning.

Historier om kronprins Gustaf Adolf och kronprinsessan Louise (Mount Batten). Sedan de (i nov.: dec.) 1923 kommit hem till Stockholm efter bröllopsresan, bildades historier om dem. Bland annat sades det att kronprinsessan fingo ingen motbok af Dr Bratt och hans spritsystem, för hon hade fört så många "pund" med sig. (Vits, ty "pund" = engelskt mynt, men åren efter systemets infördande = inmunggladd sprit). Så sades det att kronprinsessan var ej alls nöjd med Sverige, för hon fick bara "prinskorf". (Jmfr.)

Pissoir-samtal. I en dylik inrättning å Hötorget i Sthlm kommo en söndagskväll i april 1924 en del ynglingar in och ställde upp sig, hvarvid den ene utbrast vid åsynen af hur det ånnu ryktee efter en där förut stående man: "Den som stod här förut, han var varmblodig!", fick nu en knuff af en kamrat och skrattade till: "Ne-ej – nu får man inte jucka i fred!"

#

När "nattbruden" på gatan undrar om betalningen för sitt besvär och därför frågar: "Vad får jag?", händer det att herrn lende svarar: "En styfver!" (inte).

#

Grabb-skämt i Stockholm (Meddelat af K. H-m april 1924)
När 2 "grabbar" (= pojkar, ynglingar) träffas, kan det hända att den ene säger så här: "När jag gick ut i går kväll, gjorde jag en liten ...
— 2. Nej? ..
— en liten promenad!
[Obs! Uttrycket "göra en liten = göra barn på en kvinna")

"Vill du 'nulla?'" brukade en 19årig flicka i
Norrköping säga med ett fånleende åt mötande
herrbekanta. Hon var litet fnoskig nu då, men
såg mycket bra ut, och gick hon ut på kvällar=
na att ta en promenad till föräldrarnas glädje,
men den promenaden --- En gång hade 9 stycken
stationskarlar tagit henne med sig och "pepprat"
henne i tur och ordning, då hon blott fån=
grinade: "Vill du också "nulla"(ty så uttalade hon
sj). Den 9:de i ordningen var en 40-50 årig man, famil-
jefader, som var alldeles blodspängd i ögonen af
begär, när hans tur kom.

[Enl. meddelande af L. A-n från
Norrköping - maj 1924]

"Förståndet och Vettet" En icke alltför klyftig ung
flicka ville en gång baka af det nya präktiga
mjölet, men då sade modern efter vanligheten: "Du
har hvarken förstånd eller vett! Det måste vi na=
turligtvis spara, tills det kommer tider, då vi inget
har längre fram o.s.v." - Nå, så en dag måste mo=
dern resa bort och förmanade flickan på bästa vis.

Stina efterät kom en vallare eller luffare in i huset och sporde om han kunde få något att äta. "Nog har vi", sade flickan, "men Mor säger att det måste vi spara tills sämre tider komma" — "Det är jag, det", sade luffaren, som väl genast genomskådat flickans enfaldighet. Och nu förde flickan honom glad upp på loftet och gaf honom härliga korfvar och allt möjligt. När han så ätit sig mätt, sade flickan: "Mor säger att jag har hvarken förstånd eller vett!" "Jaså," sade luffaren, "det kan du genast få af mig. Lägg dig bara där så - - " Nå, och så skaffade han henne bådadera på sitt sätt och aflägsnade sig nöjd. När modern sedan hemkom, skyndade sig flickan att berätta allt det lyckliga som tilldragit sig och slöt sin berättelse med följande ord: "- - förståndet körde han i mig, och vettet slog han mig i ändan med!"

[H. A. maj 1954]

#

August Strindberg's (vår store författare, † i Sthlm år) sista ord påstå grabbarna nu år 1924 hafva varit följande utrop: "Gif mig ett tusen kukar i famn!". De säga att han var "sådan". Han var gift 3 gånger!

#

Jfr. Bok II s. 44 o. 25 o. Bok V (= denna) sid. sid. 237.

Allmogens nattliga frieri

1. Gotland. Att söka Se sid. 11 Bok I Ord.

2. Dalarna . Se Bok I sid. 194 (jfr Bok II s. 44) och läsa lappen där.

Fria = göra nattbesök hos kullan

3. Allmänt. (Fäderneslandet $\frac{30}{8}$ 1924: Den farliga kärleken):

Här i Sverige har ju landsbefolkningen tillämpat sina egna regler i könsfrågan. Och dessa regler har inte på något sätt tagit intryck av kyrkans åskådning.

Bland allmogen har det inte betraktats som ett oeftergivligt villkor, att den unga flickan räddat sin "oskuld" över i den äkta sängen. Det har ingalunda ansetts som något skamligt, att drängarna på lördagskvällen tagit sig vissa friheter i pigkammaren. Man har inte betraktat detta som ett utslag av osedlighet; det har bara varit en gammal sed, som inte ens prästernas straffpredikningar kunnat utrota.

Men ännu i den nuvarande lagboken finnas straff utsatta för "lönskaläge". Det är dock att förmoda att detta slags brottslingar endast i undantagsfall kunnat dras inför rätta!

4. Nattfrierier i Skellefteådalen af Ragnar Jirlow, i Etnolog.

studier tillägnade Nils Edvard Hammarstedt 19 3/3 21 vid. 235 etc. i Föreningen för svensk kulturhistoria Böcker N:o 2.

5. I Västmanland kallas dylika allmogens nattfrierier för att "gå på roten" (enl. Aug. Lundgren, 50 år, nov. 1933, f. utanför = i Norrbyspärken" Sala). "Det sker egentligen, när de äro utflyttade i sommarbodarna, när det blifvit varmt och soligt. Då gå pojkarna till flickorna och ligga hos dem på lördagsnatten".

6. I Woxna (socken i Hälsingland, vid gränsen af Ore i Dalarna) kallas det "nattlopp". Se vid. 92 i "Minnen från Woxna bygd", Bollnäs 1926, art. "Bilder ur församlingslivet i svunna tider" af David Hällbom (kyrkoherden): "Ur ett protokoll från 1876 .... Här påtalas ock de s. k. nattloppen, vilkas fördärvliga följder röjas däri, att de flesta äktenskap, som ingås, är det första barnet en frukt av makarnes osedliga förhållande till varandra före vigseln."

7. "Gå på roten", sa de äldre pojkarna från Köping. "Gå på dompen", lördagskväll, i Värmland; så har Fröding skrivit i sin dikt "Våren": "Å flickan går i kyrkan – å gossen går på domp – å sjölf går jag i fjölla – å sjunger alltimella – en liten stöllig stump." Enl. vaktm. Nilsson 1932 fr. Köping, där de brukade säga för "lördagen": "Nu ska vi gå på domp." = gå i lande och se på flickor.

<u>När vattenflödet</u> i <u>Mälaren</u> i slutet af Maj 1924 steg så oerhördt – efter den långa vintern med dess rika nederbörd – och därmed slog alla föregående års rekord (ex. 1918), tillsattes en kommitté att utarbeta förslag för undvikande af alla öfversvämningar för framtiden. Då fick jag – 29 Maj 1924 – höra Stockholmsherrarnes <u>sista</u> vits:

"Kan du säga hvad det är för likhet mellan en flicka och Mälaren?"

– Nej.

– "Jo, <u>båda</u> vänta på sin <u>reglering</u>!"

(Obs! <u>Reglering</u> kallas ju äfven kvinnornas menstruation eller "månadsrening", som – om den uteblir – brukar vara första säkra tecket till hafvandeskapstillståndet)

#

<u>"Antal gånger"</u> (se nästa sida). Å Restaurang Tegnérs café satt en gång frispelare en lördagkväll i maj 1925. En liten ~~[illegible]~~ valer med kolsvart hår och blixtrande hvita tänder samt drömmande ögon (Hon presenterade sig: Mitt namn är "Högerinner" d.v.s. hon spelar det i sitt lag) berättade att han "nippade" 90 gånger om året! – Prackt – Mäktig mer! – Det förde han räkning på" – När laget bröt upp för att gå kl. ½ 1 på natten, var han i telefon och skulle ringa upp, men de andra ropade skrattande efter honom: "Ge fan i det! Hon svarar inte!" —

Antal gånger: se nedan! och förra sidan! – d'ä så härligt! –)

En 17-års grabb i Norrköping låg i en hösåte och kn..... 8 gånger i sträck; "Men sista gången blef den bara varm", sade han till min sagesman (K. Aron f. Norrköping som var 16 år och gjorde det en gång.) som låg och såg på sin grabb. med 1/2 timmes eller timmes mellanrum.

– Vid vägskälet "Ekbacken" utanför Norrköping var det – åtminstone på början af 1900-talet – om kvällarna dans, då ungdomen åfven passade på att gå in i skogen och knulla – ibland hela gäng på 7-8 grabbar på samma jänta.

Omskrivningar (jmfr.

1/ Akta att du inte ...... på trallen! (= Tratta på ars= lit = falla omkull)

2/ Prata schat = prata skit

3/ Församlad i Paris = (bakläng es läst) = Sirap i Almas röf.

Antal gånger | Å ett kafé, Döbelnsgatan Sthlm 7/9 1924 – satte i ett sällskap en grofleminad mörk ung man och en fjers ...... dylik, båda på 20-talet, och skrutade om hur mycket de orkade med tjejen. Den mörke menade att han gjorde det ledigt 5 gånger på 2 timmar, men den fjerse sade att då kändes det i ryggen, hvilket den andra förnekade; han hade flerfaldiga gånger gjort det både 6 och 7 gånger, men "då skall det vara en skarp tjej", hvilket den fjerse tyckte ej var så nödvändigt: "Jo, jag fan, är hon ej skarp (= snällig), så vill jag inte vara vid henne, om hon och backa upp sig mäst ...... mig!" – "Ah, men ligger ändå inte, och titta på henne". Så fick jag höra att den fjerses penis var ...... längre (8 cm (sträcks)), men den mörkes var gröfre, och det var lika bra, hvilket den fjerse förnekade.

Om olika storlekar på penis

Hr. IV s. 183

1. Jmfr Bok IV sid. 183 ff samt Bok IV sid. 167
2. Jmfr Bok IV sid. 53 (olika mått i en visa)
3. Hr sid. 168 vers 6.
4.
5.
6. Normalt i erection säges vanligen vara 6 tum = 14.9 cm. Men större finnas. Ex. 20 cm. låter man ofta om å väggar å afträden, men det anses vara en "duktig kuk".

7. Små kukar, ex. på småpojkar, kallas "pittar" eller "frökenpickar" (se Bok. IV sid. 167)

8. Se Bok I sid. 111. (Gåtor från Fredsbergs och Hofva församlingar i Västergötland af O. Aug. Sandén)

Spannlången jag menar,
går ut och in mellan bena,
te magen blir trinner

Svar: Matsleden. — Spannlången, den kvarterslånge; jfr. spannlängden mellan tummen och lillfingret, då de äro utspända.

9. Om en 9-tummare (= 22.3 cm) se "Dass-Boken" I s. 100.

10. "En stor Drulis" (se sid. 26 och 227) — 7 tum – 17.4 cm.

11. Alla små hjulbenta karlar sägas ha stora (se sid. 128)

12. Vid varm väderlek är den större, vid kall krymper den (ex. vinter; sängvärme; kalla bad o. s. v.) — 6 tum – 14.9 cm ~~ej fullt~~

13. Stor penis, som ses utanpå byxan, är ofta (kallas för att "ha paket") blott pungen, som kan hänga långt ner eller ha bråck ("pungbråck"). — 5 tum – 12.4 cm.

14. "En kuk skall vara 7 vular och ~~ett~~ 7 nåftag mellan hvarje vul", sade en kulla. (En vul = en utbuktning ; en inbuktning lär heta märde (. mjärde = ?, midja). — 4 tum – 10 cm ej fullt.

15. Jfr. sid. 220 och 37 "Snutpitt" och s. 224 "Paket".

16. Jfr. sid. 73 "Lång och smal". — 3 tum – 7.4 cm.

17. Flykuk är en manslem, som sväller i sista minuten (af samlaget) och då blir rätt stor. Enl. K. W-Aron, 43 år, fr. Norrköping 1939. — 2 tum – 5 cm.

18. En garfvare i Sala hade en k-k, som i erection vardt bara 1 tum, men han hade flere barn ändå. (Enl. Arg. Lundgren 58 år, 1931). — 1 tum – 2,5 cm

15 E. (pots/.

(

"Passa på me, pojkar, för nu är hon fan i mig lössk!" sa' en gammal korpral häftigt till beväringarna om en flicka. (Anl. Landgren, jan. 1954 exercerade på Polackbacken slutet af 1890-talet)

#

"Jo, i fittan på Lindbergs oxe!" lär vara ett ordstäf uppe i Norrland. (Anl. Grossi f-n aug/1954)

#

"Midt i kuttan växa inga hår –
bara rundt omkring, bara rundt omkring!"
sjöngs af beväringen å Oskar Fredriksborg sommaren 1923 å utmarscher för att hålla takten, och det så det trummade i bergsbackarna (Anl. K. Hm, som då exercerade)

#

"Sugmärken" lära flickorna få på de ställen, där de blifvit intensivt kyssta af pojkarna. Det är ovala (efter munnen) och röda märken, som sitta i länge och som man ofta kan iakttaga på en del kvinnokroppar

#

Fru Fanny Hansén (dotter af den gamle Konsul C. J. Backström å Burgsvik samt † i Visby i maj 1954) ägde för några år sedan eget hus (v.d. Wallers) i Visby å St. Hansgatan bredvid banken och midtemot

frisör Gistedt, som nu i juli 1924 har berättat följande historia som prof på hur pass glad och skämtsam hon kunde vara. Strax bredvid låg först ett kafé eller en vinhandel, och när Gistedt därför frågade henne hvad hon tyckte ~~därom~~, sade hon fryntligt: "Jo, så gå de och köpa å se'n stå de med buteljen i ena handen och snorren (= penis) i den andra!" (hvarmed hon mente att de både söp och pissade på en gång utanför hennes tomt i gränden).

#

"Det som haf's, det skaf's", sa kärringen (därmed menande att "allt nötes ut". Ordstäf på Gotland (Emil Gritterberg, Klintehamn juli 1924)

#

"Ska vi inte gå å ta en liten älskling i hand?" frågade i Visby efter en glad middag Hr. H. H-n sin broder H. H-n. – "Jo, en gammal kär bekant!", instämde denne tillbaka, hvarefter de gingo ut på pissoaren (Visby juli 1924)

#

"En karl som det växer mossa i örre och näsa på" = en som har starkt hårväxt där (Visby 1924)

"Det var nära ögat", sa' bonden, när de sparka'n i arshålet. Ordstäf (Hugo H-n, Burgsvik, juli 1924)

+

"Hur står det till — ken?
"Jo, tackar bra — ken!" (Visby, 1924)

o

Å Visby strandpromenad den 19 juni 1924 kl. 1 på natten var jag åhörare till bland annat följande, som utspelades på en berså. Det var 2 flickor och 2 ynglingar, den ene med starkt bonfödig manlig röst.

"Du — Maja — du — jag vill inte! Jag är ett sånt där Trögarshål (skratt!) — så du och jag — Maja — vi ha skilda vägar hem." — "Om du inte låter bli mig, så slår jag till dig med pitten". Hon: Pitten! Va' är det? — Han: "Kuken, då!" — Hon: Va' är det då? — Han (skrattar grovt) Nå, pöckan då! — Hon: "Ja, så säg pöckan då!" o. s. v.
Obs! Pöckan är vanligaste benämning å Gotland på penis

+

"Det får gå som Gud vill", sa' "Moster" Stafva Lindström f. Mauritze på Burgsvik alltid, när hennes man, länsman Joh. Lindström, ville "älska" med henne och de redan hade 7 barn

(Chat. Fru F-y H-n, Visby)

Hördt! Söndagen 11 juli 1915 kl. ½ 1 på natten vid korf=försäljaren å Kungsholmstorg i Stockholm, sade en gardist till en annan dylik, då ett "luder" gick förbi. "Ska vi ta'na? Logementsknullet, va?" (Skratt).

#

Hördt! Lördagen 18 november 1916 var första dagen jag var ute och profvade på det nya krigsspritförbudet (= ⅙ liter per man) å (dåvarande) restaurant W. 6. Jag satt då i det lilla inre rummet, där äfven 5 norrmän befunno sig, af hvilka den, en trevlig pojke, var anställd vid Hallbergs juvelerarfabrik. Denne utbrast på slutet: "Nu skulle jag vilja ut å sprätta sönder en mus!"

#

Hördt! å en kafé i Sthlm år 1917.

"Man har inte roligare än när man gör i en påse".

#

Hördt i Stockholm, maj 1917, å Drottninggatan en kväll, då en karl sade till ett gammalt luder: "Jag skall knulla dej i arslet med en sparrisstång!"

Palæontologen (docenten) Wiman i Uppsala (omkr. år 1900 och senare) hade enligt O. W. Wennersten, gotl., svans, d.v.s. svanskotorna bildade hos honom en riktig liten svans. Kamraterna höllo i den, när de lärde honom simma som pojke. – Men Wennerstens historier voro ej alltid så sannfärdiga.

Stort rum. "Rummet ~~var~~ är inte större än att en ordentlig brakskit kan värma upp det" (Sthlm, 1917)

Definition (hördt å Drottninggatan i Sthlm, juli 1916, natten)

En karl är en människa med kuk.

En kvinna är en människa utan kuk, men hon kan ha den inne ibland. Hon kan ha "svalt den"!

Detta sades af 2 herrar till en hora, som då sade:

"Jag vill äta kuk med vispad grädde till!"

Vid hattfabriken i Sundbyberg†† (för en 20–30 år sedan) gifte dom sig nå där, när det föll dem in; då sade de: "Ska vi slå i-hop våra kalsonger?", glada att stå under inflytande af en så mäktig naturkraft.

(Arb. hattfabriken N.N. Sthlm 1915)

<u>Pojkskämt vid badning</u> (i kallbadhus vid Stallmästargå=
den 13/7 1916). En liten grabb, säg vi att vara omkr. 10 år
och hade ~~[illegible]~~ ~~något~~ inget hår å penis, roade publiken med
sin fräckhet. Så sade han strax han kom in: "Får man
vessa här?" (= pissa i bassängen), då en stor grabb svara=
de: "Nej, det är så snuskigt så." — I alla fall gjorde han
det sedan. Så sade han: "Jag svär vid min oskuld att
det är sannt!" — Alla skratta och en ropar: "Som du ingen
har!" —

Småpojkarna sitter på bänken och lyfte sig på händerna
fort, så det uppstod ett plaskande ljud, när skjortan
vidrörde bänken.

En hade en käpp, som han lekte med; så gömde han
den mellan benen och sade till den lille: "Hvar är
käppen?", men denne sade genast: "Har du 2 käp=
par mellan benen?"

I Karlskrona. En flottist (o.h. A. klassare = stamanställd) från Karlskrona satt på ett kafé i Sthlm och berättade för Sthlmsbekantingar, som undrade om där var lätt få flickor: "Flickor! Det är bara in i slyngmunden å så arbeta! En flicka, som skall växa opp i Karlskrona, den ...."

#

"Jag skall gå hem å Tajja!" säga grabbar i Stockholm till hvarandra på skoj i stället för "adjö" [Tajja = runka]

Sthlm 1924

#

Smederna i Bergslagen lära arbeta endast åtkläddda skinnförkläder. En dam, som besåg en dylik smedja, undrade som: "Det är väl varmt, blir ni inte svettig?" – "Jo", sade smeden, torkande sig i ansiktet – med förklädet? – "och så får det inte blåsa!"!

#

Spå oväder. En finne sade: Nu blir det snart oväder!

– Blir det oväder?

– Jo, det blir snart oväder.

– ? –

– Jo, jag såg på min kuk, å den är blå!

#

Roliga bröllopstelegram jfr s. 119.

1. Vad som i denna natt i sängen brister
går ej att laga med Karlssons klister

[åren 1922–1923, då "Karlssons klister" var så populärt]

2. Lycka till med kopplvinningen
Tacka Adam och Eva för uppfinningen

3. Mycke kärlek och lite grabbe
Men då och då en liten grabbe.

4. Högt svaje den blågula flaggan
öfver (Ernestssonska ex.) vaggan.

5. Killekillekill –– nu få ni göra vad ni vill

[Härpå lär en brud ha svarat: Dumme dumme snut, det ha vi gjort förut!

"En herre gifte sig – och då fick fru samma dag en unge – Och vet ni hvem som var far till den? – Jo, brudgummens far. – Si, hon gifte sig med en kapten Unge!" [Ent. J. Ottenberg 10/12 1923]

‡

En piga var på Maskis och berättade dan därpå för frun: "Herrarna va' så trevliga ... jag hade så när blivit våldtagen – hade jag bara velat, så hade jag blivit det!" [d:o]

‡

Hörde i pissoar i Sthlm [23/3 1924]

I gråt(er) ... den här ruttna pisshuren (till N:o II) Har du stånd?

II (skrattar) Jaa! Ska vi se vem som pissar högst?

I Längst menar du! Följ då med upp på Katrina=hissen, ska du se ...

II 200 meter!!! ...

‡

Underligt telegram: Om jag kan så kommer jag inte kan jag inte så [då] kommer jag.

[det skall vara kommer=, efter så.
="Kunde han så väden, kom han ej)

<u>Olika ställningar i samlag</u> (jfr

1. Samlag i <u>stående</u> ställning går bra, om man har flic=
kan på lut.

2. Samlag i <u>sittande</u> ställning går också bra, om hon
sätter sig grensle över en, och man lutar sig något bakåt

3. En <u>bra ställning</u> säges vara, om tjejen står på
alla fyra (som ett djur), och man står och tar henne
bakifrån. Detta kallas för <u>hundjuck</u>.

4. Mannen ligger på rygg, och flickan sitter
grensle öfver, men hon måste sitta rakt upp,
ty lutar hon sig fram öfver mannen,
halkar hans lem ut ur hennes hål.

En moder låg med sin dotter en natt, ty det var
främmande, så de måste ligga i samma säng. Så
säger flickan, när de klätt af sig: "Mor, hur kommer
det att på huv'et där är så gråhårig, men där
nere har du inte ett enda grått hår?" — "Jo, ser
du, där nere har jag aldrig haft annat än roligt."

#

"Kärringmöte" säges ju betyda olycka eller otur, hvarvid
gärna understrykes dylikt, i synnerhet om det är första
mötet för dagen, t. ex. i en trappa eller å landsvägen.
Men — det är olika, ty det finnes 2 slags kärrin=
gar: "knullska och trolska" ("trullska"). Ä de mera
"knullska" än "trullska", då gör det ingenting, då går
det bra ändå. (Åtminstone förklarade en gammal
gesäll det så för min sagesman — snickare Aug. Knutsson,
nu 50 år — när denne var i lära som pojke i Sala och
skulle hämta dricka åt gesällerna, hvilket var förbju=
det af mästaren, som slog honom, om han fick se det,
medan gesällerna slogo honom, om han ej gjorde det. En
dag sade han att det var ej värdt gå, ty han hade mött
en viss kärring, hvarpå gesällen sade att det gjorde ingen=
ting för hon var mera "knullsk än trollsk". — Sthlm april 1924.

"__Hört__" I en pissoar å Hötorget i Sthlm 11/10 1954 sade en
grabb till en annan, som han stod och väntade på, ~~och~~ då som
väl tyckte att det dröjde så länge: "Har du inte hål i ku=
ken?" – I det samma kommo några arbetare in, då den
ene sade: "Här är fullt!" –, varvid N:2 sade: "Fullt! Går
ingenting – barn gitten på rum!" —

H

Jmfr Bok IV, instuckna bladet mellan sid. 80 och 81: "En flickas hemlighet".

En sjö

1/ Jag vet en sjö, där böljan aldrig fryser
där vågor slå emot en slipprig strand.
Där varken sol ej heller måne lyser
men är omkransad av ett lummigt land.

2/ Ej några småkryp uti vassen ilar
blott vågen höres plaska emot strand,
Och ålen ofta far igenom vassen
och gör så manget hastigt hopp ibland.

3/ I denna våg där vill jag sällhet finna
i denna våg vill jag förlusta mig.
En sådan våg det äger varje kvinna
om du är älskad finns den ock för dig.

4/ Var tyst, var tyst nu står jag vid dess stränder
nu är jag vid den underskøna våg
O, flicka, flicka bort med dina händer
jag styr min jolle själv så glad i håg.

S/S. "Tijona" Rochester 10-6-1924.

Kop. 22/1 1925. Sthlm.

En horas klagan.

1/ Bland luder du räkna mig må Nr 1.
en skönare hora du aldrig harr sett.
Se låren, se bringan, se fittan min först
se här får du vila och tröst.

2/ Vid fjorton års ålder en hora jag blev
mång tjusande sjöman på fittan min klev.
sen barroner, sen grevar och snobbar också
de längta att knulla mig få.

3/ Jag mins nog när greven i handen mig tog
med strålande ögon och munnen den log
Ett hundrade kronor han gav för ett pipp
sen gick jag med honom en tripp.

4/ Sen uti det gröna vi togo ett tag;
där låg vi och knullade, greven och jag
sin ring utav handen jag såg honom dra
den fick jag som knulla så bra.

5/ Jag önskar jag hade de kukar i hög
som uti mig varit och fittan min sög,
Då skulle av kukar jag bygga ett bo
där kunde min fitta få ro.

6/ Mång tusende kukar min fitta har fått
och smakat på kukar som halshålan nått.
Ja, kukar som varit en endaste tum
jag knulla så fittan blev öm.

7/ Jag också har gått med gardister ett tag
de rundknulla mig både framme och bak.
När en låg och knulla de andra såg på
att taken i röven slog takt.
3 gaf akt

8/ Jag såg i grevens fönster snobbar ibland
som bugande stodo med kuken i hand.
Jag öppnade genast och knulla de fick
en tia fick jag när de gick.

9). Bland luder i Eken en drottning jag var
som penningar skaffar och fittan ej spar.
När killen var somnad då flaskan jag nöp
och ständigt jag knulla och söp.

10) Men lyckan för luder den alltid är kort
min fägring och skönhet jag mistade fort.
Nu är jag så gammal och börjar bli grå
och sällan jag knulla kan få.

11). En utknullad hora, en sorgelig syn
utmärglad är kroppen och gulgrå är hyn.
Förstörd utav sjankler och pussar och sprit
det skit ~~det~~ är med horan var tid.

12). Farväl mina snobbar nu sluta jag får
min sorgliga visa för fittan min står
Nu är jag så gammal och börjar bli grå
och sällan jag knulla kan få.

S/S „Tizona" Rochester 10-6-1924.

en tisdag efter
2. dag pingst.

Mor och dotter.

1/. Mamma nu är tid att börja
fittan längtar efter smörja.
Femton år och ingen kuk
har ännu varit i min buk.

2.) Mamma jag en tanke äger
är det sant som ryktet säger.
Att en morot tjänsten gör
om man den i fittan kör.

3/. Ja min dotter du har rätt
detta var ett kvepigt sätt.
Skynda ned i trädgården
och hämt en morot lilla vän

4/. Dottern ner till trädgårn springer
där hon snart en morot finner
som hon tänkt i fittan sätta
och sin kåthet något lätta.

5/. Upp till modern snart hon springer
hennes mus av kåthet brinner
pass mitt barn den var för lång
in med roten på en gång.

6/. Och nu flickan roten för
in och ut i fittan kör
sista taget njutning gav
men se där gick roten av.

7/. Nu de båda börja leta
efter rotens kvarna beta
efter roten, den som brast
ty den satt i fittan fast.

8) Och nu måste de sig vända
till en doktor ty kanhända
att den roten ej går ut
och då blir på knulla slut.

172.

Ack nu snälla doktor lilla
det går ändå värre illa
flickan är så fasligt kåt
fram är alltid särken våt.

10).
Ja, det kan jag även laga
hon skall ständigt hava aga
utav kupen skall hon klås
och med tasken skall hon slås.

11).
Kanske doktorn ville börja
fittan längtar efter smörja
efter henne kanske jag
även kunde få ett tag.

12).
Ligg nu still och särken vara
lyft på kjolen och så skreva
så skall jag nu hoppa på
och er hjälpa båda två.

13.) Och när doktorn krupit dit
stack han in sin kuk en bit
sedan for han som en stång
in i fittan på en gång.

14/. Ack o, nej o, doktor lilla
nu gör doktorn mig så illa
snart så kommer han väl ut
genom mun det smakar kuk.

15/. Och när dottern hade fått
sig ett knull det gjorde gott
lade moderen sig neder
börja nu med mig jag beder.

16/. Som de båda hålla på
och när saften skulle gå
gjorde det väl riktigt gott
ty hon dog av vad hon fått.

S/S „Tijuca" Rochester 11-6-1924.

I backe och hage.

1/. När solen lyser i backe och hage
ja, då visar Ida sin bara mage
och fittan lyser fuktig i solens glans
och bjuder upp till en lustig dans.

2/. Då är det bara för Sven ta fram kuken
köra den i hålet under buken,
pusta och tjuta, sucka och njuta,
tills det i fittan börjar att spruta.

3/. Han reser sig upp och torkar'n i solen
hon torkar med särken och skakar på kjolen
sen börja de åter att kyssa och smeka
och hon med hans o han med hennes leka

4/. Han klappar hennes klumpiga lår
han känner hennes fuktiga fitta och hår
hon leker med hans taskar tills kuken står
och blodet brinner i pattar och tår.

5/. Snart åter låren mot låren bränner
och kuken i fittan han långt ingränner
tasken i röven dånger och slånger
så fittan blir både stor och utbånder.

s/s „Tijoria" Rochester 11-6-1924.

Idas klagan.

1). Ida låg på stranden. Alfred låg där med
Alfred lade handen uppför Idas knä.
Ida kvider men omsider handen glider högre opp
och med andra handen tar han fram sin snopp.

2). Nu så börjar leken där förutom krus
Alfred kör sin veke in i Idas mus
Ida hickar, Alfred blickar, röven svickar, ta-
sken slår
snart nog Alfred Idas mödom taga får.

3). Sent omsider Idas mödomshinna brast
såsen börjar rinna utför Alfreds taska
såsen rinner, fittan brinner, knappt han hinner
dra den ut
förrän båda somna taga sig en lur.

4/. När som Ida vakna, hon på Alfred såg
kuken den har slaknat den ej mera står
ute hängde den och slängde, Ida dängde
till med hand
Alfred vaknar, blänger, viskar Idas namn.

S/S "Tyrone" Rochester 11-6-1924.

(Jmf sid. 88).

Fröken Agnes kärlekssorgen

1/. Fröken Agnes uti bara särken går
uti nattens tystnad ingen kuk hon får.
Fastän fittan kantas med en mörker ull
kan hon inte få sig ett ordentligt knull.

2/. Uti stall och lador, uti varje hus
hon plockar flatlus utav sin mus.
O, du grymma öde varför blev jag född
med en sådan fitta och med skit beströdd.

3/. Torparsonen Gustav jag ej glömma vill
den dan han knullade mig med en sill.
Jag svor, jag sparka och jag sket och skrek

och min arma fitta så den ven och pep.

4/. Så tankfull satt hon uti kvällens stund
då en herre träder in på hennes rum.
"O, din djävla mara dig i kojen vräk,
och upp med fittan ditt sjudjävla kräk!"
S/S „Tiyona" Rochester 11-6-1924.

En glädjeflicka.

1/. Jag är en flicka på fjorton år
som ständigt längtar och hoppas
Emellan benen det vuxit hår
på mina svällande knoppar
med saknad tänker jag på den stunden
då jag fick njuta i gröna lunden
:/: på ängens vall :/:

2/ För jämt ett år sedan hade jag
min mödom väl placerad
Men så kom Kalle och köpte den
så nu är vägen uppstegad.

och för att tankarna något lätta
skall jag i korthet nu här berätta
:/: hur det gick till :/:

3/ En lördagskväll gick jag ensam ut
och ner till sjön för att bada.
Jag klädde av mig varenda klut
där ned vid sjön bak en lada.
jag kände skinnet var varmt och ludet
och tänkte just på det sjette budet
:/: med stort förakt :/:

4/. Och när jag sedan till stranden kom
där låg en karlslok på ryggen.
Det var för sent till att vända om
han kom emot mig den stuggen
och han var naken och jag var naken
och genast vände jag honom baken
:/: Ty jag var blyg :/:

5/. Det börjar hävas uti min barm
och blodet börjar att koka.
Då tog han fatt i min ena arm
och sade kom lilla Toka
och in i ladan vi genast trädde
och så ett läger av foder bredde
:/: Att ligga på :/:

6/. Jag skall dig lära det du aldrig gjort
du min förtjusande docka.
Jag skall dig lära att spela kort
jag skall min drulle nu stoppa
se så med ögonen så himmelsblåa
tills kort jag sticker med klöverträa
:/: Och spaderess :/: [obs: Profr Dasspoesi sid. 23]

7/ Ach Herre Gud vad det hände skönt
det kittlade under buken
Jag såg på honom och fick då se
den stora, jämntjocka kuken.
Jag ville tala men miste målet

och bums han körde den in i hålet
:/: Så att det pep :/:

8/. Och kuken vände och tasken slog
så att jag började darra
och kussimurran sig samman drog
i röven hördes det knarra.
i alla lemmar det pep och gnällde
och regelmässigt han tasken smällde
:/: Emot min röv :/:

9/. Och hädanefter varenda dag
så köres kuk i min pulla
Varenda gosse det lovar jag
som kommer till mig får knulla
Min Gud förlåte mig Horeshammen
att jag får komma till Himlen, Amen
:/: Halleluja! :/:

S/s Tijuca Rochester 11-6-1924.

En lärdom

1). Vet konsten att dricka i praktiskt system
men ej till att knulla en flicka
Vet du hur kuken skall sättas bekväm
och hur du i knull bör dig skicka?

2) Först kysser du flickan och tar henne fatt
och får henne sakta i sängen
Men arbeta ej så att du bliver matt
för varsamt du skall börja svängen.

3). Och när du får flickan sedan därhän
att hon ligger stilla och fredligt.
Bred då för det första ut hennes knän
drag sedan upp särken beskedligt.

4). Knäpp ned dina byxor drag ut din pinal
men var ej för het uti skruven
Var kall som en ut härdad knullgeneral
och sen tar du fittan i luven.

5/. Var då ej nöjd att få kuvundet in
nej, in skall han ända till roten
Och går det ej bra dra ner flickan en bit
och spjärna mot sängen med foten.

6/ Lägg bröst uppå bröst och buk uppå buk
bred undan de hindrande håren.
Sätt mitt uti fittan din stående kuk
och vrenka med röven och låren.

7/. Då sväljer hon kuken och myser och ler
ty nu hennes krafter är tömda.
Då fyller det flickans suckan allt mer
för att hennes tankar är glömda.

S/S „Tizona" Rochester 12-6-1924.

O, fröjda dig!

1. O, fröjda dig när du en gång får smeka
en liten flicka på en sjutton år.
som jämt är villig att för pengar leka
och visa sina tjocka, vita lår.

2). O, fröjda dig när hon med vita handen
din sveg emellan vita låren för
och då den glider inom fitterandén
O, fröjda dig, tyo, så gott det gör.

3). O, fröjda dig när det i kroppen rycker
så ljuva känslor ej beskrivas kan.
O, fröjda dig när flickan ömt dig trycker
intill sin marmorvita barm.

4). O, fröjda dig när hon sin rumpa höjer
och ser uppå dig med en himmelsk blick
o, fröjda dig när som hon för dig röjer
att det på samma gång för henne gick.

5) O, fröjda dig om du får göra om'et
o, fröjda dig så länge bassen står
o, fröjda dig när det så långt är gånget
att bassen din i tusen skrynklor står.

S/S „Tijuca" Rochester 12-6-1924.

Kärleksvisa.

1) En visa vill jag sjunga, den är så gott som ny,
den handlar om två flickor allt ifrån denna by
Ja, om flickorna i fjor, som till Härjedalen for
om dessa vill jag sjunga om jag ej kan ett ord.

2) Till kyrkan där går dom att höra och att se
när Prästen han predikar, kanhända ingenting mer
Såna kjolar som dom har, såna slöjor som dom bar
och fäderna de fröjda sig då dessa barn få barn

3) På baler och på fester är deras enda hem
där går dom för att söka sin egen lilla vän
Där är musik med dans och sång, där är glasen
jämt i gång
och ibland så tar vi flickan i vår famn och svänger om.

4). När balen den är slutad och hem vi skola gå
då räcker hon mig handen, det mest jag tänkt uppå
Så god afton, så god natt, vackert väder ha vi haft
jag är så rädd att vallarna på vägen tar mig fatt.

5). Signalen den är given. Jag hem med henne gick
vi klädde av oss kläderna i säng med henne gick
Många kyssar jag nu får och jag uppå bröstet tar
Tills blodet börjar surra som full av flugor var.

6). När flickan vill att blodet ej längre surra skall
då tar hon fram den lille och för den i dess fall
Där finns en backe och en strand och en källa
full med vann
där lille Julius sig lite förnöja kan.

7) Han reser och han faller likt fall i Paradis
men han är icke fallen för evighet precis
Nej, jag försäkrar dig min vän, att han reser sig igen
och den som knulla vidd han får knulla om igen.

S/S „Tizona" Rochester 12-6-1924.

Fröken Agnes

1). Fröken Agnes var begärand
med de vackraste behag
önskade att bli förlovad

mer och mer för varje dag.
Hennes ögon gick som smorran
när en karl mot henne log
och den lilla kussimurran
sig i Tuten slingekler drog.

2). Sällan såg man någon tärna
av naturen bättre byggd
därför önskade hon gärna
taga avsked av sin dygd.
Hennes marmorvita vanor ?vanor.? – ? nassar
räckte högt mot hakan upp
ingen klädning mera passar
hennes höna vill ha tupp.

3). Kära Agnes bli för fordig
sade en gång hennes far
du kan rida du är modig
och motion på kättet tar.
Kära pappa i det fallet
vill jag genast köra ut

vaka vägen bort till stallet
och med kusken rida ut.

4). Ej hon fruktar någon fara
utan vill det blott skall gå
och hon ropar bara klatscha
var ej rädd kör bara på.
Sadelbommens sköna kittling
(filning)
väckte höga retelsen
och av vällust gå en ilning
in igenom märg och ben.

5) Fröken Agnes sedan dagligt
utav kusken tar lektion
ty det känns så behagligt
och det ger så god motion.
Agnes snart en hästvän bliver
fodrar själv sitt sto ibland
och det ofta foder giver
med sin vita, fina hand.

6). Så en afton uti skymmet
då hon gick så oskuldsfull
ner i mörka foderrummet
slogs i halmen hon omkull.
Men hon lät sig ej förskräcka
utan låg som muren still
fast två händer grova, fräcka
under kjolen komma vill.

7). Icke ens hon på sig vände
fast hon kände en maskin
som mot lilla gluggen trängde
liksom om han ville in.
Ej ett ord hon låter höra
fast det sprängde med besked
tvärtom sökte hon att göra
porten hög och dörren bred.

8). Emellertid på halva vägen
stannar karlen, det var han
och han ropar helt förlägen:

"Det ej Lisa vara kan.
Hennes är som Drottninggatan
denna liknas vid Trångsund.
Likväl plär den kåta satan
komma liit vid denna stund."

9/. "Uppå andra kända märken
hon det inte vara kan
fint är skinnet, fin är särken."
Plötsligt i förfärad ton
ropar hon: "det är kanhända
fröken själv, o ve mig då".
"men för sent det är att vända",
vislar hon, "kör bara på!"

10/. Kusken sparkar vasst i halmen
ty han var en käck husar
och han sjunger på den psalmen
"Jag av misstag börjat har".
Summande: vällustfloder
vislar Agnes med behag
"hädanefter ger jag foder
kom ihåg varenda dag". s/s "[illegible]" [illegible] 11-6-1924.

Ur en sjöofficers dagbok.

Första natten.

Jag gick med min följeslagare från havet, till den heliga S:t Marcuskyrkan. Då jag stått där en stund kommer tvenne helt och hållet lika damer och sätter sig i bänken bakom mig. Likheten på deras dräkt, det förnäma utseendet, den spänstiga västen gjorde mig uppmärksam. Den ena måste ha märkt att jag betraktade dem. Hon satte sina mörka ögon i mig och tycktes viska något till sin granne, varefter båda betraktade mig med välbehag. Efter Gudstjänstens slut reste de sig båda för att gå. Den yngre kastade ännu en blick på mig för att därpå försvinna med den andra i folkmängden. På aftonen promenerade jag i den förhoppningen att träffa den sköna. Klockan var 10 då jag kom ner till Napoleonsgatan, full av misströstan över att ännu ej hava träffat min sköna obekanta lät jag min sabel klinga mot stenläggningen för att därmed giva luft åt mitt hjärtas missmod. Jag skulle just vän-

da om vid Dogepalatset, då en flicka höljd i
en svart mantel tilltalade mig på Italienska och
frågade mig om jag på morgonen hade varit i
S:t Marcuskyrkan. På mitt jakande svar över=
lämnade hon åt mig en liten doftande biljett.
Jag öppnade den och läste vid skenet av en
gatlykta följande på tyska: "Älskande sköna
krigare! Då ni av en främmande hand erhåller
detta brev anar Ni ej, eller ert hjärta något.
Huru lycklig är jag ej i förväntan att lära känna
er och om denna dag varit lika lång för er
som för mig så följ vägvisaren". Vi gingo genom
många gator. I en portgång stannade vi och hon
förband mina ögon och förde mig en trappa upp.
Inkomna i ett mörkt rum eller förmak avtog
hon binderln och visade mig med handen på en
dörr samt tillsade mig att inträda så fort en klocka
ringde. Här stod jag nu ensam, djup stillhet rå=
de runt omkring mig, mitt hjärta klappade våld=
samt och hur jag kände mig till mods kan blott
en man känna. Plötsligt ljöd klockan, jag öppna=

de dörren och trädde in. Den högsta känsla genom=
ilade mina lemmar då jag såg den sköna half=
liggande på en soffa. Hennes sköna kropp var
omsluten av en snövit klänning och det så
varje kontur av hennes kropp genom den lätta
beklädnaden tydligt framträdde för mina skå=
delystna ögon. Den lilla rosenröda munnen
full av två rader pärlvita tänder log bedåran=
de emot mig. Hennes mörka ögon glödde som
tvenne eldklot, hennes kolsvarta hår var lagt
i vackra lockar, hennes svällande barm var
lätt betäckt med en tunn slöja och hennes snö=
vita strumpor visade till hälften den vackra
vaden omkring vilken till foten de svarta siden=
banden korsade sig. Jag stod som försänkt av
att se allt detta sköna behag och själv syntes
hon förtjusen och njöt av min anblick. Slutligen
reste hon sig med dessa ord: "Ni vackre yngling,
frukta intet utan träd fram!" Djup rodnad
betäckte mina kinder, jag kände att det var liv
i mig och bävande närmade jag mig henne. "O,

hulde vackre man, hur länge har jag inte väntat på dig." Sakta höjde sig hennes barm, hennes hjärta slog häftigt och hon slingrade sina armar om mig varvid jag kände att hon darrade. Jag omfamnade henne nu och kysste henne eldigt på hennes brännande läppar och hon besvarade mina kyssar med dubbel häftighet. Det var som om en elektrisk ström genomfor mig och nu följde många flera omfamningar, men slutligen blevo vi åter mäktiga oss själva. Hon sprang upp, tog fram ett bord och två glas, vilka hon fyllde med cypressiskt vin och det ena räckte hon mig medan hon själv tömde det andra. Mitt blod kom i omlopp av denna dryck, jag lade min hand på hennes vita, svällande bröst och en blick tycktes säga mig att hon ej var obenägen. "Man måste giva ynglingen något att leka med", sade hon leende och avtog slöjan från barmen, varvid jag fick se två vita kullar och jag lade min hand därpå. O, det var en egen vällust som genomfor min kropp. Nu frågade Helena: "Är ni varm?"

På mitt svar "ja nådig fröken", sade hon: "Ja, gör det bekvämt och klåd av Eder". Hon gav ej efter och under skämt och gamman avklädde jag mig. Nu började vi eldigt kyssa varandra, hon lu-tade sitt lilla lockiga huvud emot mig, be-täckte mina skuldror med kinderna, smekte mig på hela kroppen och kom slutligen till min "pen[illegible]". Hon fattade den med sin mjuka hand, besåg honom, betraktade dess längd och storlek och utropade slutligen: "O, vackra man, huru styv, huru stolt är han icke!" Hennes barm ho-tade att springa sönder, hennes kinder brännde, hennes ögon glödde av vällust, hennes andetäkt pressades långsamt fram och jag sjönk i hennes famn. "O, yngling, stilla den glödhetta, som hotar att förgöra mig". Jag for med handen uppför hennes snövita knän allt högre och högre tills jag såg den skönaste kropp som någon dödlig har ägt. Helt och hållet naken under det jag med min vänstra hand höll henne om livet. Jag böjde mig ned och tryckte min av vällust brännande "amor"

mot hennes mjuka bedårande "mussla", böjde henne mot soffan och tryckte mig emot henne så att våra kroppsdelar lättsinnigt lågo mot varandra. Hon omfamnade mina höfter och tryckte sin barm emot mig under brännande kyssar. Jag pressade min "Amor" in mellan hennes blygdläppar, hon lyfte upp benen intill mig, jag tryckte långsamt och långsamt trängde min "Amor" in i "Venus=offerbägaren". Jag fattade med båda händerna om hennes lår, gav henne en eldig kyss och med en stöt var jag inne i det heliga templets inre. I fulla drag insöpo vi nu vällustens ljuva gift, hennes andedräkt blev djupare och svagare, hon slöt sina ögon och tryckte mig allt häftigare intill sig. Jag fördubblade mina stötar och sprutade min livskraft in i det innersta av hennes heliga ge=mak. Hon grät länge av vällust och båda för=sjönko vi i en djup dvala. Slutligen vaknade hon ur sin dvala och kysste mig innerligt, varefter jag lade mig vid hennes sida. Hon steg upp, tog en svamp och gjorde sig ren, lade sig sedan på

åter och grep efter min för ögonblicket uttröttade "penus" som nu åter började resa sig. Under fortfarande ömhetsbetygelser, kyssar och omfamningar offrades ännu några gånger denna natt åt Venus och varje gång på olika sätt, vilket betydligt förhöjde vårt nöje. Då jag klockan 2 på natten lämnade henne, måste jag med fingret på en dolk svära henne evig tystnad.

Andra natten.

Nionde timman dånade från det höga S:t Markustornet, då jag infann mig på havsstranden. Matroserna parraderade just på skeppet "Belona", då min lekkamratinna infann sig enligt vårt avtal från igår kväll. Vid mitt inträde stod Helena bakom dörren, tryckte bakifrån sina små händer för ögonen på mig och kysste mig därpå innerligt. Sedan förde hon mig till soffan, i vilken en lätt beslöjad dam satt och sedan presenterade hon mig för henne med följande ord: "Här ser du min ~~[illegible]~~ syster Antonia". Hon hälsade mig väl=

kommen och jag måste sätta mig vid hennes sida. Därpå framsatte Helena ett bord med härliga rätter och eldiga viner och slog sig sedan ned vid min sida. Antonia tog sedan av sig slöjan och Helena påyrkade att vi skulle klä av oss in på bara kroppen för att vi därigenom skulle bereda oss större bekvämligheter. Antonia rodnade i början men gav slutligen med sig, och då båda flickorna voro sprittnakna började de sysselsätta sig med mig, tills jag stod framför dem i Adamsdräkten, varpå båda satte sig och jag tog dem i famn och tryckte dem växelvis. Antonia var till en början blyg men Helena intalade henne mod. Slutligen sade Helena till mig. "Kära du, vet att du är utsedd att bryta min systers oskuldsvita lilja, dig är förunnat att inviga henne i kärlekens mysterium." Förlägen sänkte Antonia sitt huvud och Helena omfamnade henne och bortkyste oron från hennes läppar. Jag vände mig nu till Antonia och tryckte henne eldigt till mitt bröst, jag fann intet att säga och mitt hjärta bultade

att sprängas sönder av vällust. Dölgande mitt ansik-
te mellan hennes bröst, for jag med handen uppför
hennes sprattlande lår till hennes "venus-grotta", vil-
ken var betäckt med silkeslent hår. Ingången var
så trång att jag knappast kunde få in ett finger
och hon strävade emot i början, men då jag
med mitt finger vidrörde hennes kittlare,
drog hon efter andan. Helena sade till henne:
"Vi skola handla gemensamt kära syster och
bereda dig livets käraste njutning. Kom och sätt
dig i mitt knä." Därpå satte hon sig i soffan
och tog den darrande flickan framför sig så
att hon satt med ryggen framför henne. Fötter-
na hängde ned längs sidorna och Helena om-
famnade med vänstra handen Antonias liv och
böjde sig tillbaka i soffan. Här låg nu den lätt-
sinniga flickan prisgiven åt min vällust. Jag
trädde emellan Antonias vitt åtskilda lår, böjde
mig fram över henne och betäckte hennes rosenmun
med eldiga kyssar. Under det att min glödande "penis"
berörde hennes silkeslena buk darrade hennes blick för-
färligt av vällust. Helena öppnade med högra handen sin
systers blygdläppar, och jag stack in huvudet av min "penis".

Antonia, som kände det, omfamnade mig och tryckte sitt bröst till mitt. Jag trängde med eldigt begär in i öppningen och Antonia snyftade högt och trodde sig ej uthärda smärtan. Dock under fortfarande tröst från Helena trängde jag djupare in och var med en häftig stöt vid målet. Tårarna runno på Antonias kinder, hon bad mig draga ut den men omöjligt, och med ett milt tryck var den tunna hinna, som pryder o=skulden, sprängd och sedan var all smärta över. Anto=nia utstötte ett rop och försjönk i vanmakt, ur vilken först vällustens glödande pil väckte henne. Jag tryckte min "penus" så lång hon var in i "offerskålen" och allt eftersom jag drog fram och tillbaka öppnades hennes vällustkälla och hon erhöll snart den balsam, som min "Amor" i riklig mängd utgöt i hennes "ve=nusgrotta" så att hon jublade av hänryckning och trodde sig vara i himmelen. I denna avdom=ning låg hon utsträckt med sin kropp fast tryckt mot min. Så blev hon vid sex upprepade gånger invigd i kärlekens mysterium.

Till minne av de båda flickorna erhöll jag en hårlock och minnet av den himm[el]standen skall följa mig till livets sista suck.

S/S "Arizona". Rochester 12-13-6-1924.

En flickas levnadshistoria.

Jag är född i England av bättre familj. Jag var under mina uppväxtår strängt efter=hållen, vilket fortfor tills jag var femton år, då jag ej längre kunde finna mig i mitt betryc=kande, utan beslöt att rymma. Jag tog för detta ändamål mycket av min mors fick a, då hon låg och sov, ty min mor hade alla mina kläder i sitt förvar och jag fick ej någon ny persedel förrän jag hade slitit ut den gamla, så att den ej kunde användas. Under tiden kom en gosse på vandring 18 år gående vägen förbi. Han hade en ståtlig gestalt, vilket intog mig till hans fördel. Under tiden blevo vi bekanta, vilket kom mig till att fråga vart han ämna=de sig. Han sade sig ej ha något bestämt mål för sin vandring utan hade beslutat att skilja sig från sina föräldrar på någon tid, ty de ville att han skulle läsa sig till präst, men han tålde inte prästerna, varför han beslöt att på egen hand bereda sig det bästa. Jag talte då om för honom

vad jag hade för ondt, och vi beslöto att hålla sällskap.
Jag packade ihop återstoden av min måltid, varefter
vi skulle begiva oss iväg på vandringen. Under tiden
kom jag att kasta en blick på honom. Han hade
sina ögon fästa på någonting, men vad det var
kunde jag till en början icke förstå. Jag trodde
att det var mina fötter, som var mycket små och
välfödda, men det var något helt annat. Jag
kände hur jag rodnade, när jag märkte vad han
tittade på. När jag satt och lutade mig, så hade
min klädning blivit uppdragen på något vis,
samt mina knän skilda från varandra, och
detta var således målet för hans nyfikenhet.
Jag såg honom darra i hela kroppen och
med ett utrop, "Elin!" störtade han mot mig.
När jag hörde att han utropade mitt namn, hop=
pade jag till och förlorade jämvikten, och han ka=
stade sig bredvid mig med en djärvhet, som jag
ej trodde fanns hos honom. Sedan började han
draga upp mina kjolar, jag ville men kunde ej
frambringa ett ljud. Han trädde sin arm emellan

mina lår och försökte skilja dem åt, varefter han
lade sig på mig, så att jag ej kunde röra mig
under honom och undvika en kyss. Han knäppte
upp mina byxor, tog min hand och förde den dit
där jag kände en maskin, vars blotta beröring
fick en underlig kjusning att genomströmma
mig. Jag grep om den hårda lemmen och drog
ut den. Därefter fattade han om min högra
hand med sin och körde sin kuk, som jag
ville hava, i min lilla snäcka. Jag hissnade vid
tanken på att en så stor lem skulle kunna
komma in i min lilla snäcka och jag kan ej
beskriva hur jag kände mig till mods, då jag
kände honom i min mage. Jag genomiladesom
en hjärlig smärta, som jag ej kan beskriva.
Han körde sig ut och in, och för var gång
han gjorde det kände jag en hjärlig ausning
inom mig. Inom en stund föll jag i vanmakt, ty
vällusten var för stark för mig. När jag vaknade,
satt han och såg på mig och smålog. När han
såg att jag var vaken, tog han mig i armen och

hjälpte mig upp samt räddade mig i min förlägen=
het genom att tala om vår vandring. Vi begåvo
oss så åstad och kom på aftonen till ett värdshus
där vi beslöto att tillbringa natten. Karl, så hette
min följeslagare, begärde ett rum, för oss båda,
vilket vi fick. På natten frågade han mig om jag
sett eller känt en sådan maskin förr, som den
jag under dagen fått smaka. Jag svarade, att jag
varken sett ej heller känt någon sådan och bad
att jag skulle få smaka den igen. Han frågade om
jag visste vad den hette, och då gav jag honom ett
nekande svar. Samma - om den hette Karl Svenson
eller Kuk och min mälla hette fittan. Jag ville
bara känna samma ljuvliga känsla som vid
dikeskanten. Han gjorde mig snart till viljes
och det så många gånger under natten att jag
på morgonen i stället för att känna mig kry, kände
mig raka motsatsen. Följande dag begåvo vi oss
i väg igen och kom till Paris fram emot aftonen.
Karl sade till mig att han hade en tant i Paris
och som bodde i förstaden, och när vi kom fram

till huset, bad han mig vänta utanför tills han kom tillbaka, vilket jag också gjorde. Det var den sista gången jag såg honom. Under tiden jag stod och väntade kom en ung elegant dam ut ur huset och frågade om jag ville ha en anställning som ej var allt för ansträngande. Jag svarade, att jag gärna ville ha en sådan, men först måste jag invänta min kamrat, som gått in i huset. Hon frågade om det var en ung gosse, och då jag bejakade frågan, sade hon att sådana gossar kunde jag få var som helst. Jag följde då genast med henne och vi gingo genom många trånga gator innan vi kommmo fram till vår bestämmelseort. Denna bestod av ett hus med snuskigt utseende och med något liknande en butik, på nedra botten, med den skillnaden att ingenting syntes i fönstren, ty dessa voro till hälften beklädda med något slags papp. Vi gingo in i ett rum och från detta rum gick en dörr ut i en slags garderob. I denna förde hon mig in samt bad mig se i ett hål, som fanns på väggen.

När jag gjorde så, såg jag i nämnda butik, men vilken
syn mötte mig icke. Möblemanget i detta rum
bestod av två soffor och på den ena låg en
yppig flicka utsträckt i bara lintyget och detta
var uppdraget till halsen. Mellan hennes ben
låg det en gosse och körde sin pick i hennes fitta.
Jag darrade i hela kroppen och önskade mig i
hennes ställe. Jag drog mig tillbaka, varefter min
följeslagerska intog min plats. Hon drog mig i
kjolen och drog mig åter dit för att se på dem
båda där inne. Hon drog upp mina kjolar
ända till magen och med det ena fingret berörde
hon min lilla fitta. Först stack hon in ett finger
och drog det långsamt ut och in, sedan två fing=
rar och när hon gjorde detta, ökade hon takten
med att kraftigare införa och utdraga fingrarna i
fittan på mig. Det dröjde ej länge förrän mina
lår voro våta, och jag kunde ej stå upprätt på
grund av den sälla rusning, som genomilade mig.
Hon fortfor att bearbeta min fitta och när hon
hållit på en stund, bad hon mig göra likadant

med henne, vilket jag även gjorde. Jag blev förvånad över att jag kunde köra in alla mina fingrar utom tummen, och när jag frågade henne, hur hon fått så stor fitta, svarade hon att han hade haft mycket njutning av stora kukar och att även min skulle bliva lika stor om jag lät knulla mig mycket. Strax efteråt kom fru in och jag blev antagen som hennes sällskapsdam. Vi åto kvällsvard, varefter Susanna, så hette min väninna, och jag gingo till det rum, som vi skulle bo tillsammans. Vi klädde av oss och utförde samma manöver med varandra, som vi gjort i skrubben. På morgonen vaknade jag och Susanna stod bredvid sängen med kaffe, och hon uppmanade mig att skynda på, ty en herre stod och väntade i mottagningsrummet. "Tag ej något på dig", sade hon, "ty du kan nog gissa vad han vill". Jag gladde mig åt den njutning, som väntade mig, och skyndade ut till honom. Han lade mig ned på soffan och lade sig själv emellan mina lår, varefter han knullade mig

så att jag ej visste om jag var i himlen eller på jorden och då han slutat gav han mig två franc och gick sin väg. I detsamma kom fram in och jag gav henne de båda francen, men den ena lämnade hon mig tillbaka med tillsägelse att jag alltid skulle hava hälvten av vad jag förtjänade. I fem veckor var jag kvar på samma ställe och tjänade på denna tid mycket penningar. Därefter flyttade jag till ett ställe, där en våning hölls av fem unga flickor, vilka levde på samma yrke som jag. En afton kom sex gossar upp till oss. Fem av dem voro mina yrkessystrars utvalda och den sjette tillföll mig. Vi språkade och skrattade till långt ut på natten, då en av gossarna kom med förslaget att vi skulle kläda av oss, och detta antogs genast. Därefter skulle vi knulla efter rang och värdighet. Det var en härlig syn att se alla flickor och gossar nakna, och jag njöt på förhand av vad min fästmans kuk inom kort skulle skänka mig. När min tur kom, tog han mig bort till en mjuk soffa och körde in kuken med sådan

fort att magskinnet gick i böljor. Med mig hängan-
de på kuken gick han sedan tre gånger kring rum-
met, varefter han lade mig på soffan och knul-
lade mig. Jag slöt ögonen och njöt i fulla drag och
när jag åter öppnade dem såg jag att alla flickor-
na stodo runt omkring oss och jag blev utnämnd
till Nattens drottning. När vi sedan klätt oss, fö-
reslog min kavaljer, att jag skulle flytta till ho-
nom. Nästa dag på bestämd tid kom Alfred, så
hette han, och vi smögo oss ut på gatan där en
droskade väntade på oss. Vi åkte iväg och om
en kvarts timme voro vi framme vid ett
vackert hus. Det var hans hem och det hette
Tarenburg. Vi steg av och gingo in i huset, där en
betjänt mötte oss i tamburen. Han hjälpte oss
av med ytterkläderna, varefter Alfred förde mig
in i ett kabinett, som var avsett för mig. Jag
tog plats vid ett bord, och Alfred slog sig ned och
sade: "Nu, älskade Elin, har du kommit till mig
och här är du min älskarinna. Du har nu samma
rättigheter som om du hade varit gift med mig,

men jag måste säga dig på förhand, att jag inte kan gifta ~~dig~~ mig med dig, därför att du är av för låg börd och dessutom är jag redan för=lovad med en annan flicka. Du skall heller icke vara ledsen, om jag någon gång stannar borta om nätterna, ty det händer ja många gånger att jag blir bortbjuden." Sedan han sagt detta, gingo vi ut i matsalen, där ett bord stod dukat. Efter maten gick Alfred bort, och innan han gick bad han att jag skulle göra mig hemmastadd. Jag gick nu och betraktade min toalett och bland andra saker, som fanns där, var ett skrin av ebenholts, vari låg ett armband av guld. Jag blev alldeles förtjust i dessa saker och be=slöt att locka min älskade vid första lägliga tillfälle. Jag började bli sömnig och klädde av mig för att lägga mig till vila, men just som jag lagt mig på sängen, märkte jag att det var speglar i taket, så att jag kunde se hela min bild däri. Jag tog då av mig alldeles naken och lade mig på rygg för att betrakta min kropp. Jag

såg hur min lilla mus såg ut i verkligheten. Omkring dess läppar växte en yvig skog av hår, och jag började med mina fingrar bearbeta den. När jag på detta ställe bearbetat mig en stund, blev jag kåt. Jag körde då in två fingrar i min fitta och drog dem ut och in, tills mina lår voro alldeles våta av slem. Jag slutade mitt nöje och somnade. När jag vaknade, var det mörkt i rummet och jag kände en varm hand på mina lår och jag visste genast att det var Alfred, som stod bredvid mig. Han tände ljus och där låg jag fortfarande naken. Snart han klädde av sig, och snart stod han naken vid min säng färdig att älska. Jag gjorde mig i ordning att mottaga honom som jag brukade göra, men han vände mig på magen och knullade mig bakifrån, vilket han tyckte bättre om. Sedan klädde vi oss båda och gingo att spisa. På detta vis höllo vi på några månader, men vår lycka skulle bli kort. Alfred kom nämligen en dag och underrättade mig om att han spelat bort hela sin förmögenhet och att det intet annat åter=stod för honom än att skjuta sig. Jag försökte

att trösta honom och för ett ögonblick glömde han sina bekymmer. Han följde mig in i sängkammaren och kurtiserade mig mera hänfört än någonsin förut. Hans vilda person [? passion] lyste vilt ur hans ögon, men jag var dock så lycklig att få njuta kärlekens fröjder med honom. Detta var dock sista gången, som jag fick frossa i hans kärlek, som berett mig så många härliga njutningar och sälla stunder. När vi slutat kärleksakten, föll han tillbaka i sin sorg och gick utan att säga ett ord. Strax därefter hörde jag ett skott och skyndade in i närgränsande rum, där Alfred låg utsträckt på golvet med en kula i huvudet. Jag blev mycket ledsen, ty jag älskade honom så högt, men jag hade ej tid att försjunka i min sorg, ty jag måste underrätta hans släktingar om förhållandet. Själv sålde jag alla dyrbara presenter som jag fått av honom, och för pengarna kunde jag hyra mig en elegant våning. En kväll efteråt då jag varit på Operan och skulle gå hem, kom

en medelålders herre fram till mig och frågade om han fick göra sällskap. Detta hade jag ingenting emot och när vi kommo hem, frågade han mig om jag ville bliva hans hustru. Detta var just något i min smak, och vi togo en vagn och åkte till prästen och vigde oss. Jag levde med honom ett år, men så en vacker dag han och jag blev arvtagerska till en million franc. Vi voro i hans livstid gott överens men att knulla barn med honom var ju ingen idé, ty han var ju så gammal. Jag skaffade mig emellertid unga herrar ibland då jag blev riktigt kåt, vilket jag var nästan jämt. Detta hade den gamle fått reda på, ty på det sista trodde han inte på mina kärleksfulla ord som jag såsom maka måste säga honom. Efter gubbens död levde jag ett ngdast svärmade liv men till slut blev mina tillgångar små, jag kom in på trettiotalet och då blev jag ej så mycket efterfrågad som förr. Nu bor jag med några andra fruntimmer hem i stadens ytterkant och om du min kära läsare någon gång

skulle komma till Paris så gå till Rue Oklore
och in på gården N:r 36 till höger, så skall jag
förklara dig på ett sätt som du aldrig varit
med om tror jag.

Slutar med en älskvärd tanke på flydda dagar.

S/S Tizona
Lysaker 25-6-1924.

Barnamörderskan

1. O, kvinna erkänn att du mördat har
det barn, som du i lunden skänkte livet.
Så tala då därom till ditt försvar
ej trots det som under här står skrivet.

2. O, domare tänk om ni visste allt
som rör sig inom ett förtvivlat hjärta
då skulle säkert ni mig ej befallt
ni talat underdånigt i min smärta.

3. Mitt hela liv jag knappt omtala kan

dess lidande i nöd, i brott, i faror.
Men herre Ni som haver pennan, skriv
att hjärtat klappar fast innunder trasor.

4. Mitt ungdomsfel att jag blev mor
jag älska honom och mitt allt jag skänkte
men han som var en herre rik och stor
han övergav mig och mitt barn jag dränkte

5. Jag dränkte det ty jag höll det så kärt
jag ville hindra det från mina öden.
Ack herre livet är ej mycket värt
det bästa var att skänka barnet döden

S/S. „Tigonä" Rochester 11-6-1924.

<u>Dalmashistoria</u>. En dalmas i Stockholm sade så här om barn: "Här i Stock-holm blir de' ~~bra~~ ena starkare, för di barn jutjar (= juckar) å jutjar! Men hemma i Dalmarken – där sätta vi in hon på kvällen, å dra ut 'an på morro'n – då blir det starka barn!" (Ant. Karl Axén 27/8 1925)

Eldh's fontän:

STOCKHOLM. Eldhs fontän, Birger Jarlsgatan.

Fäderneslandet
13/5 1925

En och annan beundrare av »DonBasuno», den där också Emil Norlander kallas, torde på hans nyligen vederbörligen avfirade 60-årsdag ha funnit det märkligt att intet förslag ännu avhörts rörande insamling av medel till en staty av »Den förgyllda Lergökens» odödlige skapare. Men även om han ännu inte själv fått sig en staty, har dock just hans antydda verk, Lergöken, förevigats, — nämligen i och genom den underbara Eldhska kvasi-fontänen i hörnet av Grevture- och Birgerjarlsgatorna. Detta konstiga konstverk prydes nämligen som bekant överst av en ursprungligen förgylld (numera mest smutsig) 'pippi', vilken av folkhumorn döpts till »Förgyllda Lergöken».

(Alldeles som den av Generalkonsuln och f. Fäderneslandsredaktören Figge Hagström donerade, ytterst lätt klädda bronsmamsellen i Strömparterren döpts till — »Syster Ulla»!)

*

"Gångskifva" (sid. 67 i "Kung Orres jaktklubb" af "Den Gemene" [= Gustaf Abraham Granström, prof= ingeniör?] Stockholm 1915, Jacob Bagges söners ak= tiebolag)

"Framkomna företedde de en bedröflig an= blick. Presidenten med blåsor under fötterna och skafsår emellan dem, han kände då ej ännu till användningen af s.k. "gångskifva" – en fläsksvål som antifriktionsmedel – – – –

<u>Hört</u> (1/2 11 lördagkvall i februari 1925 i "kurren" å Hötorget i Sthlm): 3 grabbar in, den ene hittar ett bås ledigt i den fulla lokalen: "Här är ett ledigt bord (knäpper opp) Ohhh! .. så skönt – jag känner mig som jag var på Tjorken".

<u>En fal historia</u> En herre hade gjort med en glädjeflicka om samlag 8 gånger i följd; om han kunde det, skulle han betala 15 öre 1:a gången och sedan skulle ~~det~~ priset 10:dubbleras för hvar gång. Emellertid orkade han blott 4 gånger – och räkningen kom från flickans sida att se ut så här

15
150
1500
15000
Kr. 166.65

Hvilket ju var "all right", men han ville likväl ej betala, utan vände sig till en jurist, som betänksamt åhörde hans anförande och å ett papper för sig antecknade priset och sade slutligen:

Se här: Du gick 4 gånger för Er = 0000
och gick <u>inte</u> 4 gånger = 0000

Markera vi nu på de kors vyggjorda
åtta gångerna (hos O:ca) de gånger "det
gått" så här, så blir det = 9999
och de „det inte gått", så här = 6666

så får ni som ni adderar, slutresultatet: 166.65
Så ni måste betala!"

[K. [illegible] april 1925]

Är "Svensken" bräckte "amerikanaren". En svensk och en
amerikanare, som förstås alltid var öfverlägsen, voro ute och
gingo i Stockholm. På Kungsgatan fick den senare se de
nybyggda "Babelstornen" och frågade vad det var. "Jo,
det är våra skyskrapor!" – "Ah, då skulle ni se våra i Ameriha – de nå ända upp i himlen – ja, det vill säga det
fattas bara en sån här liten bit" (gest ca. par fot). Svensken beslöt hämnas. När de så kommo till Hötorget
och Amerikanaren frågade vad fiskmånglerskorna var för en,
fick han till svar: "Jo, det är våra fiskmånglerskor....
men de är märkvärdiga – de kan föda barn baklänges!" – "Va
för någe'... kan de föda barn baklänges??!!" – "Jo, – ja
det vill säga – det fattas bara en sån här liten bit" (
gest 1 tum med fingrarna).

[K. [illegible] april 1925]

Hört. En söndag p.m. i maj 1925, då jag var på väg hem från Epidemisjukhuset, där jag besökt min släktinge Ege Smitterberg, passerade jag i hörnet af Kammakaregatan och Rådmansgatan några pojkar i åldern 13–17 år. Fyra "grabbar" gingo då från de två kvarstannande, af hvilka den ene (en välväxt pojke, som såg ut att vara klädd i "konfirmations=kläder") ropade efter dem: "Pst! Grabbar! Herman (en pojke, som kom längre bort på gatan) kommer, som inte tordes knulla! (vid mitt passerande) Han tordes inte knulla" (det sista ordet uttalades med för=ställd grof manlig röst).

#

Snutpitt (eller Strutpitt) (= en, där förhuden ej är tillbakadragen) anses ej vidare karlaktigt. Därom sade "grabbarna" i Sandviken till min sagesman (K. Hm därifrån): "Snutpitt, som är spetsig som en strut! Nej — kula ska 'de' va' — det vet väl du, Kalle, som varit i Stockholm — att det ska va=va kula!!") Motsatsen kallas "tomat-kuk".

Se sid. 150 och 37.

#

(Sthlm 6 juni 1925)

Jag stod i farstun med min Klara
och kirrade på hennes mus.
Ack, vad benen voro rara
– å fittan kröp en lus.

+

När som jag stod där och peta,
börja' kuken på att stå.
Men då börja Klara streta,
men till slut så kom jag på.

+

När som kuken börja' spruta
uti Klaras mage in,
då börja' Klara på att skjuta
skott på skott med röven sin.

(Upptecknad 6/6 1925 efter K.H:n från Sandvi=
ken, som sade att grabbarna där för några år
sedan alltid som 4:de vers sjöngo följande:)

Läven mot läven de brände
och brakskitar viska så tyst
och tarmen i arshålet dängde
och pitten gav fittan en kyss.

+ + +

Travestering

"Sjung om studentens skitiga kragar
Låtom oss fröjdas på flickornas magar!"

Tre kullar satte och pratade om, när "det där" smakade bäst. Den ena sade att det smakade bäst på kvällen, "just när man lagt sig". N:r 2 menade: "Nej, det smakar bäst mitt i natten, när man vaknat och hämtat sig lite efter dagens knog (och sen få sova igen)." Den tredje sade åter: "Nej, på morron är bäst — för då går man hela da'n som en nysmord kärra!"

(Urd. Aug 2a juni 1925)

+

"Hängtaskar" säges den ha, hvars pung är slapp och hänger långt nere (som på bockar). Båda sidenarna kunna hänga nere, eller också blott den ena. Däremot användes s.k. [illegible], som användes i synnerhet af kavalleristen och andra, som mycket sitta till häst.

"Tvinge-Anton", en 17 års pojke, från fattigstugan, men stor och stark, gick (17-årig!) ännu i små=skolan, där han knappt kunde läsa och möjligen skrifva sitt namn, men ej mer. Han var litet fro=skig – kunde liknas vid Sven Dufva och kunde arbeta. En gång sa' han till sin lärarinna: "Nej, fröken skulle allt bindas och så knul=las!" – Lärarinnan tog emellertid det skämt=samt, hvarför hon frågade: "Skulle Anton vilja binda mig då?" – "Nej," skrattade denne, "jag skulle väl vilja knulla, jag!" —

(Enl. Skog. L:n, juni 1925)

I

"Gallitorparn" utanför Sala sa', när han var med kon till tjuren: "Sesså, nu har hon fått sej ett huss i sketskuran!"

(Enl. D:o)

II

Bellmanshistoria. En dalomas stod på borg=gården å Stockholms slott och titta och titta, då Bellman gick förbi och i förbifarten frågade honom, hvad han tittade efter.

"Jo, jag skulle allt bra järna viljа se vår kung, hur han ser ut, månntro?" – "Jaså, inte annat än det", sa' Bellman, "det kan jag hjälpa dig med. Om du tittar i det där fönstret, så skall jag gå in och be kungen visa sig i det, så får du se honom!", hvarpå B-n gick in, knäppte ner byxorna och satte ut arslet genom fönstret. När dalmasen så fick se detta anblicke, sade han (det berättas på "dalmasläkt"): "Ett konstigt ansitje våran kung har då! Utstående kinder, å ingen näsa, men en väldig stor isterhaka!"

(Anl. D.)

Krulla "blankt" = vira utan kondom (Sthlm 1925)

" Tjockt = detsamma, men då flickan (hon) blir hafvande.

"Paket," sägas män ha, då man utanpå byxorna ser en knöl af deras könslem. Det är ej alla, som det synes på. Af vidfogade

se sid. 150.

bild av meningen (Ex. "Akta're, hvilket paket han har!" — Sthlm juni 1925).

Sigge Johansson rekommenderar Swings instruktionsbok.

En "amatörtrio" från Tierp.

Sigge Johansson (t. v.) med sina partners Gösta Nordlund (i mitten) och Sigge Söderblom.

Historia från Skåne: "Nå, hur är det att vara gift?" frågades en skånsk nygift man. "Jon, – d'à bara – det är förstås aff (= af) å pan (= på) – – mest pan".

(Meddeladt af K. Asen Sthlm aug. 1925)

"Sofva så skiten ruttnar i en" var ett uttryck som nyttjades om att sofva länge, enl. Arg. L:n, 50 år, Sthlm, januari 1926

"Arslåt gick på 'n som vefstaken på ett lokomotiv" säges om en i samlagei alltför het man. Enl. D:o

Kondongshistoria. Ett "hembiträde" från landet bestade på morgonen, när hon skulle bädda, en kondong i herrskapets säng. Frun, som såg det (hon hade redan 2 barn och ville ej ha flera = 2-barnssystemet) smålog och sade: "Knulla vi inte på landet då?" – "Jo, men inte knulla vi så skinnet går af pö'n".   Enl. Arg. L:n 1926.

"Bröllopsresa (?) på tåget". De somnade. Hon satt
och höll om hans. Konduktören kom in sade milt
till damen: "Fröken [Frun] lilla, buketten har viss=
nat!" Enl. K. Asm 1926.

En stor penis [v. sid. 26 och 150] lär en arbetare vid namn "Kass=
man" i Sundsvall ha hafi, och den skulle ha varit
omkring 12 tum så där (= 290 mm.) Han hade
ett uttryck att "~~10~~ tio 5-öringar skulle kunna
petas ner, om den var riktig", ~~men vad det~~
~~riktigt gällde har jag nu förgätit~~. (En 5-öring
är ungefär 27 mm. i diam., och lägger man upp
~~de~~ tio stycken i rad längs en rak bordskant,
får man en längd af 270 mm. eller omkring
11 tum, och det var det alltså han kunde
peta ner med sin. Enl. Arg. Lr 1926, som kände
Kassman i yngre år.

Bataljonsläkaren, doktor Carl Bohlin i Visby, som
alltid var "full med historier, berättade att han
som pojke brukade leka med en annan (? Fridolf

Andersson?) i Kråklingbo. En dag kom han så in för att hämta honom, men fick till svar att han var sjuk. – ? – "Han ligger." – "Han har fått "kyld" (=köld) i stor-täiå (stortån), å nå ligger han inne hos farmor med stortäiå i fitta!" – Det var riktigt. De lågo skaffötter, och "det" användе de som våtvarmt omslag.

+

Brandväsensrapport. "Staden har 3:ne sprutor, hvilka alla äro i godt stånd", skref en gång en kontrollör af brandväsendet, men herrarne hade roligt däråt, ty "spruta" betyder äfven "hora".

✓

Gråsligt. D inna(?) Grås var Stockholms knullotigaste kvinna – uttalade man. La' man ihop alla kukar, som varit i henne, skulle det räcka till Tappström (½ mil bortom Drottningholm), och skulle man topa ihop dem, blefve det som ett fält med hävålmar.

Att "brå kyrkan". Att "brå" betyder att över=stryka med tjära. Att "brå kyrkan" betyder att pläkta till kyrkan för otidigt sånglag (detta i Värmland. Enligt något lexikon).

+

Vad är det för likhet mellan (ex.) en Enskedespår=vagn och en platlus?

— Jo, båda gå ock rundt "Karl-Johan". (d.v.s. Spårvagnen går i en slinga rundt Karl-Johans torget vid Slussen). Sept. 1926.

++

Radio-vits "Tänk jag som hade London inne i går kväll," sade en fru till den andra. "Ja," fick hon förstående till svar, "den dån den har då så många namn så." (Enl. K.H:m 7/11 26)

++

"Grevens kuk och Frökens fitta —
Härlig soppa det skall bli.
Fittan gapar, kuken rapar ×
Stora klunsar utav snor"

("Sjöngs för 50 år sedan"
Enl. hattmakar Ad. Olsson
1913).

Prof på amerikanskt skämt (deklameras)

: "I clung to him confidently, his strong muscular arm encircled my waist and held me up, as we danced and glided about. One of my hands laid on his broad shoulder and the other rested in his, and from time to time he squeezed it and smiled and I smiled back at him. We knew – we knew everybody was waching us, but we did not care. We are young and happy. Youth never cares, does it? We danced and danced, gazing into each other's eyes. – And than the bell clanged – and the fight was over."

(Meddeladt af Karl Hedenström från M/S Kungsholm sept. 1931.)

<u>När atlantångaren "Kungsholm"</u> rullade (satte) för sjöarna i svår sjögång, sade besättningen: "Det var fan vad hon går upp och ned i dag – precis som ett luder" (Ditt.)

#

<u>Jumfrumått</u>: "Hur mycket går i en gammal jumfru (uts: jungfru)?" – <u>Svar</u> (kraftigt sagdt och bestämdt): <u>Två tum!</u> (ty gamla måtter var 2 tum). (Enl. Emil Nilsson hos v. H., 1931, fr. Köping)

✗

<u>Div. uttryck</u>:

"Nu sitter han där – sa' flickan."

"Litet oftare och lite hårdare skulle nog inte skada – sa' flickan

(Enl. D:o)

<u>"Sända barnen på bio"</u> lär i Stockholm vara ett uttryck, när far och mor vilja vara ensamma i våningen en e. m. för att ha litet trevligt på tu man hand och därför vilja bli av med ungarna. (Enl. D:o, själf familjefader).

Förvrängningar.

"Veden är hågad och suggen" = huggen och sågad.

Fråga: "Hur står det till i själva verket, eller står det inte alls?" Denna fråga är ju rätt vanlig bland skämtsamt folk. – Enligt Emil Nilsson, hos v. H.-M., 1931, var en uppasserska Ida på en matservering vid Upplandsgatan kinck i munnen. Hon hade en fästman, ~~och~~ hvilken hon blef "på tjocken", så vanliga gästerna skojade med henne och frågade "Hur står det till i dag i själva verket?" o.s.v., "Jotack, det blir allt värre och värre, å hålet större och större", kunde hon då svara

HH

Samma Ida frågade en grabb, hvars vän gick utanför matserveringen med ombundet hu= vud: "Hur står det till med din vän?" — "Jo, han vricka' huvet, när han skulle pinka." — "Jaså, gör han det med det huvet."

En grabb i exercisen kom sent hem till kasernen, berättade för grabbarna att han haft en tjej, "men hon var så jävla trång, så jag fick inte in huve't en gång." — "Dumme fan, varför försökte du inte med kuken?!"

(Enl. Nilsson 30/12 1931.)

Uttryck: "Det skall vara 3 ärter mellan hå= len", säga grabbarna om afståndet mellan flickornas arshål och fitta. (Dito).

Urinprofet: En piga på landet var sjuk, så hon sände med en flaska urinprof med drängen, som skulle ta den med till doktorn i staden. Emellertid gick korken ur, så drängen tog [och fyllde med] urin från en sugga. När han kom åter från staden, frågade pigan: "Nå, vad sa' doktorn?" — "Jo, doktorn sa' att du var med smågrisar." — "Jaså, man kan inte lita på fläskkorf nu heller!", utropade pigan (Dito).

Hemskt. En piga å Säby (ryttmästare v. Bornstedts egendom utanför Sthlm på vägen till Västerås) (hon hade förut arbetat hos L. M. Ericsson i Sthlm) blef knackad 16 gånger första natten af en grabb. De lågo till sängs från Julafronen till 15 januari. (Enl. H. Schön, dec. 1933)

X

Tändsticksekt: Bryt en tändsticka som figuren visar, så den dock hänger ihop. Sedan tändes å tändstickan, då stickan reser sig för att nedbrunnen falla ihop.

[illegible] sida 108.

(Enl. K. W. Asson, dec. 1931)

Gummidockan: Två sjökaptener språkades vid. N:r I tyckte det var tråkigt på sjön, ingen gumma o.s.v. – "Du kan göra som jag," sa n:r II, "jag har en af gummi!" – Nå, det beslöts att skaffa där och där, och kaptenen II sände en matros att köpa, men denne tyckte också hon var bra, så han tog ett tag ombord först, innan han lämnade dockan till sin kapten. Efter en tid frågade kapten II n:r I, hur hon tyckte: "Jo, hon är nog bra – men kan du tänka dig, att redan första gången fick jag en jäkla droppare af henne". (Enl. K. W. Andersson 21/1 1925).

Vykort.
~~Telegram~~. En Sthlmsgrabb, som låg i exercis oppe i Boden, fick följande vykort ~~telegram~~ från sin flicka i Sthlm:
"Nu är det så igen
jag är med barn igen".
Vänligen Sofie.
hvilket alla grabbarna läste. (Enl. vakmäst. Emil Nilsson hos V. Holl 4/2 1932)

"Stå rak, stå rak!" skrek kråkan till bonden, som satt å sket, men denne svarade: "Du är tokig du, då skiter jag ju på hålarna". (Enl. Ditto)

Att hurra. En skånsk officer sade till grabbarna: "Ni skall inte hurra som kråkerna hurra, utan ni skall hurra som jag – hurra, hurra! (= imitation af kråkkrax). (Enl. Ditto.)

"En hot galia, som kammade but med kankelbär (= smegma) i mynschan, därför fackade mirrn ej mynschkopalo"

(Enl. H. Skakir, Sthlm febr. 1932)

Flickan frågade vad fitta var för nånting.

Lärarinnan: Det heter "livets oljelampa".

Flickan: Ja det kan jag tro, för när Olle kört in veken, så rinner oljan över".

"Kabinettet" (offentligt W.C.) var stängdt.

— 2 —

— "Du förstår, di håller på å inventera lagret!".

Ett nyp. 5/12 1930 så vår trefliga vaktmästare Nilsson i Kaxngatan 4 till mej, då vi voro i f. d. kammarjungfruns Huldas rum: "Ja, se Huldas soffa är vacker, den kan man ta ett förmiddagsnyp på".

Jag: "Nilsson tänker då bara på sina nöjen!"

Nilsson: "Det är väl inget nöje — det räknar jag som arbete".

Uttryck: "Jag skrek, så det stod som en myggdans och luckan är kritstänkt. (Samme Nilsson hört från Västmanland.)

<u>Allmogens nattliga frieri.</u> Forts. fr. sid. 146-147.
"Gå å fria" vardt mest nöjsing lite granni (Em. Nilsson fr. Köping, 1932-40 år).

Hvilken kvinna är kallast? – Jo, hon i mjölkboden, för hon har islår. (Nilsson 1935)

Skillnaden mellan en bank och ett dass? – På banken kommer (först) papperet och sen krachen – men på dasset först kraschen å sen papperet. (Emil. D:o)

Stor Clitoris hade en flicka, dotter till fodermarsken å "Strö" (n. v. om Arboga); där finns en stor grafhög, hvarpå Valborgsmässoaftonen folket samlades där – och Nilsson följde flickan hem, skulle ta i henne och göra litet i ordning så där först, då han fick tag i hennes clitoris, som var minst 1 tum lång, så han blef rädd och trodde det var en köttslamsa eller dylikt – han var ju bara pojke. Men fram på morronsidan klef han på ändå. Flickan är gift nu och har barn, så den är ej till hinder för samlaget". (Emil Nilsson, öfver 40 år, Sthlm, 1935 – från Köping).

Ett utseende! "Han ser ut som en skitande groda i hoppande ställning!" (Emil. D:o).

"Det är att skita i", sa' bonden, fick en potta i julklapp (D:o)

Ingeniör Ivar Kreuger, den store finansmannen och förfalskaren, som sköt sig i Paris Mars 1932. Om honom efterrådde många historier. Se här några! 1/ Vem är världens lättsinnigaste karl? — Jo, Ivar Kreuger, han försatte hela världen i omständigheter (Kreuger hade alltid svarat på frågan, hvarför han ej gifte sig, att han hade ej tid.) — 2)

/

Ett illa placerat konstverk.

Hela Stockholm känner John Börjesons staty "Fången viking", som sedan något ... på den vackra höj-

John Börjessons staty

"Fången viking", uppställd för några år sedan å Djurgården vid Allmänna promenaden, strax innan man kommer till Hasselbacken, är utsatt för mycket skämt från den manliga publikens sida. Så t. ex. brukar grabbarna, då de gå hem på lördagskvällar från de olika dansetablissementen å Djurgården, roa sig med att hänga en kondom å hans manslem. (Vänligt med. H. Schön — aug. 1932).

Ersättning.

Under lektionen förtäljer lärarinnan om turkarna och som ett bevis på god moral hos dem talar hon om att de aldrig förtära vin och starka drycker. Hon slutar med att säga:

— Men de ha ett annat njutningsmedel, som de dagligen använda. Kan Erik säga vad det är?

— Månggifte!

"Fartygssignaler" Min sagesman, [illegible] styrman å m/s "Axel Johnson", berättade att när de lågo i Stockholm, hissades alltid af artighet vederbörande fartygs bokstafsflaggor (olika för hvart och ett) å firmans ställ eller mast å taket vid Slussplan, så där kunde man alltid se hvilken Johnson-båt låg i Stockholm, om man kände bokstafstecken = signalflaggorna för båten för båten förstås. För hans båt var det lätt att komma ihåg, ty det var: "KTKF" (= "kåt kuk fitta"). (Carl. P. Sm-rg, 1932).

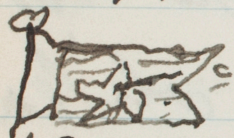
= Johnson-liniens rederiflagga (Jetta [illegible] guldstjärna i blått fält)

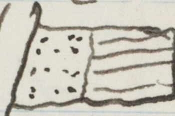
guld på blått = K

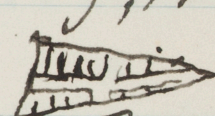
kors i rödt fält

Internationella F signalflaggor

Högt barometerstånd. Söndagen den 13 November 1932 var det "Fars dag" (för 1:a gången!) i analogi med "Mors dag", "Barnens dag" o. s. v. Dagen till ära tydligen var det barometerståndet ovanligt högt (790 mm.), det högsta som lär ha varit på 25 år (Temp. 0° Cels.), bräckande 1927 års rekord. — Herrarna skämtade förstås därom i Sthlm. Så här lät det ex.: "Kan det vara bra med så högt stånd?" "Va säjer du?" o. s. v. — Filmskådespelaren Harold Lloyd kom t. Sthlm samma morgon

+/

← Samme styrman firade påskafton 1932 i Dunkerque, då brodern (Ivan) gifte sig i Engelbrektskyrkan i Stockholm, så han fick ej vara med på bröllopet, "men farbror B-t kan tro att jag fira bröllops ändå — på mitt sätt!" —

Slanga är ett kastverktyg, som pojkar leka med (förekommer ju äfven i Bibeln, ex. konung David mot jätten Goliath). Det göres af en skinnlapp med hål i (för stenens bättre fastsittande, medan man svänger rundt ett hvarf för att få fart, hvarpå man släpper ena snöret, då stenen — bäst en flat — far i väg; det andra snöret har en ögla i fria ändan, hvilken ögla är fäst om ett finger.)

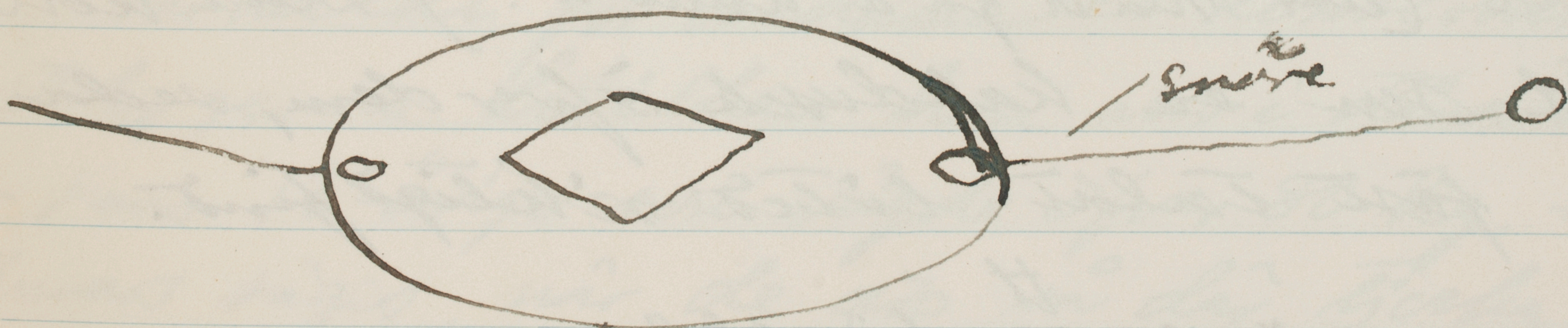

Skinnbiten. Obs! Denna kallas allmänt af pojkar för "fittan". (End. Aug. Lundgren, 57 år f. Sala, i hans ungdom vid 8-10 år; dito Nilsson f. Köping)
21/11 1932.

244.

Uttryck från Karlsborg

1. "Inga kukar i luften" = lögn i helvete.
2. "Torr som en taska på måndagsmorron".
3. "Knulla dig uppifrån och nerifrån å framifrån å bakifrån, så du blir nöjd".
4. "Det dammar", när han skiter = säges om den som har "hängarshål".

(Hört 23/12 1929)

Sjömanshälsning. Enligt Alton Söff (jungman å en motorskonert Verona, fjatare åt Visby cement, sommaren 1929) hälsade alltid "gubben" (= kapten Johansson, bosatt i Södertälje, men från Blekinge, 40 år) så här på alla flickor, han mötte på kajen: "Godt väder, eljes?" — "Fint!" — "Får jag knulla? (eller "Ska vi gå å knulla?") Detta kom alltid som en kalldusch öfver dem, sedan han först talat lite riktigt fint.

"Nå, hur står det till här du?
– Jo tack, det går fram och tillbaks precis som skinnet på picken" (K. Fr-Hm 11/5 1929).

— Olle (1914)

Man känner, när kvinnan fått stånd (i bröstern och clitoris), ty då blir kittlaren fast och så slår pulsen i den

Baknusade kvinnor ^H^ äro hårdknullade. Bäst är då, när de stå lutade över en sängkant eller på alla fyra som djur. De måste hållas om gumsken.

Tjocka karlar. Schwarzens bokhållare i Norrköping (Gellin?, var ^omkr.^ år 1900 omkr. 50 år), för sin obygglliga vikt — 202 kg — kallad "Blendas barlast" efter ett litet fartyg "Blenda" de hade. Han åkte alltid i en liten droska, som de måste öppna dörren på. Om honom påstods att han, när han umgicks med sin fru, hade en särskildt för ändamålet konstruerad stol, genom hvilken han var i stånd därtill. — Hans 13-årige son vägde öfver 80 kg. —
Annars säges, när de äro så där tjocka, så de ej kunna se nedre delen af sin kropp, att de behöfva en liten pojke, som håller i lemmen, när de ska pissa och så. (K. W. Arön, 48 år fr. Norrköping, 1932.)
H

Frigidaire-apparaten. Hösten 1929 inköptes till huset Hamngatan 2 i Stehlm en frysningsmaskin, en s.k. Frigidaire, som installerades, men efter några dagar krånglade, så vår vaktmästare (K. W. Åson) måste ringa till firman efter hjälp. Denne kom — en mörk vacker ung man — och mottogs af vaktmästaren å gården, när jag just gick förbi, med följande ord: "Den där apparaten, den står!" —
— "Jaså — står den? — (menande och leende) nå, det skall den väl också göra nån gång".
(3/11 1929.)

#

"Spädkalvar", det är i alla fall intet annat än "bara kalvspyorna", sade en ung slaktare, Börje Ahlin från Lunda i Uppland. Våren 1933.

#

"En vanlig uppföring". Det berättas om landshöfding Karl Johan Bergström i Örebro (han var liksom sin far en kolossalt stor

och grof till kroppen) att han i ett sällskap, där man kommit [i tal] om någon person att nämna det han magrat 5 kilo på en månad, svarat: "Ja, 5 kilo, det är ju inte så mycket – det är inte mer än en vanlig afföring." (Ent. redaktör Sven Falk i Sthlm, sept. 1934). –

"Pickafodral" [Ö] kallade officersaspiranterna 1924–25 på öfningar uppe i Särna-Älfdalen (där det kunde vara öfver –30° C. kallt ibland) de fodral, som delte:s ut åt dem för att skydda manslemmen mot förfrysning. Det hette visst "värmeomslag" och var af ylle, ungefär som en suspensoir. Grabbarna stodo och letade efter p–n, när de skulle pissa. "Där ser du nu, du kunde slagit ett rödt snöre om den så hade du kunnat hala fram den!" (Ent. Heribert Seitz Sthlm, Sept. 1934). – Det samma intygades

af Emil Nilsson, som 1917 proferat det uppe i Boden. En grabb hade då förfrusit sin, så "portmonnän" blef stor som ett barnhufvud.

#

"Rumpenalsgatan" kallas — enligt Emil Nilsson — Arsenalsgatan i Sthlm, ty "arsle" = "rumpa".

#

Om s. k. Inkilning: "En arbetare bjöd sina nya kamrater hos den nye mästaren ut på en s. k. inkilning, och då kunde det hända att den nye mästaren inte fick se slegutten av dem några dar så länge pengarna räckte och ruset varade (enl. G. V. Eklund: "Kulturbilder från 1860- och 70-talets Eskilstuna" i "Notiser från arbetarnas kulturhistoriska sällskap", årg. 2 (1928), N:r 1. Jmfr årg. 3 (1929) sid. 19: "bjuda på" en inkilning, best. av brännvin ~~och~~ med öl och "tilltugg" i form av smörgåsar eller annat.

Sådana inkilningar ägde vanligen rum på verkstäderna men ej sällan på en restaurang, ute i det gröna o.s.v.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Om s. k. Indelning [illegible]
[illegible]
[illegible] s. k. indelning [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

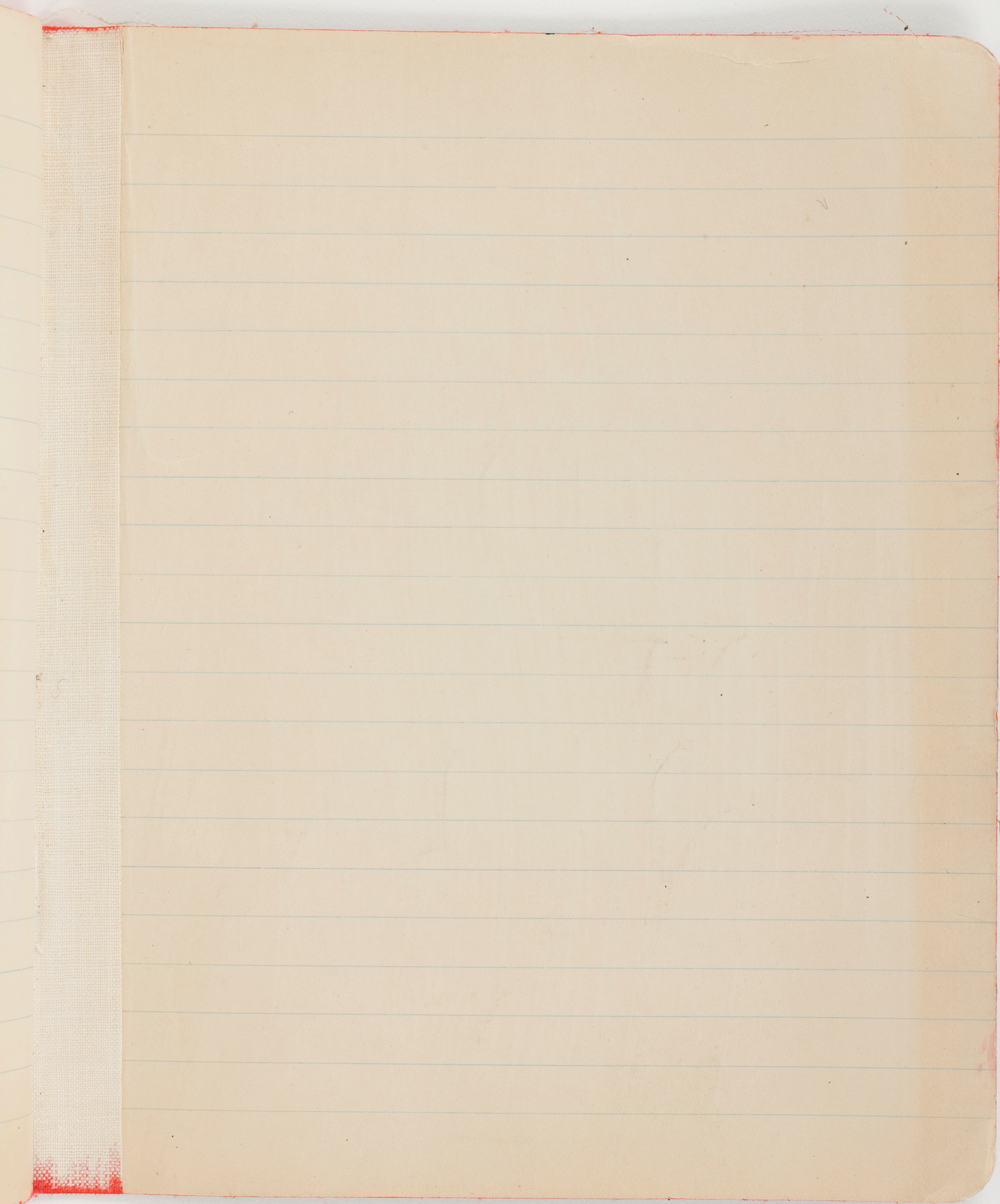

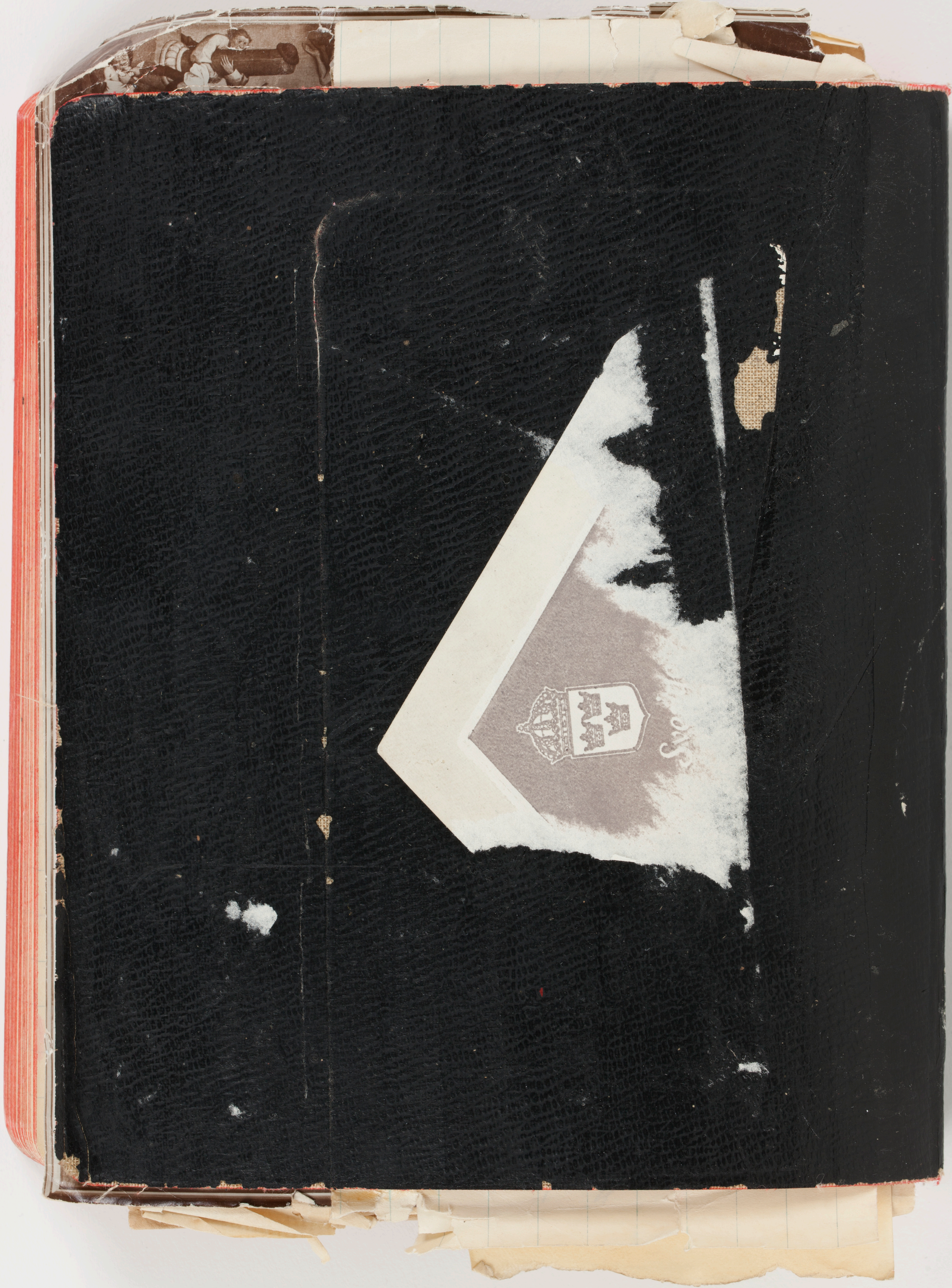

K. A. n 28/8 1923.

Fruntimmerslinne – man ser "baken" genom att sticka i hålet det böjda vetefingrets större led samt "framsidan" genom att visa delen mellan båda lederna med de två snett inåt nedåt mot varandra gående vecken.

Obs! Hålet här kunde få stå!

Fäderneslandet 11/8 1926.

Eldhs ruskiga s. k. fontän vid Birger Jarlsgatan har ånyo måst genomgå en grundlig tvättning. Redan i sig själv ser »konstverket» ut som ett försök att i jättelik förstoring framställa den s. k. manslemmen, — men när därtill alla de otäcka knöligheterna här och där överdragits med smuts och (vi citera en tidning) »en beläggning av varierande utsträckning och form samt av en färg, som närmast varit obeskrivlig», — ansågo vederbörande att 'lemmen' måste tvättas... ej minst med hänsyn till de berömda fysiologer från alla världens kanter, som i dagarne gästat oss och som kunde få obehagliga föreställningar om vår ... hm ... fysik!

*

U. Houmann, Lundsberg, väntad dubbelsegrare.

I seniorernas häcklöpningsförsök var

D.N 9/9 23

Lysmaskens frieri, ett kärleksspel med blinkande lanternor.

Lysmasken är visserligen tämligen sällsynt i vårt land, men man ser den dock icke så sällan under lugna sommarnätter på fuktiga ställen, där den sitter i gräset och sprider sitt starka, blåvita sken. Såsom redan framhållits, är lysmasken honan till en skalbagge. Den har erhållit sitt namn väl närmast därför att den saknar vingar och på den grund har ett maskliknande utseende. Hannen däremot är en fullt normal bagge med vingar. Hos båda sitta lysorganen på bakkroppens bakre ringar, hos hannen lysa de två näst bakersta kroppsringarna, men hos honan endast den näst bakersta. Under det genomskinliga kitinet ligga på dessas ringar stora celler, som innehålla de lysande bakterierna.

Ha vi funnit en lysmask och betrakta honom en stund, kan det hända att vi bli vittne till ett litet rendezvous under den stilla sommarnatten. Plötsligt se vi hur en lysande punkt i luften närmar sig, hur den slutligen slår ned nära intill vår lysmask. Det är en hanne, som har upptäckt den lysande honan och kommer på besök. I det ögonblick då han slår ned släcker han sitt ljus, men blott för att sedan låta det tindra med ökad glans. Så närmar han sig honan och vidrör henne med sina spelande antenner. Vid beröringen drar sig honan plötsligt samman och hennes ljus slocknar, men hannen lyser och tindrar. Snart börjar åter även honan lysa. Så pågår kärleksspelet i den mörka natten vid sken av de lysande bakterierna inne i de båda älskandes lysorgan.

När sedan äggen läggas, lysa även de, ty från modern ha i äggskalet överförts lysande bakterier, vilka komma över i de nykläckta larverna och slutligen i den fullbildade insekten, där de ingå i lysorganet.

Runt horisonten.

T u r k i s k a n s o m d i p l o m a t s p r å k. Tidningen "Tanin" i Konstantinopel offentliggjorde nyligen ett upprop, vari 21 ledande muhammedaner från Islams olika länder, från Taschkent, Afganistan, Egypten, Algier, Bombay, Peking o. s. v. uppfordrare alla muhammedaner att i sina olika diplomatiska förhandlingar betjäna sig av ett enda språk, turkiskan, liksom franska språket användes som diplomatspråk i västerlandet. Såsom Orientens diplomatspråk föreslås alltså det turkiska språket, om vilket det säges, att det äger alla för detta ändamål nödvändiga egenskaper och att Turkiet som Islams största makt är denna ära värdig. En kongress i Angora, varvid varje muhammedansk stat företrädes av två delegerade, skall slutgiltigt avgöra denna fråga.

F a r a n a v a t t v a r a t j o c k. Hur kroppsvikten inverkar på livslängden har på ett ingående sätt undersökts av ett livförsäkringsbolag i Newyork. Enligt denna undersökning löpa alla tjocka personer fara att dö tidigare än naturen eegntligen bestämt. Ju större övervikten är över det normala, desto sämre äro utsikterna för det försäkrade livet. Endast i den unga åldern är det ingen fara. Av folk, som äro för tjocka i unga år, få endast ett ringa antal lungsot. Efter det 35:te året är endast en liten övervikt farlig. Bland små personer i åldern från 40 till 44 år betyder en övervikt av 20 proc. en tilltagande dödlighet av 30 proc. över det normala. Undervikt däremot är mestadels en fördel med undantag för barn, varvid undervikt tillsammans med magerhet befordrar lungsot. Då betyder 30 proc. undervikt vid en längd av 177 cm. 50 proc. större risk. Bland människor över 40 år är en undervikt av 10—20

K. Rob. R. Vikman: Frieri, förlofning och bröllop i Delsbo. (Fataburen 1913, s. 73 ff.)

Förtides torde de gamla bruken och sedvänjorna vid bröllop hafva bibehållit sig i så oförändradt skick som i Delsbo. - . .

Enligt gammal sed plägade gossarna under lördags- och söndagsnätterna flockvis (Lenaeus: "Delsbo-illustrata, 1764: "förr och efter helge-, högtids- och söndagar") gå ut och hälsa på flickorna i loften, sedan de lagt sig. ("Man bultar med ett visst handtag" och säger därvid: "Stinta läpp opp", Sam. Ödman; Hågkomster från hembygden och skolan, Tryck. Örebro 1861, s. 95). (Detta kallades "liggje", Lenaeus, s. 209; gå "på ligg", Ödman s. 92). Voro gosslingarna kunda i gården, släpptes de vanligen in. Fanns det bland dem någon, som hade godt öga till en af gårdens flickor, stannade han kvar, då de andra efter en stund bröto upp och fortsatte till nästa gård. Under de timmar, som voro kvar af natten, fick han vanligen dela bädden med flickorna (Ö. "en och samma dräng kunde på samma natt göra tio besök. Hela ynglaget gick utan några mindre", s. 93) då de halfklädda lågo till [illegible] morgonen.

("Pigans huvud låg på drängens arm ... Den som vågade oanständighet blef efter utskreid med alarm, och alla pigorna gjorde cause commune". Ö. s. 93), då han försiktigt smög sig därifrån, så att ingen skulle se honom. I fall stintan icke tyckte om hans sällskap, vände hon honom helt tyst ryggen. Då var det bäst för ynglingen att genast lämna bädden och begifva sig därifrån så obemärkt som möjligt, ty om någon fick veta hans missöde, blef han obarmhärtigt utskrattad af sina kamrater.

När den unga mannen en tid tillsammans med de andra hållit på med sina nattliga besök, började han göra en viss flicka sin uppvaktning den ena natten efter den andra. Häraf kunde man sluta, att ynglingen hade allvarliga afsikter, eller ock lät han henne förstå någonting dylikt. I sådant fall yppade han vanligen sina afsikter för flickans föräldrar. Gillade dessa de ungas förbindelse, bjudade de friaren på frukost, innan han begaf sig från gården. Om föräldrarna däremot icke voro för partiet, förflyttades flickans sofplats till "innerkammaren" eller det rum, som var beläget innanför föräldrarnas sofrum. I båda fallen visste man det om de unga, att de "hade visst", och ingen annan än fästmannen släpptes då in till flickan. Detta kallades äfven "ligga på ära och tro".

Sedan förlofning o.s.v.

300-årsminnet av Skytteanska professuren firat.

En festlighet i universitetsaulan i Uppsala.

Från Dagens Nyheters korrespondent.

UPPSALA, lördag.

Den Skytteanska professurens 300-årsdag högtidlighölls på lördagen i Uppsala med en festlighet i universitetets aula, som bjöd på musik av det förstärkta akademiska kapellet, under director musices Alfvén, och en parentation av den till ordningen sjuttonde professor regius et Skytteanus, allas vår bekanta Rudolf Kjellén. Dagen var väl vald närmast med hänsyn därtill att den slutgiltiga donationsurkunden av Johan Skytte är daterad den 1 oktober 1622. Det gamla välkända huset, förr kallas greve Pers, invid Domkyrkoplan, med sin valvgång, där professor Skytteanus residerar och som är prytt med Skytteska vapnet och de kabbalistiska bokstäverna på fasaden, som lära betyda initialerna till donators namn och titlar, hade naturligtvis flaggan uppe, liksom universitetets övriga institutione[...]

Största antalet ogifta mödrar 21 år gamla.

1922

En undersökning har företagits angående ogifta mödrar i Stockholm. Under 1921 utgjorde antalet barnaföderskor med s. k. oäkta barn 1,787, eller 28,21 procent av hela antalet föderskor. Satt i relation till 1,000 kvinnor i åldern 20—45 år blir talet för barnaföderskor utom äktenskapet 16,46 församlingsvis, med maximum för Klara församling, 26,21, och minimum för Gustaf Vasa församling med 11,23. Största antalet ogifta mödrar befinna sig i 21-årsåldern. Under 1921 voro två föderskor med oäkta barn 15 år, 11 voro 16 år, 40 voro 17 år, 18 år 64, 19 år 129, 20 år 182, 21 år 190, 22 år 173, 23 år 157, 24 år 138, 25 år 109, 30 år 47, 35 år 22, 40 år 13 och 47 år blott en kvinna. Antalet föderskor med oäkta barn under 20 år utgjorde under året 246, medan antalet föderskor med äkta barn i mots[va]rande ålder utgjorde blott [...]

som

Ars.

"Le tronc est vert, mais les feuilles sont arses (= brûlées)" = devis för ätten Arces i Guyenne, Forez.

Bok. V. s. 106.

"Kimningen" i kyrkklockorna tillgick så, att man med en sten sakta slog på klockan i t. ex. denna takt:

|–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ ∪ ∪ |–́ (Så hördes prof. det klämtas i Alskog nyårsafton 1906 : N. Lithberg: Bröllopsseder på Gotland, Fataburen 1907, sid. 159). Därigenom åstadkommes ett icke oangenämt ljud, mest liknande en svag dallring. Ibland växlar man om och flyttar vid knackningen längre ned på klockan, hvarigenom man erhåller dominanten.

V s. 67

Kyskhetsbälte (Nord. Fam. bok)

ett medel, hvarmed man under medeltiden stundom sökte försäkra sig om, att det skulle vara omöjligt för en hustru eller en älskarinna att materiellt bryta sitt trohetslöfte. Ett dylikt bälte från omkr. 1700, hvilket finnes i Köpenhamn, består af en gördel, från hvars främre midtpunkt en låsbar metallbygel går nedåt, rundad efter underlifvet och afsedd att fästas baktill på bältet. Bygeln är försedd med 2 metallplåtar. Kyskhetsbältet, som omnämnes från 1200-talet, har måhända uppkommit i Florens. Äfven Amerikas indianer använde sådana. Etc. Etc.

Se: Ploss: Das Weib in der Natur- und Völkerkunde (2:a uppl. 1887) m. fl. Enl. Meyers: = Florentiner-Gürtel = den Vorrichtungen der Infibulation entsprechende, mit Schlössern versehene Gürtel, die besonders in Italien gebräuchlich gewesen sein sollen, um die Keuschheit der Frau-

zu sichern, omnämnes ofta af skriftställare fr. 15:e o 16:e årh.; på gamla kopparstick o framst. ses dess anläggande o. därmed förbundna fraser. Men kan blott v. satirisk framställn. af kvinnoären-na etc. – Sådana som visas kunna möjl. vara gamla Tortyrinstrument

Infibulation = Operation, welche auf mechanische Weise die Ausübung des Beischlafs und den Missbrauch der Geschlechtsteile verhüten soll; redan Juvenalis (6:e satiren) och Martialis ("Epigramma", VII, 8). – Till förhindrandet af onani anbefalldes I. varmt vid slutet af förra årh.; Man genomstinger den måttligt spända förhuden o. de små blygdläpparna m. en nål, för en bly-tråd gm. stickkanalerna, låter den ligga tills sårf. och bortbyter den så mot Fibulan, en förtennad metalltråd, som man böjer i ringform o. sam-löder i ändarna. Operationen användes ej mera, då den blott delvis motsvarar ändamålet och orsakar smärta.

La belle ferronière

"Den vackra järnhandlar-frun", en af den franske konungen Frans I:s älskarinnor, d. omkr. 1540, var hustru till en järnhandlare el. parlamentsadvokat Le Ferron. Drifven af svartsjuka och hämndbegär, skall denne ha smittat sin maka med en dödlig sjukdom för att denna den skulle öfverflyttas på konungen (+ 31 Mars 1547) — Ett i Louvre befintligt kvinnoporträtt, måladt af Leonardo da Vinci (d. 1519) har länge orättvist gällt som ett porträtt af La belle F. Den pannlindel, som pryder dess hufvud, har åt ordet ferronière gifvit betydelsen af en fruntimmers-pannlindel, framtill smyckad med en kamé e. dylik sten.

INGA NAMN! — Sven Persson, gammal hästskojare och stor syndare, har på isstone gått in i socknens frireligiösa församling och vittnar på ett möte vid Lammets källa:

»Mine dyre vänner, ja har vatt en stor och farli syndare, ja har söpet möcket och detta ävenledes utanför lagen, ja har vatt en sån där erotik di kallar't, å dä ä många fruntimmer i denna församling, som jag...»

Här märker han en viss oro bland kvinnorna och finner sig föranlåten lugna dem med orden:

»Sett stilla, fruntimmer, ja namngiver ingen...»

Enl. Meyers

Phallos (äfven Ithyphallos) = das männliche Glied, insb. die Nachbildung desselben, als Symbol der Zeugungskraft der Natur. — Festerne Phallagogia: "Die (auch weiblichen) Träger des P., der gewöhnlich aus rotem Leder roh gemacht und an ein längliches Stück Holz, meist vom Feigenbaum, gehängt war, hiessen Phallophoren, oder Ithyphallen. Er wurde auch als Amulett zur Abwehr des Zaubers getragen. Vgl. O. Jahn: Archäologische Beiträge, S. 148 följ. [Berlin 1847] —

I katalog "Sammlung Otto Seitz München" Auktion i München i der Galerie Helbing am 4 November 1912 und folg. Tage no. 455 Lerekter, föreställande en

"en ityphallisk figur af en bar-hufvad landsknekt m. utsträckta armar, hållande i hv. ett ljus. Brons. – Sällsynt.

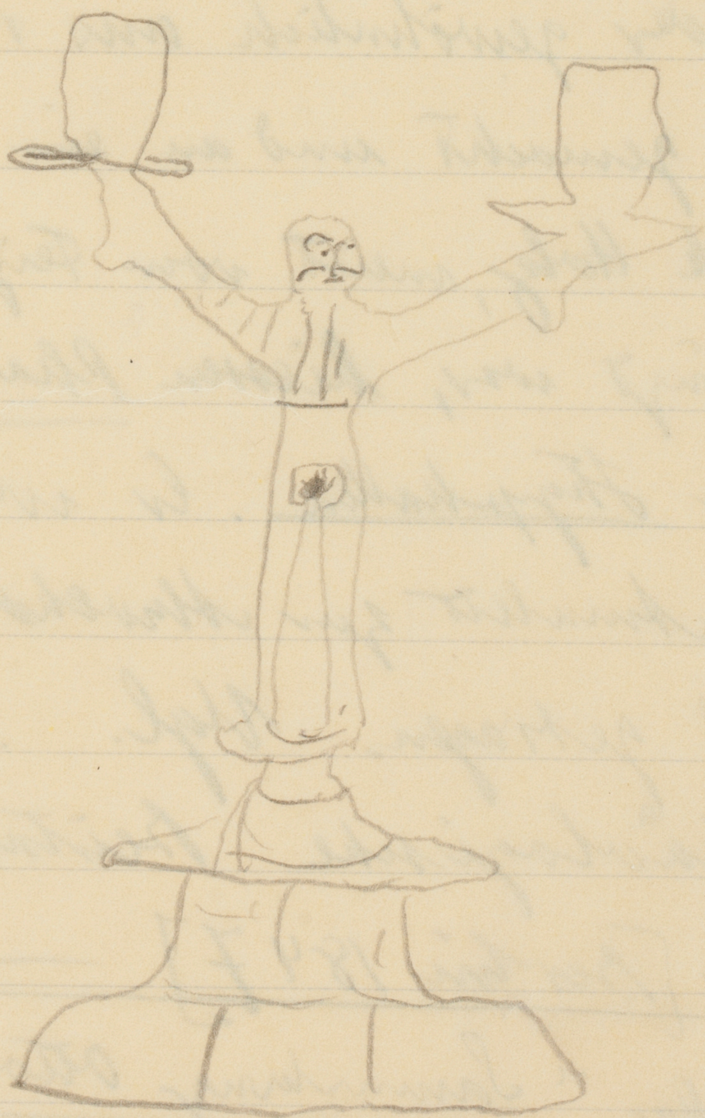

Peter Brueghel d. y. (1546–1637)

efter P. B. d. ä.

Vlämische Sprichwörter (i Frans Hals' museet i Haarlem).

Nord. Familjebok, Band 21, år 1915.

Phallus impudicus.

Phallaceæ, bot., svampfamilj. ... Det rörformiga receptaklet bär ofta en klocklik hatt, som är klädd af gleban. ... I Sverige finnes endast en, Phallus impudicus, giktmurkla eller stinkmurkla (se fig.) i skogar och parker. Fruktkroppen är först äggformig ("trollägg", se fig. nedtill), med hvitaktig färg, ganska tung men mjuk. Den kan uppnå ett hönsäggs storlek och är omgifven af ett treskiktadt peridie. ... Vid fortsatt utveckling sprängas peridiet, som kvarstannar som en slida vid basen af det hastigt uppväxande receptaklet, som i toppen bär den cellformiga hatten med gleban. Denna sönderflyter till ett svartgrönt slem, som droppar ned från hatten, medförande sporerna. Det är under detta stadium, som Ph. impudicus sprider vidt omkring en ohygglig, [illegible] aslik lukt. Sedan sporerna flutit bort, visar hatten samma gropiga utseende som en murkla.

Kampen för idealet.

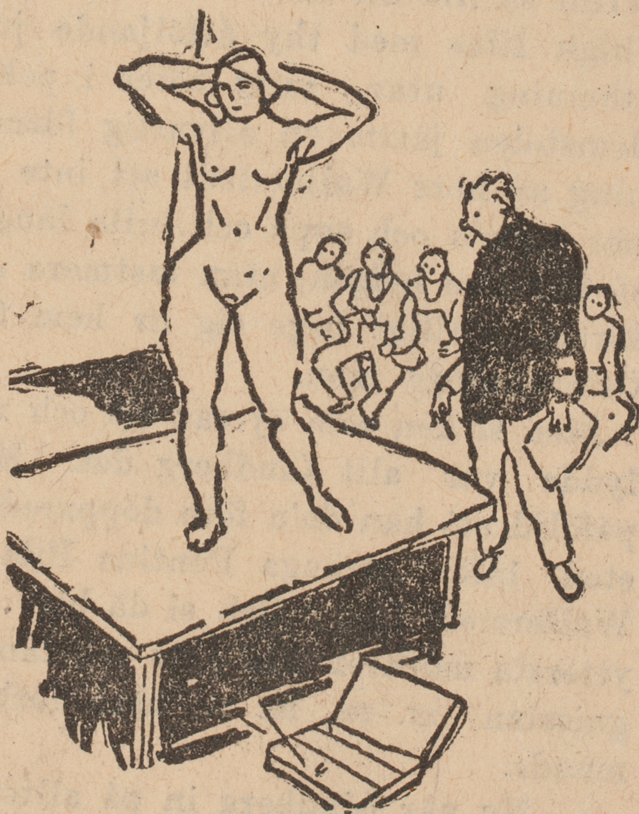

Målarynglingen: — De' ä' inte så gott ska jag säja att vara kubist när man ser så'na här former. —

Skog. nattfrieri (vid 95/96 i Fataburen 1921:

Sigurd Erixon: "Ynglingalaget. En gengångare i vår kultur": — "År 1915 gjorde jag följande anteckning i Färnäs by i Mora sn, Dalarna, rörande de gr. där numera alldeles bortlagd sed:

'Var je ogift man, som konfirmerats, måste tillhöra en förening av den manliga ungdomen i byn. Denna hade funnits sedan urminnes tider, men var nu upplöst.

Vid Mikaelitiden hölls stämma, som kallades "ritterstämma". — Då bötfälldes för allehanda brott, med pilestreck, såsom

vänd.

~~Kempe, Johanna, f. Wallis~~

~~4, 28, 30, 41, 50, 54, 55, 56~~, 57

att kasta sten på hustaken, att slå sönder
fönsterrutor, från ogård, stjäla frukt – samt av
vardagarna vara ute efter kl. 10 e. m.

... likaså om en yngling, stadd på nattfrieri
hos en flicka, icke gav sig till känna,
då de andra kommo och bultade på dörren och
ville in,

likaså om han låste igen dörren utifrån för
en flicka och den yngling, som uppvaktade henne

Chef Erixon (s. 103). En för
ynglingalaget enstam nyttjad
umgängesform mellan könen är
nattfrieriet, som huvudsakligen
kvarlevt i Svealand och Norrland,
även om spår därav finns söder
ut, t. ex. i Småland. Däremot
umgicks ynglingarna ogärna
eller ej alls annat än i familjen
med de okonfirmerade. Dessa
var framför allt uteslutna från
deltagande i nattfrieriet, och
om de sökte följa med på dem,
blevo de straffade och förföljda.

– . .

sid. 105. I Österbotten i Finland.
I Vörå och Oravais skulle den manliga
ungdomen för året vid Michelsmäss
t. jul betala de äldre byapojkarna
på brännvin för att få komma in

i deras kvets. En kanna
brännvin var det vanliga.
Var ynglingen fattig, gick det
dock m. ett stop. Detta kallades
"bislå för storpojke" (= stor=
pojke). Vid dansen skulle det
sedan kunnas för de nygi=
vigda, och först efteråt fingo
de följa med de äldre
pojkarna vid deras be=
sök hos flickorna "å fri". En
utböling fick spendera mera
eller i senare tid betala penningar.

Fataburen 1919. - sid. 65: Peter Johansson: Bröllopsseder från Gestrikland för en mansålder sedan. Anteckningar från Ovansjö. —

Bck. V. s. 126.

"Då någon pojke ville fria till en flicka, brukade han "knacka" sig in till denna. Han slog under kvällens och nattens lopp några slag i väggen till det rum, där han visste att hon hade sin sovplats. Var flickan hågad besvara den unge mannens böjelse öppnade hon, så att han kom in och blev i tillfälle att fram=draga sina hjärtangelägenheter. Låg den tillbedda uppe på andra våningen av huset, vilket icke sällan var förhållandet, restes en stege upp mot denna, varefter friaren med glädjefulla steg skyndade dit upp, smög sig in om fönstret och stannade merendels natten över. Något otillbörligt förekom myc=ket sällan. Det ansågs vara en mycket stor skam, och man aktade sig i det längsta att utsätta sig för något dylikt.

Var friaren från en annan by än bruden, hörde det till en van=lig god ordning, att han skulle "bjuda på kannan", eller med andra ord bjuda de övriga manliga ungdomarna i byn på en kanna brännvin, detta för att han skulle få gå i fred och jämväl ha sin påtänkta fästmö för sig själv. Den, som icke gjorde detta, fick ofta utstå mycket obehag. Det hörde nämli=gen ingalunda till ovanligheterna, att en friare, som underlåtit detta, kunde få både stryk eller bli utsatt för varjehanda andra fåtred. --- Det var ~~annars~~

ingalunda ovanligt, att då man visste en främmande yngling kommit in
till en flicka, man lade en mara av någon tina eller dylikt nedanför
fönstret, i vilken man sedan infångade honom. Därvid vanka=
des duktigt med stryk, såvida han icke lovade att en annan gång
medföra "kannan". Den som en gång ljudit, ansågs det få en skam
att röra. —

Frej   Nattfrierier   Bok V, s. 146.

Se Etnologiska studier, tillägnade Nils Edvard Hammarstedt 19 3/3 21 (Föreningen för svensk kulturhistoria böcker Nummer 2. Sthlm. 1921.

Ragnar Jirlow: Nattfrierier i Skellefteådalen (Ertsmarks by i Skellefteå s:n)

Pojkarna "gå å frej" på lördags- och söndagsnätterna och ställa upp "frejarevisan", stegaranta.

Nattfrierierna ha en oskyldig karaktär!

D.N. 28/10 1929.

Åltavlan i Storkyrkan — också en minnessten.

Till slut kan i detta sammanhang medtagas en minnessten av ett mera ovanligt slag, nämligen den s. k. åltavlan i Storkyrkan. Dess skapare torde vara Adam van Düren, och, enligt Johannes Messenius, är tavlan, som illustreras av en ål, vilken ett par lejon söka fasthålla, tillkommen på initiativ av Didrik Slagheck, kung Kristians onda genius och Stockholms blodbads upphovsman Slagheck skulle satt upp tavlan och den därmed förenade djurskulpturen strax innan han, på grund av den danska besättningens och Stockholms borgerskaps hat, såg sig nödsakad att vända Stockholm ryggen och bege sig till sitt land igen. Den hala ålen skulle alltså vara Slagheck själv, som undgick lejonparets, svenskarna och danskarna, klor.

Inskriften är så målande att den förtjänar återges in extenso:

Der ael is fet ok en stark fisk
mit ledigen henden is he
nicht gut to fangen, dat is wis 1521
wer en wil vorwaren
de mot neue seke odder kisten an em
nicht sparen.

På modernare tungomål blir detta, enligt amanuensen N. Östman:

Ålen är en fet och stark fisk; med blotta händer är han ej god att fånga, det är säkert 1521. Den som vill förvara honom, den måste varken spara säckar eller kistor (d. v. s. inga omkostnader) på honom.

Fil Bok V s. 146.

1) Nils Lithberg: Bröllopsseder på Gotland (Fataburen 1906)

sid. 71. Enligt Hilfeling förekom på sudret ett bruk som kallades "söka", hvarvid tillgick så att de unga tu med föräldrar=nas eller anhörigas samtycke för en gång intogo samma bädd, utan att härigenom äktenskapet ansågs fullbordadt, utan kunde de slå upp och "vara lika goda för det å ömse sidor".

Detta bruk synes emellertid uppåt landet (= mellersta Gott=land) i senare tid vara afsagt, då det däremot, som vi strax skola se, därstädes vid trolofningen ansågs fullt berättigadt ännu vid 1800-talets midt; detta oaktadt det redan i Jens Billes stadga från 1560-talet föreskrifves om denna sed=vänja att "sådan lättfärdig och oskicklig handel, i bruk hos en part af allmogen, skall straffas såsom bo=leri". Ännu 1689 klagas det dock öfver, att denna synden bland fästefolk mer och mer tager öfverhanden.

Brudeskaal af bronze i

<u>Museo Correr i Venedig</u>

Das Museo "ü"
von Paul Schönfeld
i Zeitschrift für bildende
Kunst 1879 sid. 311.

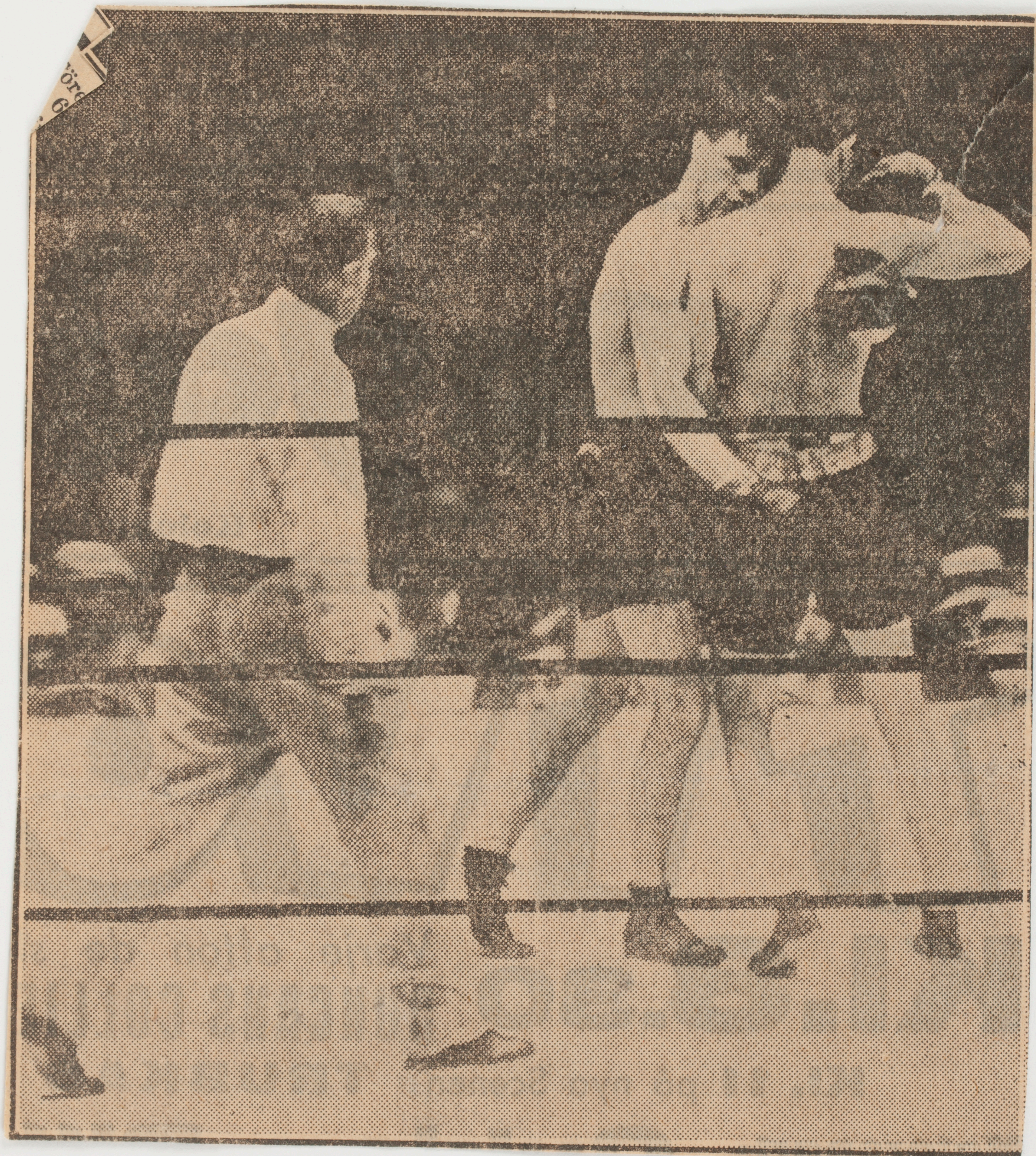

ENDAST FÖR HERRAR

?

Sthlm 1931.

Naturbetraktelse.

En bläsi kossa på en äng sågs skumpa,
å sola sken så varmt i hennes — —
Då sprang hon ned till sjön och gröna löven,
å vågor slogo henne mitt i — —

Vid stranden ses en ensam flicka sitta
och tårar droppa ner på hennes bara — —
man såg på henne att hon var en sjuk-en
hon hade aldrig smaka fått på — —

Där kom en tjur — han skulle börja leken,
han stack i kossan tvärt den långa — —
å kon ble gla å sparka högt på vallen,
hon råma: "Skönt att få ett tag av — —!"

Men flickan skulle väl ej bliva ut-tan?
Hon får så mycket som hon vill i — —
En vacker gosse kom — Hej tjolevitten!
Hon får så mycket som hon vill av — —!

Stockholmsluft!

På våra gator där ser man töserna ståta,
i granna dräkter som aldrig tåla bli våta.
Var få de kosing till dom? Dä ä mej en gåta.
Men fina herrarna ä ju alltid så — kåta!

"Dä ä svåra tider!" man hör teatrarna sucka,
men biograferna hava jämt "lapp på lucka".
Har man pengar då går man dit med sin nucka,
sen hem i sängen det bär med nuckan att jucka.

Vintertiden är många människors fasa —
novemberstormen utom knutarna rasa.
Då ä dä skönt att få sitta framför sin brasa,
och sen i sängen sin lilla gumma få basa.

En liten kulla kom hit till stan ifrån Mora,
vackra ben hade hon och pattar rätt stora.
Först servera hon på ett "fik" kallat Flora,
numera går hon i gamla staden som — hora.

Vårsång.

Skönt ä att älske en dejelig mö,
Då pecken ä långer å tjocker å rö,
å aslet ä brett som en limpa,
å fetta ä blöt som en simpa.

Skönt ä att skita på grönskande äng,
å törke sej i röven med rosor.
Skönt ä å fjässe i nybäddad säng,
å glömme bå snäser å gloser.

Skönt ä å ligge ve lummiger sjö,
slippe till dagsverke lunka.
Skönt ä att hava en däjelig mö,
den som är utan — får runka.

Skönt ä att älske e dejelig mö,
Då bröstet går högt som en böljande sjö,
å aslet de guppar å taskera slår,
å fetta ho skvätter å pecken han står

Då ä de vår!

DAGENS NY

SEKUNDERNA innan Schmeling definitivt besegrade Stribling i VM-matchen. Young Stribling, fullständigt utmattad, klamrar sig fast vid Schmeling (till höger). Då de båda boxarna gingo ur clinchen slog Schmeling in två hårda kroppsslag, som fällde Stribling och gjorde slut på matchen.

Paret i Norrköping
Lindqvistska [illegible]
inte bekant (
(Lessuns –) med
dom har [illegible]

Hvarför [illegible] –

För samman tog [illegible]
mot de [illegible]
10000 kr för –
– och han var
[illegible] hos dig

[illegible] samma
han hade på sin
stor Flakes – och
[illegible] han hade

hon också slott
da vet (ja, vet –
billigtvis! – de
var dårkor!!

I clung to him confidently. his strong muscular arm encircled my waist and held me up, as we danced and glided about. One of my hands laid on his broad shoulder and the other rested in his, and from time to time he squeezed ~~at~~ it and ~~smiled~~ smiled and I smiled back at him. We knew: we knew everybody was waching us but we did not care. We were young and happy. Youth never cares, does it? We danced and danced, gazing ~~at~~ into each other's ~~e~~ eyes. —

And than ~~the~~ the bell ~~rang~~ clanged and the fight was over.

~~Karl Hedington~~

16.25
5.—
20.—
12.—
53.25

Detektiv Skoglund
Sundbyberg

FÄDERNESLANDET.

Ovant.

(Teckn. av Folke Algotsson.)

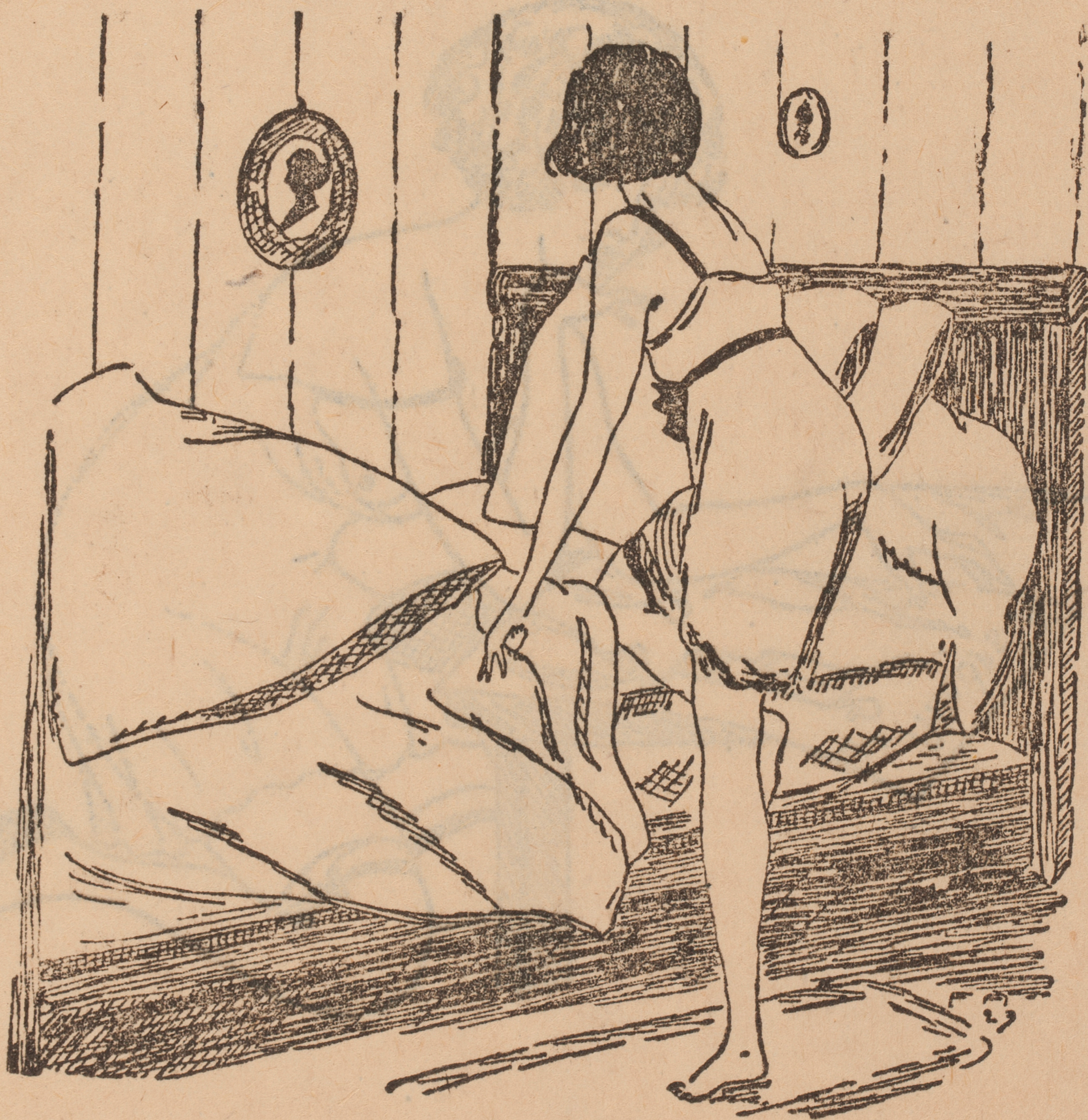

— Jag tyckte precis som om jag hade glömt någonting, men kanske är det bara för att det känns så ovanligt, sedan min fästman har rest.

Ingeborgs klagan.

Teckn. av Ebba Ebbesen.]

Nu är det höst.
Stormande häves en kvinnas bröst,
där hon sitter i salen
vid modejournalen.

Pälsverk tror jag
döljer för mycket utav ens behag,
men desto mer finns det grunder
gå lättkläd irunder